

שוקולד ישראלי מעולה באיכות ובשעם שויצר

לקחנו הרים גבוהים וירוקים, אוויר משכר של האלפים, חלב טרי מהכפר וטעם של שוקולד שויצרי אמיתי. ארזנו הכל באריזות של שוקולד, והנה לפניך שויצריה הקטנה": 6 שוקולדים חדשים וטעימים, באיכות של שוקולד שויצרי, המיוצרים לפי הסכם ידע עם חברות שויצריות ידועות. לבחירתך "שויצריה הקטנה" בטעמי חלב, מריר, שקדים, אגוזים, קרוקנט וקרנץ".

גם השויצרים היו משויצים בו.

ולם היו בניו של סטאלין. ענשיו קומדיה

מהפכה של מוטי אשכנזי ומי, הבעל של ריטה

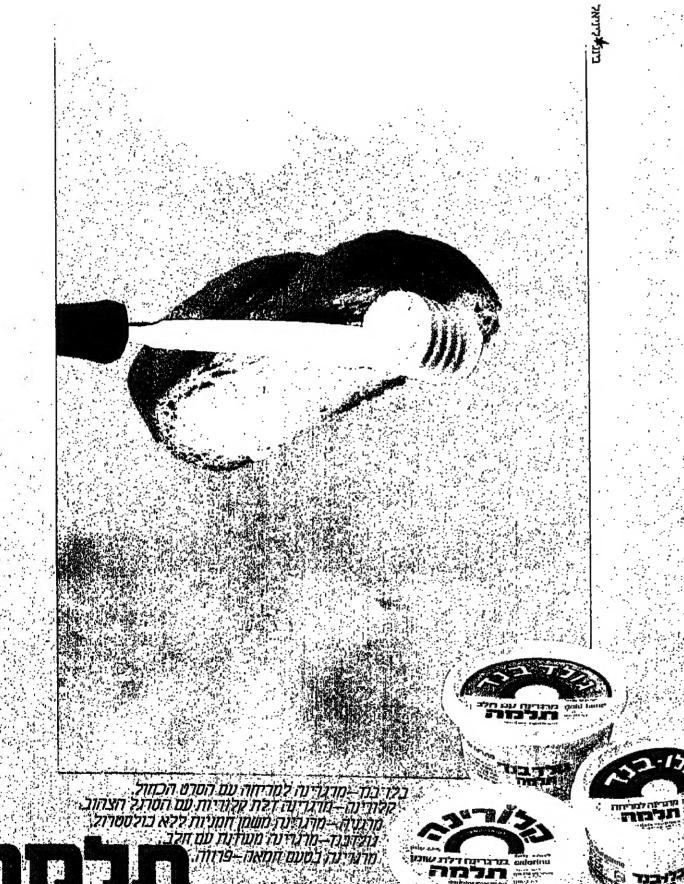
סיפור השער:

ז' בחשרי, תשמ"ז 10.10.1986

חא"ל (מיל') אורי בן ארי: שיריונד על המדר

שעשות בחרוב במודת בחרוב

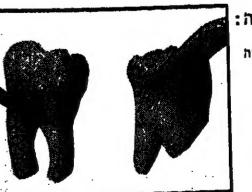
שתי עובדות שכדאי לזכור: 1. הפלואור הוא הנשק החזק ביותר במלחמה בעששת (חורים בשיניים). 2. אמין פלואוריד אורגני יעיל פי 3 מפלואור רגיל.

RANGERO WEEKELLED .

אלמקס היא משחת השיניים היחידה המכילה אמין פלואוריד אורגני.

וזוהי, בעצם, עובדה מספר שלוש שכדאי לך לזכור

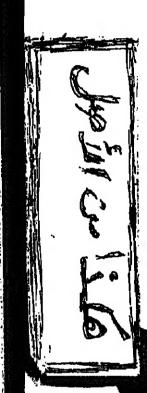
> שים לב למבחן החומצה: זותי שן שטופלה בפלואור רגיל ואח"כ חושמת בחומצה מזיקה.

אָל בְּלֶל עשת זעילה פי 3 במניעת עששת עם אמין פלואוריד

בדיוק באותח חומצה אך טופלח באניו פלואוריד אורגניי לפיכך היא שלמה יחלקה יותר.

אלמקט היחידה המאושרת ע"י הסתדרות רופאי השיניים בישראל 🕜 מיוצרת ע"י מבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ ברישיון GABA אלמקט היחידה המאושרת ע"י המי" המאושרת ע"י המאושרת ע"י המאושרת ע"י המושר ע"י המי" המי" המי" המי" המושר ע"י המי" המו

יש עכברים ויש עכברים...

כשתראה את העכבר של אטארי ST בפעולה. תבין את החבדל בין עכבר אמיתי לעכבר צעצוע, ובין מחשב מחדור החדש למחשב

חעכבר של אטארי ST מאפשר לך סוף טוף לתפעל מחשב מקצועי, על כל חתוכנות שלו, ללא שימוש במקשים ובלי צורך בידע מוקדם.

יש מחשבים ויש מחשבים...

כשתראת את חטבלת שלפניך, תבין את החבדל בין מחשב אטארי ST לבין מחשבים מקצועיים אחרים - הן ברמת חביצוע והן במחיר. חיום אתרו יכול לחכניס הביתה מחשב מקצועי מעולח המשלב בתוכו עליונות טכנולוגית מושלמת, מערכת גראפית צבעונית מחירח ומתוחכמת, תפריט על המסך ומערכת הפעלה ידידותית מיוחדת במינה.

לאטארי ST סזירת עשירת של תוכנות כמו : מעבדי תמלילים בעברית ובאנגלית, תוכנות מעין לוטוס 1, 2, 3, מסדי נתונים, חנרוחייש וניהול מלאי, גרפיקה בצבע, מוסיקה וסינטיסייזרים ועוד תוכנות רבות לחינוך, בידור וישומים ביתיים.

ATARI 520 S.T דרוש את תעודת האחריות של ארם בעיקו LB,M. PC-AT CPU ניהיחו ב־MHZ אוו (ראם) סטנדרטי מספר קלידים MOUSE עבר זולוצית צבע \$40×200 ב-212 צבעינו בתשלום נוסף רוולוצית מונוכרום (12°1720×350 (9'7512×243 תוכנות כסטנדרט עם זמחשב יציאה פרלל או Tulug שי BUILT IN RB 232 מש מתאם למוסיקוז ומוM BUILT IN יציאה לדיסק קשית BUILT IN מחשב 12K + כונן שעכרום + יציאות רק -410x6 שיירו 150,7 שייח 77'2' 5,400 ריסק קשיח + מידי רק -8,760 שייח 8,760 שייח עם מוניטור צבע

חמקנה לדו 1. מערכת הפעלה בעברית. 2. תמיכה וגיבוי מקצועיים. 3. רכן לחברת ארם הידע ומלאי החלפים כזי להבטיח שרות ואחריות לאורך שנים. החל מ־

כולל מע"מ, ללא ריבית ארם מחשבים בעימ דיזנגוף 248 תל-אביב טלי 248

ביף לנוח קצת. ממש התעייפתי מלרבר בטלפון

6 שריונר על המדף 23 טיול סופשבוע: בסתיו, 38 סתיו פריסאי בין הים לכפרים תא"ל (מיל') אורי בן־ארי, האיש שהניע את השריון למרכז השדה. היום בעסקי מו"לות אבל עדיין חושב שריון בפאריס כבר מתכונוים לחורף מעניין בהרבה צבעים ובכל הכיוונים. אפשר להתבלבל מאת נילי פרידלנדר

מאת מאיר עוזיאל

רמי קליינשטיין, זמר ומלחין שאכל

רוק משחר נעוריו ולמזלו הטוב, גם

התאהב ונשא לאשה זמרת מוכשרת.

עכשיו הוציא תקליט שכולו שלו

מאת אבי מורגנשטרן

34 רמי, הבעל של ריטה

37 לאכול בחוץ

עורך: צבי לביא

גרפיקה: נטע גרינשפן

מודעות: אורי דגן

עריכה: דניאלה בוקשטין

עיצוב ועריכה גרפית: יורט נאמן

מאת עמוס גלבוע 28 השטח הפרטי של אתי בן־שהם 10 ילדי סטאלין מאת נורית ברצקי בקיבוצים לא אוהבים להזכר בהערצה לאמא רוטיח ושמש העמים. עכשיו עו־ 31 שיפודים

שים ילדי התקופה סרט. מאת מיכל קפרא

ז' בתשרי, תשמ"ז 10.10.1986

14 עיר בסימן שאלה אנשי מעלה אדומים קיוו להיות עיר גדולה ותוסטת. אבל בשטח זו עיירה

קטנה ונעימה עם הרבה בעיות.

מאת עמוס לבב

19 המהפכה האשכנזית

מוטי אשכנוי כבר לא על המפה הציבו־ רית אבל עדיין נלחם על עקרונות כמו ציונות, חינוך ואידיאולוגיות.

יון החרגשה להיות שולפת־כרטיס־האשראי

חמהירה ביותר במזרח־התיכון:

כל חום עם המחזרים שלי...

מאת יעל פז מלמד

מאת מאו"ל

מאת יהודית חנוך

42 חיים ואוהבים מאת תמר אבידר

בשער: תא"ל (מיל') אורי בן־ארי.

כתבתו של עמוס גלבוע בעמוד 6.

(צילום: שמואל רחמני)

43 פנטהאוז מאת יגאל לב

-43 הורוסקופ

44 מעריב לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

עורך "סופשכוע", צבי לכיא, יצא לחופשרז ולכן מדורו לא יתפרסט כשבועות הקרובים.

בואי החוצה, יקירתי, וראי אינו נינה טרופית נהדרת אני שותל בשבילנו.

אבא בדי להוציא ממנו מאה שקלינו.

בואי לא נתאמן יותר. אם נהיה ממש טובות, הגברים לא ירצו לשחק אתנו.

מזרו אני אמורה להבין שאת רעבה, וכוןז

5 Biaedio

לחשיג בכל חמיות חשקם ומתיימ ובחנויות חמובחרות: תל-אביב - ארם מחשבים, דיזננוף 248; סטאר מחשבים, במתריגן - באג קניון, קניון אילון. סמור - קומקו מחשבים, וכבן מחשבים, וחסתדרות 4. בתרים - מחשבים, חסתדרות 5. רמת השרון - יריד המחשבים, אוסושקין 5. כפרישבא - מחשבים, במדל מחשבים, מרכז אחרוני. תוד-משרון - לורם מחשבים, דרך חשרון 4. נתניד מחשבים, במי עומד מחשבים, חרצל 18. צפת 7 מורי מחשבים, מודל מומיביאים. עמי ביתי מחשבים, במי כל, חסות 1. בארישבים מרכז אי, חנות 6. ירושלים - פוטו פריזמת, עו 44ן כל-נו למחשב, במין כלל, חסות 5. בארישבע - מיסרולה, טרומפלדור 67; מסר מחשבים, חתלוץ 120, דורון מחשבים, תדטת 52. תצוגה מיחדת למוזיקאים - אריק רודין - 612579 או מני זחבי - 103.

מערכת מושלמת כנייל ללא מוניטור, עם חיבור לטלויויה ביתית

חר, 30 כאוקטובר 1956, היום השני לפרוץ מערכת סיני (מכ־ צע קרש). בחטיבה 7, נוע, נוע, סוף", כקע הקול ממכשיר הקשר ותוך דקות, לרוחב של עשרות קילומטרים, היתמר ענן אנק גדול מעל המרחב המוכר של קציימה־אום כתף. חטיבה 7 נעה והניחה את הבסים למהפך הגדול במחשבה הצכאית של צה"ל, כציודו, בארגונו, בתורת הלחימה שלו: הטנק וחיל השריון תפסו את הככורה

ונהפכו למלכי שרה הקרב. "זו הסיבה שכמפקר גייטות שריון, מספר חודשים לאחר מכן, קבעתי את 29 אוק' כיום חיל השריון", אומר מח"ט חטיבה 7, שקולו המתון והסמכותי השמיע - לראשונה כתולדות צה"ל - את חמש המלים המפורסמות. אורי כן ארי (כנר). אז אל"מ, כיום תא"ל במילואים. מהגדולים שכשריוגרים ואולי אחת הדמויות הטרגיות ביותר בגלרית המצביאים של צה"ל, מי שבתום מאה שעות של מערכת סיני עמד קרוב לשיא ולפסגה ונראה כמועמד כטוח לכהונת הרמטכ"ל, וזמן קצר לאחר מכן מצא עצמו מחוץ לשורות הצכא.

יליד גרמניה, 1925. זן מיוחר של 'ייקה', אריסטוקרט ופלמח"ניק – כאו כן עתה. גבוה, תמיר, שערו מכסיף, אף נשרי. כן 14 עלה ארצה, הצטרף להכשרה בעין גב ולהקמת קיבוץ מעגן־מיכאל, ומשם לפלמ"ח. במלחמת השחרור היה מ"פ ומנ"ר בקרכות על ירושלים והנגב, וב־1951 עבר לשריון. נסיונו בקרבות תש"ח, בקיאותו בקרבות הטנקים של מלחמת

אבו־עגילה במבצע קדש, זה מהפך בחשיבה הצבאית. היתה זו ראשיתו של מסלול ההכתרה של הטנק כמלך שדה הקרב. אבל דרכו של אורי, כוכב שביט צבאי, לא צלחה. בן־גוריון הדיחו מהצבא בגלל 'פאשלה' של פקור. היום עוסק, יחר עם

שבע, בפיקודו של אורי בן־ארי, שטפו את מתחם לפני שלושים שנה – היה אשתו, במו"לות, אך עדיין חושב שריון ומאמין

כשהטגקים של חטיבה

מילכה ואורי בן אריו עכשיו הוא כבר יושב בשורה ודאשוה

העולם ה־2 והמחשבה הצכאית של הפלמ"ח – התפישה של גופי שריון גרולים ומרוכזים הפורצים חנועוות, הפריצה, כל מה שאינו שגרתי – דחפו אותו ומחמרנים לעומק, וגם הצליח להגשימה הלכה למעשה לקראת הוצאת השריון מקפאונו ה'חיר"י. תחילה ב"בליצקריג" הגרמני מול הצרפתים שהמשיכו כסגן מפקר, חטיבה 7 ולאחר מכן כמפקרה והאיש שהובילה לקרב.

באתי אליו לשמוע על השריון – במערכת סיני, כגודריאן הישראלי. במלחמת יום הכיפורים וכמלחמה הבאה, והיה אם איני צנוע מדי", הוא אומר, גועל כן אני מוכרח. תפרוץ. קומה 13 כבית דירות כרמת־אביב ג'. על דלת להגיר כי רק משבאתן לחטיבה 7 (1951), כסגן מפקר הכניסה לבניין שלט: "מילבה – תוצאה לאו"ר בע"מ". החטיכה, הקיצה חיפהפיה הנמה משנתה. מצאתי שוו, מילכה, רט"נ במילואים, היא אשתו. שניהם מקימית, בעליה ומנהליה של הוצאת הספרים הזו בשנתיים וחלמ"ים המסיעים אושי חי"ר. זו היתה אז המחשבה האחרונות. עד כה הוציאו לאור עשרה ספרים, וידם בצה"ל. לא הכינו מה זה טנק ומה מסוגל לעשות נטויה. שילוב של ספר וחרב. השריון רובץ על גבי השריון. עשינו תרגיל חטיכתי ראשון, והוא היה הספריה ההדורה: ספריהם של גדולי מצביאי השריון בעולם, גודריאן הגרמני ופאטון האמריקני, אורי, לבוש

בורקה, אורי רום, בריל, גורורים, רים ויל, יצוק נו ארי, אריה בן שירה, וילנאי ועוד נפים אורים שאיים מזכיר אותם, ואיתם הסליחה". להתייחט לטנק כאל מסייע לחיל הרגלים. הוא לא ומה קרחז אומר זאת, אך אפשר לחוש שהוא רואה עצמו

-מתוך הריונים נולרה המחשבת שחשרית אינו חי"ר אלא מסוגל לשאת משימה בעצמו. שהצק אינו הוחלמ"ים על היער, שהמפקרות וגופי הסוע מינים רק תותה – אלא כלי מסחערי שיישי להיות ניירים, ומותאמים לקצב השריון ואן הוולו למעשה, הבויבת חייר שיש לה טנקים ויש לה לפתח את תורת הלחימה ואת הרעיונות על מנה החשיבה וציורה. וכל הומן היינו רנים ופתוכוים בחטיבה, לא במטכ"ל, פתחנו במאבק על ניון החטיבה, ולאט לאט, כמלחמה על כל ברוש, תחלה

קטטטרופה, אספתי את החברה למספר ימי דיונים החטיבה לחיות מניידת". להפקת לקחים. והיו אתי בחסיכה קצינים נחררים. לא והוטיבה נוטלת חלק בתרוגלים הגדולים לה לבן וספורטיבי, מעריץ את גודריאן, מי שהגה את רק פייטרים אלא חברה עם ראש. אריה שתר, ברן, צה"ל כתחילת שנות החבישים ומשבעת או בלש

נפרצות העמוקות, למרחקים של עשרות קילומטרים, שלטה מנצעת בניגור לכל החשיבת החיר"ית ששלטה ש נכיפה. .לבן־גוריון קרה אז משהו", נזכר אורי, אמרו – כנראה שיש משהו בטנק. אבל, תקברל ראז, ינאל ידין, נתן לנו על הראש: כך לא מחם שריון. הוא צריך לנוע לאט, לטהר כל כים מענדות של האויב. התעלמנו מכך. ידענו שאנו כדרך תמנו, והמשכנו כשלנו".

ארי עוב את והטיכה לזמן מה, עלה לררג אלים ונשנה 35' חזר אליה כמסקרה. החטיכה קלטה אז פולם חדשים שהגיעו כחשאי מצרפת, התאמנה כצחות תווית והחלה לרכוש לעצמה מעמר ותייתסות, אבל צה"ל סרם שוכנע שהטנק יכול לומשי, לשרוץ ולחדור לעומק. התכנון המקורי של מנצע קרש היה שהחידר הוא שיבקיע וינוע ראשון, מאו השריון ותפיבה ז הסדירה במרכז מול אום כתף, ומיכה 21 מילואים כצפון, מול הרצועה) ינוע ניקבותיו. כך אכן התחיל המבצע.

לא השלמתי עם זה", אומר אורי, הזטיבת החי"ר פמי) המתככה בקציימה, נחתי לחטיבה שלי פקורה לעי לגכול ובשחר 30 כאנקטובר אמרתי לאסף המוצים במיתלה האיש לא יגיע לשם, הן לי להיכנס. שנעה אחר שנער אחו - ומניע לו צל"ש גרול. הוא זה שנתן את הההמנות הגדולה לשריון, הוא שבר מוסכמות ואם לר אורי - עוער.

והחטיבה נעו, שטפה את קציימה, כבשה מהעורף או מתום אנית שטפה את קציימה, ככשה מהעורף או מתום אניעילה והניעה עד לתעלה כמרוף ארי שרון מצהן נמןג, והסיפור ירוע, גם כיום, 30 שה לאתי מכן, אחי הי את זה, איך אפשר אחרת. מצלי, דומן שהומן מוסח עליו. עירני, נמרץ, דרוך

לא ניכר עליו שלא מככר עבר ניתוח לכ פתוח איך היית מסכם את חשריון בקדש? עיניו נוצצות, הוא מצית סיגר, מכקש ממילכה

עוד קפה. -חטיבה 7 הוכיחה במלחמה את שעשתה בתרגילים ומה שלא האמינו שהיא תהיה מסוגלת לעשות: היא גמאה בקרב 300 ק"מ ע"ג שרשראות. וכתום המלחמה, בעכודה עצומה של החימוש, כמעט כל הטנקים של החטיבה היו כשירים ללחימה".

הוא משתתק קמעה, מהרהר ומוסיף: "זו היתה מלחמה שהוכרעה בתגועה, ולא באש. התימרון הוא שהכריע. הראינו שהשריון הוא מלך שרה הקרב, ואם יפותח בראוי – הוא יוכל להלחם עצמאית ולשאת על גבו את עיקר המשימות. תורת הלחימה של צה"ל נהפכה לתורת מלחמה משוריינת. זה היה מהפך מהשכתי שהכיא מאותר יותר לניצחון כששת הימים".

י ורי, אתה מדבר כל הזמן על חטיבה 7, אבל מה עם חטיבת שריון מילואים 27, בסיקודו של חיים בר לבו

"חטיבה 7 היתה אורגנית. כולם שם הכירו אחד את השני במשך שנים. וכמה שיותר אורגני – יותר טוב, ושווה יותר מהרבה דברים אחרים. כל אחר יודע מה מפסרו או פַקורו רוצה לעשות, הולך לעשות, יכול לעשות – וכל זאת במלה. בחצי מלה ולפעמים אפילו מבלי להגיד כלום. כמח"ט, הכרתי את כולם. ואיזו רוח יחירה היתה שם, חכורה אחת מלוכרת של קצינים. איני רוצה בשום פנים ואופן לגרוע מחלקה של חט' 27 במערכת סיני אבל אנחנו, חט' 7 הסדירה, נתנו את הטון, אגו שינינו את כיוון החשיבה בצה"ל".

אנו גם יצרנו בשריון את הסטנדרט שמפקרים. מוכילים כראש. המ'מים, המ'פים, המג'רים ואפילו המח"ט – היו בראש. והחיילים ראו אותם נעים ראשונים עם הכלי שלהם. משה בריל, כ'קרב הסכר', הוא דוגמה קלסית לכך, אך זה נכון גם לגבי אורי רום, גורודיש ואחרים. המפקרים הוכילו – וכשריון, זה

7 Hiaeaio

(המשך מהעמוד הקודם)

מוצב גדורי מצרי).

מהן ויחודו שול ייכרב המבריי? והקרב בערכו של 11 כאוקטובר במערך אבו־עניילה, כאשר פלוגה של רט"נ משה כריל -- כיום אלוף כריכוכבא - כנשה

וו היתה תמצית התורה שגיבשנו כחטיכה, והיא. באה לירי כיטוי בקרכ: טנקים מסתערים מול מערך נ"ם של יותר מעשרים כלים כתוך אש תופת. אין מספיק ארטילריה ואין חיל רגלים. רק טנקים שנעים ונפגעים ונעים, וטנס המפקר – בראש. זו היתה הפעם - הראשונה שטנקים לכד הבקיעו יעד מבוצר מוגן ג"ט ויכלו לו. עוד לא היה כרבר הזה בצה"ל".

רב זה מוכיח שהמצרים נלחמו ראשית, אני רוצה להדגיש שברמת המטכ"ל המצרים הבינו מהר מאור שאין להם סיכוי להגן על סיני, ודי מוקדם המטכ"ל המצרי נתן וקורת נסיגה, תוך השהיה. סה"כ הם קראו את הקרב לא רע, ופעלו בסרר. בשרה שוב הוכיתו לנו המצרים. כמו כתש"ח, כי כקרב ההגנה הם עקשנים מאוד, גועזים מאוד. לא כורחים. קצינים נשארים עם החיילים ער שהעסק נשכר. כאום כתף (אום שיתאן) הם לא -נשברו. אלא שכרו התספה אחר התספה שלנו, למרות שהיו מוקפים. בכלל – כשהם מוקפים הם גלחמים טוב

מאור. השריון המצרי בלחם פחות טוב". יש נקודה נוספת, כואכת, שהחלה בתש"ח ונמשכה בקרש ובמלחמת ששת הימים: הפגיעה בכוחותיגו ע"י כוחותינו. כוח מחטיבה 7 ראה ג'יפ מצרי, עם דגל מצרי, ואחריו פלוגת שרמנים מאובקים בטור, מתקרבים לעברו, מכיוון בו לכאורה היו אמארים להימצא המצרים (כאום שיחאז). אכל אלה לא היו מצרים. היתה זאת יחידה מחטיבה שלנו, מס' 37, שעברה כמוצכי אום־שיחאן, מצאה אותם ריקים ממצרים שנסוגו כאותו לילה בהסתננות לכיוון אל־עריש - והמשיכה.

בשמים ריחף אותו זמן מטוס סיור שלנו. קצין. המודיעין האוגרתי שהיה כו ראה מה הולך להתרחש. כאן, איוה אסון נודא, וירו קצרה מלהושיע: לא היה לו קשרו והכוח של חטיבה 7 השמיר, ממש בצורה קלסית, את פלוגת הטנקים.שלנו מחט' 31. עשרות הרוגים ותשעה טנקים רפוקים. לא היו או נוהלי חבירה בין טנקים, וכרגיל במקרים כאלה – חסר תיאום. במלחמה קורים פנצ'רים. זה לא נעים, אך כלתי נמנע".

זמן קצר לאחר תום המלחמה מתמנה אורי כן ארי למפקר גייסות השריון. הוא האחראי להפקת לקחי השריון ויישומם. גיכור מלחמה שכל עתידו לפניו, אך לא לאורך זמן. בקיץ 57' קורית התקלה. צפה וצצת לה פרשייה מלפני מסער שנים: אודי העלים עין מגניכת שקי סוכר ע"י סיקורו. העניין מגיע ליריעתו של בו־גוריון. ווה מחלים לחדיתו מהשרות למען יראן וייראו. "הורתי כ'פאשלה' כלי שום חוכמות", אומר אורי. בנשאתי בעונש הרבה שנים. הבטיחו לי שאחוור לצכא אתרי שנה, אבל לא קיימו. בן-נוריון צרק כהחלטתו העקרונית, אכל העונש וזיה חמוד מרי. אין לי ספס שיכלו להתוירני הרבה שנים לפני 67', וזה היה טוב גם לצה"ל. זמן רב עבר מאו, השתתפתי בעוד שתי מלחמות והישגתי שם הישגים לא קטנים. לכי לא כבר על זהן מה גם שבשל מה שקרה פגשתי את אשתי הנוכחית מילכה, ויש לי תמורה כלתי־רגילה".

הוא מרבר, אגי מכים לתוך עיניו ואיני יכול שלא לעשות השוואות. הן צצות מאליהן: או ועכשיו. מלחמת ששת חימים – מגכיל ההוצאה לאור של המולישית כיום, הנודמות שדרש כן גוריון מקציני ההמתנה של יוני 67. נפשו יוצאת להצטרף, לחזור צה"ל, ותנורמות הנהרשות כיום ממשרתי הציבור. אני מנסה להכים ימינה ושמאלה ולמצוא - בצהיל. בשירות הציכורי – אחד כאורי כרארי שיודה בשה מלא וועל מה? על מעשה של פיקורוו) כי לא נהג פלמ"ח הראל במלחמת השורור. היסטוריה בהיסטוריה לשורה, והיה מגיע לו, אם כי לא ער כדי כדו שלא נושפת ההיתה לי תחושת תתרוממות דוח פרשית. 19 מאשים מפקרים, לא מאשים פיקורים - רק את עצמו. שנים מאוזר יותר הצלחתי, עם אותה חטיבה, להשלים

והוא בחוץ, מחוץ לצה"ל, כוכב שכים צבאי שמתאום נמנ וכאילו נעלם בערכים ימי חיל השהיון ישרוא שקבעם ל־ 29 באוקטובר) והוא אינו מוזמן. ואו, כעבור שלוש שנים, מומינים אותו להיכל התרבות משמאל לדרך, בואך ירושלים. עשרות לוחמים נסלו ליום החיל, בשורה הראשונה – קציני חיל השריון בעבר, זרמי מעלה אורי נכנס לאולם. -מישתו הוביל

בחוץ - מנהל כקונצרן "כור" ומספר שנים לפני לוין־אמשטיין. וחל הקשר בין הספר לחרב, ובאים ימי ולהילחם כמפקר. מספר ימים לפני המלחמה הוא מוחזר לצה"ל ומסבל פיסור על חטיבה משוריינה -חטיבת חראל, חטובת מילואים, ממשיכת חטיבת את המשימות שלא הצלחתי לבצע כמים במלחמת י ושחרור:

עליה בתש"ח – בהם מעלוגתו של אודי – אד לא יבלו לה. השריון עשה זאה ב־63. וכאן אומר אורי, כשהוא אוחיי למשמי, להיכן שהוא באמצע האולם, רחוק בורר בקשירה כל מלח גאני רוצה לחניד משהו שיחכן עשיתר, אתורה שנה, וכל המכטים של חשריונרים שיתיו אנשים שמבחינה רגשיה לא יסכימו עםי אבל

מוטנים אלי. היתה רממה, ואני יצאתי מהאולם. איני טובל חוסר תשומת לב", הוא מטעים. ,כשנה שלאתר מכן שוב הזמינן אותי, אך הפעם – לשורה הראשתנה". החרם והנידוי הוסרו כמקצת, אך אורי נשאר

מאוד לפני תמלחמת, וגורודים תתמנה במקומו.

יצא שאריק, כמפקד אוגדת מילואים, חיה תחת

פיקודו של גורודיש במלחמת. כל בר־דעת חיח

צריך לחבין שזח לא יילך. אריק יכול חיח 'לא־

כול את גורודיש לארוחת בוקר'. מה שנחוץ היה

לבצע מוד החלפות – ארוק אלוף פיקוד וגורו־

דיש מפקד אוגדה. אילו עשו כך – ואיני מתייתס

לדעתי על אריק, שאינה תיובית – יתכן שחמי

לחמת היתה מקבלת פרצוף אחר, ולו דק מבחיר

נת מלחמת הגנרלים. לא עשו זאת. ולא עשו

דבר נוסף: משהחברר כי גורודיש אינו מצליח

לכפוה את מרותו על ארים, צריך היה לסלט את

אריק. לא עשו לא את זה ולא את זה. התוצאה

– כל דרג הפיקוד ושאר בלתי ברור. במלחמה זה

לופים ותתי-אלופים כסגנו של גורודיש, נקלע

למסכת של מצבים אישיים קשים ומביכים. בפי

עם תראשונה בחייו וכמלרומותיו הוא לא מפקד,

ואורי, או אל"מ בן 16, חמוריד מקודות לא"

דבר גרוע מאוד, ולפעמים מכרוע".

ובראש המשימות נבעת הרראר המקוללת,

"החלקתי את המריבות והפקורות הלא־נכונות

חגדולה במלחמת יום הכיפורים: החלקהי, כד. דברו על מלחמת יום הכיפורים, אורי בן כמה שניתן, את המדיבות, חושר חחבנה, הנקי ארי אינו מעוניין לתתייחש לקונשפציה המודיעינית חמפורסמת או לצדדים חפוליטים. דות חלא ברורות וחלא נכונות. נפשי יצאת אל חכוחות בשדה, אך חששתי שבתעודי יתוחקו הוא שם את ידו על בעיה נוספת שגרמה לדבריו דברים ואני לא אחירו במקום על מנת למנעם. לפשלות חגדולות, ובעקר בתחילת המלחמה -תייתי תקוע, על כן, בבור". אריק שרון עזב את פיקוד דרום זמן קצר...

אבל לא תפוע לגמרי. לאורי ולפילכה אלי תו 7 בנות ובנים: נורית ועל (בנות 40 ויוג כיום) וגיורא, נימרוד, אבנר, גיא, ותראל (בני 15, 30 25, 25, 16 כיום). הראל – בן זקונים משוון חלומד כיום בתיכון. גיורא, נימרוד ואבגר - כולף קציני שריון. רק גיא חוא איש נ"מו במלחמת קם תכיפורים גיורא חית קצין מבצעים בנדור העוף קים של סא"ל עמנואל סקל (כיום אלוי), בחלוי בת הטנקים של דן שומרון.

מחלקת עסקים.

שנוצרה במיוחד עבור אנשי עסקים מקצועות חומשיים, שזמנם יקר וחשוב להם

את עפיניהם בבנק במהירות, ביעילות וְסְקִית. במחלקת העסקים חותכים דברים

> "הייתי ער, מחיום הראשון, למח שקורה בגדוד זת. בתחילה זה העיק עלי נורא, אך לא הדימכן החלטתי לסובב כנמור בראש, זה לא תולך ביחד, לנחל מלחמח ונמקביל לדאו לב והצלחתי בכך. משנגמר שלב חבלימה ולצוני את המצרים, התקשרתי ברשת הקשר לטוק של בני. דברנו קצת, וחוקל לי. בפעם חשויה שות גשתי עמו זה חיה בצד המערבו של ושועה לאחר שיום חמלחמות. חוא בא אלי עם ניובים יף ומאובק. אם יש משונו וזיכול לקשל ביו אני לבן ולוקתמצות ברגע מסויים אחד בחיים

ועוד רווויון אישית של גמול ומיצוי לאורי במלחמתן ובחסתעת: הרמעב"ל דון לוף חמיקוד גורודיש מעניקים לו דרגה חסעם תראשונת, ועד כח חיתיהה בצח"ל מעבל דרנת הא"ל חוד כדו מלחשו שנח לפנייכן, וחוא מפקד נייסות חשווון ובאי לדרגת אלוף (או קדם חיום דינן

. הוא לא עם חכווזות בשרון, אלא ב"כור". במטוו גורודיש היה אצלו מ"ם במלחמת קדש, ואלו חיי ים ברילב, שוחתמנה כעבור מספר ימים למפקד חזית חדרום, חיות מקביל לו במלחמת 68': וחיי תת כולרומת רוגנרלים. "אני ידוע כלויאלי למפשי די, ובוודאי לפיקודי. וידעתי שכאן ישנון מלוזי מה ומעמדי וגאותי ויוקרתי צריכים למנות מְקוֹמת לדבר הְרַאשון בתעלח – התצלחות במי לחמח. וכך מעלתי. איני מוליטיקאי, אך נאלצתי לחתעסק ב'החלקות' שונות, ווו אולי תרומתי

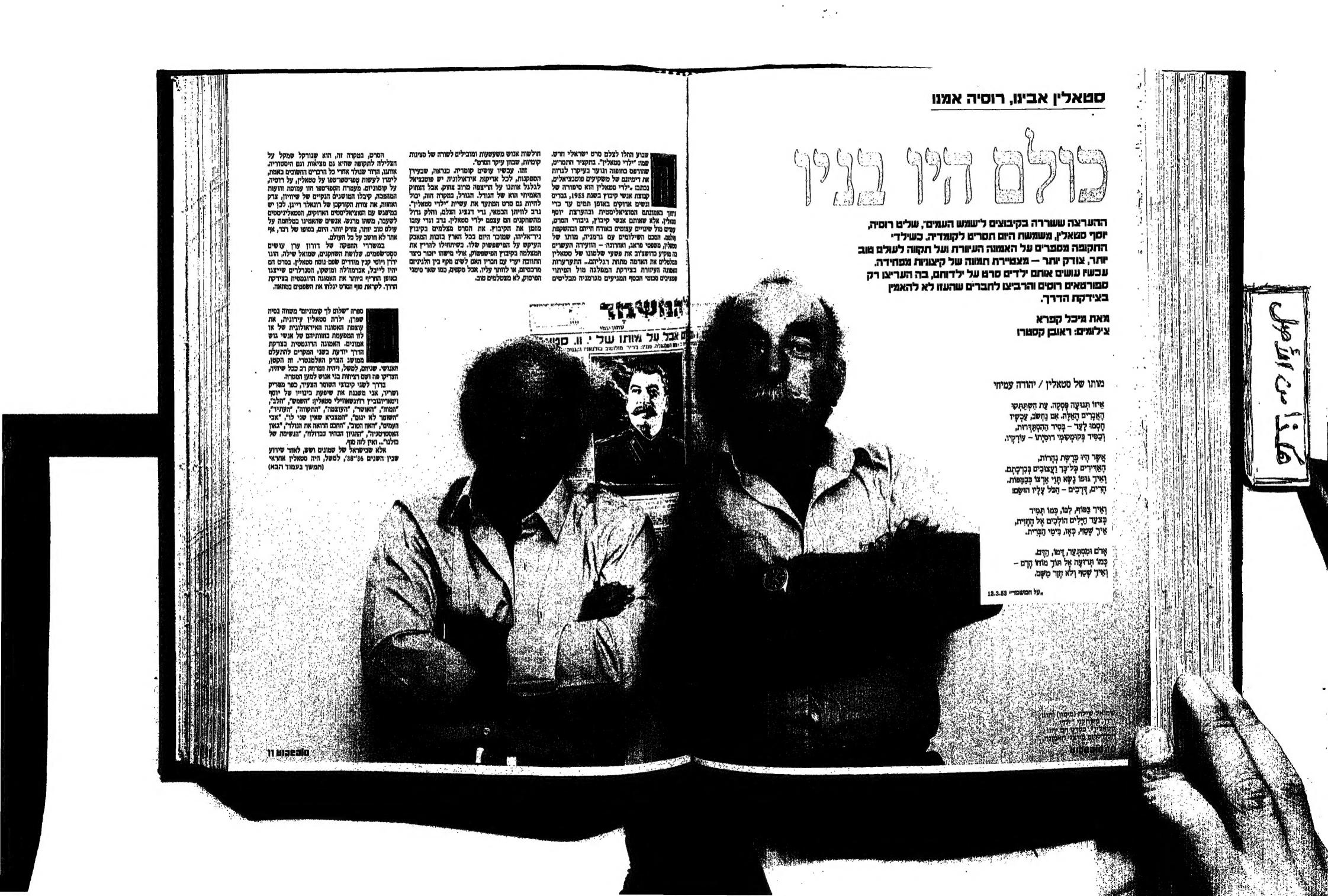
כל מי שיעשה ניתוח צבאי יכש יסכים לפה פוני אומר, ולו בתריקת שינייםו השייון והא שובריל או חמערכה על ירושלים, חשיבת הראל שאנפה מנפו והגיעה לשטח החיוני של ירושלים מצפון בנשו המבתר והגבעה הצרפתית – במתו הגיעה לשה הפינה משורינת ירדנית שעלתה מבקעת הורדו ומו ששל שם - שלט על ירושלים, ולא משנה מי לאחר־מכן. השריון הוא ששלט על העיה לומר ואת, למרות שאני יודע שאני דורו נכון ומצויין – הוא לא נלחם את המלחם אלא את המלחמה הכאה, העתידיה, ממלו הוציאו את הלקחים הנכונים והמשירו בנ ציירו את השריון למלחמה האורה א הבעיה הוא במסקנות הלא נפנות שחוים. הימים לגבי המלחמה הבאה וכאן פבוד האול !!! כשנה לפני מלחמת יום הכישור שי לי אורי בן ארי מינוי הרום של מנה לוה שים

אריק שוון לא מומנה לוומנט איון וף נורורים שהתמנה לאלור המישו כי לפני המלחמה. בנחתי לפיצור ווים

עסקים מחכים לך אושי מקצוע מנוסים, באמוות בכל עמיניך הבנקאיים: עו"ש, אַןעות, לחר חוץ, ערבויות, מט"ח ועוד. מהחדשה של דיסקונט לטיפול באיש מל צוות המחלקה, שושמח להציג בפניך שקונט לאנשי עסקים ובעלי מקצועות ורשו מסאור דיסקונט, טלבנק עסקים, אעראית שני צים מות, מופות נמל ופיצויים, קרנות מהשרותי סחר חוץ, קווי אשראי ארוך, ארוות לפיתוח עסקים לטווח ארוך, הפקון ושמח להפנותך לחברת "אי די בי משוע עסקות ליסינג כללי וליסינג של BUSINESS CLA

וגשה החדשה של דיסקונט לעסקים:

Binealo 8

(המשך מהעמוד הקודם)

לרציחתם של מיליון בני־אדם ושליחת שמונה מיליון אחרים – מהם שרדו רק כעשירית – למתנות כפיה, לא קל לדרוש מאנשים לתאר את טעמה, ולו קמצוץ מטעמה, של אותה אהבה שחשו אל "אכי העמים". הרצון להחזיר אנשים ולו לרגע אחר אל אותה נקורה כבטן שריכוה את כל האהבה והאמונה הבלתי נתפשת, נתקל במחסום אדיר, שרק רוצח כסטאלין יכול היה לכנות כמו יריו.

בקיבוץ כפר מסריק יושב יצחק פטיש, מי שהיה מנהל גבעת חביבה, הסמינר הרעיוני של התנועה, ושגריר ישראל באוסטריה. הוא אומר כטון שקט ושקול: ,קודם כל צריך להבין את התקופה. ברית המועצות מביסה את גרמניה הנאצית. עוזרת ליהודים לברות מזרחה. גרומיקו נואם כאו"ם נאום תמיכה כהקמת מדינה יהודית. הנשק הצ'כי מציל את מלחמת השחרור. כל העם חש הכרת תודה לכרית המועצות".

פטיש מצטט את אלתרמן: "לגרומיקי אנררי./ לייק סכסס. קריית או"ם./ תורה./ אין מלים./ הישוב עוד המום./.." הוכחה תותכת לאווירה בארץ, ביתוד בהתחשב כעוברה שהיה מי שראה כאלתרמן

> משורר החצר של כן־גוריון. עמוס רודנר, כן 53, חבר קבוץ המאוחד רווקא (גבעת־ברנר), אומר כלי שמץ חיוך: "הערצת סטאלין מזכירה את הביטלמניה, את כל תרבות החיפושיות. זה כא לידי ביטוי ברדיו, בתקליטים, בסרטים, בספרים. אותה תופעה. כשאני רואה ילדים מעריצים זמרים אני אומר, יופי. יותר טוב שיעריצו זמרים מאשר שיעריצו את

124

הבמאי נדכ לוויתן, כן כפר־מסריק, נוכר באורירה המיותרת: -כל המוסיקה ששמענו היתה מוסיקה רוסית. אני לא יכול לשכוח את התמונה של המטפלת שלנו מספרת על עובדי מכרות, מוכרי גפרורים, או אלה שסוחכים סירות על הוולגה. אחריכד קראנו את גורקי, אמיל זולה, ויקטור הוגו. היניקה של ערכי החברה הסוציאליסטית נעשתה ממש מהגיל הרך. הפסלים של הנשים העוברות, הפועלים, התמונות כחדרי הילדים שהיו ברובן העתקי ציורים של דייגו ריברה מהווי העם הנדכא כמקסיקו. דריאליזם המוציאליסטי שלט".

כילדים היינו כמובן כעד. הרוסים. הם היו הכי חזקים והכי טוכים. כל הזמן היינו ררוכים להישגים של הרוטים. היה ברור שרוסיה טובה ומתקדמת יותר מאמריקה. אף אחר לא היה מעז, למשל, לאהור ספורטאי אמריקני. רק רוסי. היום אני מאמין

שאז – צריך היה להישען על משהר. היה צורך כאמונה משותפת. מערכת שלימה וסגורה של ערכים. כל החינוך שלנו היה לעמור לצד הנדכא והחלש".

גדי דנציג, כן 42, יוצא קכוץ שריד: בקיבוץ גדלתי מילדות עם הרגלים האדומים, שירת האינטרנציונאל כצמור לחתקווה, הטקסיות של השומר הצעיר, התמונות של סטאלין. אני זוכר את האהרה שלי לגכר הנאה הזה כתמונות, לספורטאים הרוסים באולימפיארה. רוסיה היתה מקור לאהרה. אני זוכר שאת התמונה של סטאלין שמו ליד התמונה של חיים

באותה תקופה לא הייתי צריך לשאול מי זה סטאלין. הוא היה כל־כך שגור לעין. הוא היה כמו 'טוטָם' באמצע החצר. מין אליל כזה, שאנונו הילדים, למעשה, לא ירענו עליו הרבה. רק כגיל ששיעשרה למרנו לניניום מרקסיום, וכבר או לא כל־כך סבלנו את העניין, אני זוכר שכן כיתה שלי נקרא על שמו של יוסף סטאלין. כולנו קראנו לו יוסי, אבל הקשר בין השמות היה כרור. מעל המיטה שלו היתה תלויה תמונה של סטאלין. אוצריכך היא נעלמה".

כיום נדב גר כתל־אכיכ. גדי דנציג גר ברמת השרון. אכיו, סיומקה דנציג, נשאר בקיבוץ, עוסק בפילוסופיה יהודית כתחביב. את תקופת נהייתו אחר של חזן על המולדת השניה מלה במלה". סטאלין הוא מכנה ההתקופה הארומה", מה שנותר

#132310 12

מהספרים היא מחברת תרגומים שלו את לנין. בראיתי בתגועה שלי תנועה שרוצה את גאולת האדם והעולם וביניהם העם היהורי. חשכתי או שעם המרקסיום שרוגל כביטול הלאום, העם והשפות, יתאחדו כל העמים וייצרו עולם צורק. זו היתה איראה בלתי־רגילה. לא האמינו בפיתרון אחר מלבד זה. כל החיים או היו מלאי רחיסות רעיונית. אם אמרת משהו ולא היתה לו כשרות איראולוגית, ולא חשוב אם הסטייה היתה ימינה או שמאלה – התגובה היתה סשה. הערך של הקולקטיביות הרעיונית היה חזק מאוד. אני זוכר שהמפלגה בבריה"מ הוציאה את ספרו של סטאלין 'הקורס הקצר' ובו מתוארות תולדות המפלגה הבולשביקית. סטאלין קבע דפוסים ואנחנו נאחזנו בכל תזה שלו. כשיחות היו ממש אומרים 'אבל זה לא כתוב

סיומקה דנציג: "החיים אז היו מלאי דחיסות רעיונית. אם אמרת משהו ולא היתה לו יתינה או שמאלה — התגובה היתה קשה".

זאלים. החבר נעלכ ועזב את הקיבוץ.

שירי החלל ששרו לבריה"מ זה עדיין לא הגיע לאותה

המהפכה. ואני יכול להעיד על עצמי בכנות נמורג שאוי פעם לא הייתי שבוי בפולחן האישיות, כנו שאני מעז לומר שחלק גרול מנהגת מפים לא ראתה אי פעם כסטאלין את שמש העמים. אבל הצעירים הבינו שאם רוסיה היא המולרת השניה – או סטאלין הוא פנס כמקכיל להערצה הגוברת לסטאלין התנהל מאנק עם הקומוניסטים בקיבוצים שהיה גם על רקע חמינתם בהסכם סטאלין־היטלר בספטמבר 1939. הרוב ראה ככך מלחמה נגד הנאציום. ברק מיעוט ניסה להחיק זאת". אומר פטיש. היום קל להיתפש למושג פישת אבל אלה היו רבריו של חזן שתמש עשרה שנה לצור

> ער הפלישה הנאצית לכרית המועצות כשנת. 1941", אומר פטיש, "אפשר לומר שהשומר הצעיר לא

כשרות אידאולוגית, ולא חשוב אם בסטייה

רק שהיה ביקורתי כלפי ברית־המועצות אלא גם ניהל יהרות גרמניה", ,בריונים וגנבים", הם רק הלק מלחמה נגר הקומוניסטים. מהקיבוצים שלנו חוצאו סומוניסטים. בשנת 1936, כשסטאלין ערך את משפטי הראווה במוסקנה בהם מוסלו אתרוני מעצבי המהפכה, דרשנו להקים ועדת חקירה כינלאומית. היתה ביקורת". הביקורת מזכירה סיפור: בקיבוץ שער הגולן, שנקרא אז "עין הקורא", רבו שני חברים. אחר הגן על משפטי הטיהור במוסקבה, האחר - גינה. החבר המגן התעצבן ונתן סטירה למגנה. מיד נערכה אסיפת חברים לרון בסטירת הלחי. מאסיפה גינתה את האקט

טיש: "משנת 1945 החלה יותר זיותר אנחנו פוגשים את יוסף אחאי. כן שמונים ושמונה חיוכי המבוכה הקטנים שלו מסגירים את הקושי הזרהות של השומר הצעיר עם מדיניותה של ברית־המועצות, והסטליניזם נתן אמןציות. .אשמה רוסיה", הוא נאנח. יוסף עון אח תותיו גם בקיבוק הארצי. הגרוע מכל, יומן הקיבוץ על־פי בקשתו של סיוני. היומן היה שנדרך מההנהגה אל השכנה הצעירה היתה המשטח ברורה. אם אנחבו לקינו ניטרלי. לא היו ויכוחים", הוא אומר. אבל הק כמוה לפני מלחמת העולם השניה. בשהרוסים היו נעלי בראייה חדיצדרית של המציאות, הרי הברית שלנו החלו להתעורר נענועים קומתיסטים בשככות הצעירות זה היה לגמרי שחור־לכן. למרות כל ארצות־הברית הקפיטליסטית, וסטאלון שני העמים. בתקופה הזו התחילו להרגיש שהלק מהצרים התלהבות של הצעירים. הם, למשל, הבינו את אמרתו פוזלים לצד רוסיה. זה בא ליודי ביטוי ברנרים קאנים

בתי הבכירה ראתה בסטאלין את האפיפיור של ביומני הסרטים כשסטאלין היה מופיע היו הילוים

ותננר להקמת המדינה, ראינו אותם כשונאי ישראל חתיפת ההסכם עריין ניסה להצדיקו: בזמן חתיפח שעוספים את זה כהתנגרות לחלוקה. אני זוכך הסכם מולוטוב־ריבנטרופ, היינו היחידים נפתנה פחברים של הבן שלי, עומרי, שהיה אז בן 11. ב'קורס הקצר'. ואם זה לא היה כתוב משמע זה לא היה הציוני־פועלי, שהתייצכנו נגד כל מטילי הועי ומידו אותו. זה לא היה קל להיות בן של בברית־המועצות, אשר ביקשו להוכיה שינה שו אס סטאליניסט". ברית לכבות כין גרמניה הנאצית לבריה'ם ביש בטוחים כי זהו הסכם תכסיסי בלבד, שמגמחו להדח בן אחר של יוסף אחאי, אחיק, עבר מחמריה מפצים לחפציבה (מאוחד). כיוון הפוך לאב. יוסף צ'כסלובקיה. ובעוד מאשימים אותו ואת כל מנהיגי זמן ולא לתת לשותפים העתירים של משתדל למעט על כך בדברים. לא ברית המועצות להטיל את כל שמם לנעת עמוק. -השתדלתי לא לדבר המערכה עליה". ציתו על פוליטיקה. ידעתי בעומק לבי בעבורתו של יגאל וילפנר, כן קאין לו יחם לסטאלין". קיבוץ השומר הצעיר באהבתו הנכונה של השוה"צ לעולם המהפכה – ניום פנישה", הוא כותב: .בנאום זה (של חוו)

אבל הקולקטיביות הרעיונית

לטירוף הדעת והיסטריה, שאיניינה

גול ילרים", בהתנקשות בחים", לא

"בוגדים", במיעום נרדף שגורלו כנות

גוכל לשאת בעיגויים", סוסים

משפטים כמו: .ציר מנשפח

יותר מכל את הפילוג עצמו.

מהפנינים הלשוניות שנהרפן ככרור פינגישוג נין

המחנות. זוגות נפררו. משפחות פורקו. ילרים סרמ

לרכר עם הוריהם. אנשים נששו את בתיהם. קידות

תרשים תצצו את חרר האוכל. הין זונות שרושו

חציצות כחרריהם, שלא לדכר על גורל המיטות

המשותפות. לקיבוץ יפתח הגיעו אלף שופרים כרי

להרגיע את הרוחות. כקיבוץ עין חרוד החחילו

בתגרות ידיים והגיעו גם ליריות הפחדה כאוויו.

קטטות המוניות, ניפוץ ציור. הרחק מעל ריושה חחי

להסביר. לא קושי טכני. אלא קושי להסביר תחשות

בנצר סירני, הקיבוץ שהתפלג מגבעת נוער,

של טטאליו.

מוס רודנר (52) מגבעת כרנר אינו שייך לדורו יש כל היפה וכל חמסוכן בהנהנתה של אחאי. אלה, כני 🛚 ההסטורית של התבועה. הלהט האמיתי, אותו דור מהמאוחד, המטירות והרבקות ללא גבול, גינוס סרכו בתוקף לדבר. קולקטיב יוצר ותולם, אך גם זיהוי ללא רודנר: "בסיכוץ המאוחר. סייג של 'אנחנו זה התנועה', גם ו הסטאליניום לא היה אי־יכולת להודות בשגיאה, הצורך קלעי כמו בשומר הצעיר. טבנקין להיות צודקים תמיד, וצירוק כל מעשה וקירוש מה שקרוי עקרונות יסוד על

מתאים כפיים, וכשבו־גוריון הופיע – היו שורקים כוז

חורקים על המסך כל מיני רברים. בשנה השלושים

למתו של כינר הכאתי ביומן ציטוטים מדכריו. כרור

פצלה תאמו את השקפתי, שהתנגרה לתפישה

הפרו־סטאלניסטית. היו חברים שטענו שאיני

אובייקטיבי. אחר החברים, מנחם דורמן, תבע אותי

לדין הקיבוץ על זיוף כרנר. שאלתי מרוע זיוף? וזרי

הם ואנשי המאוחדן מאשימים את כן־גוריון כאילו

הארצה לפלג את הקיבוץ. זו שטות. התפלגנו כי כבר

לו יכולנו לחיות יחר. אי־אפשר היה. בימים שהרוב

וכל כתוב, והוא טען שאני מוציא דברים מהקשרם".

העריף את הציונות על ההגשמה גמציאליסטית מאשר להיפך. הצוכלוסיה בקיבוץ המאוחד היתה עסמית יותר, הסיסמה היתה סיבוץ נות גדל וכלתי סלקטיבי. וזה היה של מהאוכלוסיה האליטיסטית של השומר הצעיר. הנושא של נית המועצות היה חיצוני מאוד. אני יורע שהתמונות של סטאלין, שהיו ולויות בחדרים שלנו, נועדו כדי להרגיו א המטפלת, שהיתה מפא"יניקית".

אם אם אמינו עושים במכנסיים אם. סטאלין היה מגיע לכאן. זה לא היה חיף אותי מעולם לא הציף גל חום לשראיתי את סטאלין בסרטים. אבל צי פתאר לעצמי שהמורה שלי, יאיר ונעתי מנצר־סירני, היה אלרגי לשירים ורוסיים ששרנו. בעבורנו זו היתה אין ישראל. היינו רצים לכל סרט ווסי. בעכורנו, הילדים, זו היתה היסחפות תרכותית יותר מאשר איואולוגית. זו היתה סימטה שהקיבוץ

למאוחר' היה יותר אקט נגר בן־גוריון מאשר בעד סאלין, זה היה סטאליניזם נגד מפא"י, נגר פירוק לא היה ישוב שליו, טולרנטי, אלא ישוב מטורף. צריך להבין שעם הקמת המדינה – הקיבוצים לא ידעו איך פרס לחיסטריה היתה גם התרכות המזרח־אירופית, חרנות האראו. בבית־כנסת אחר אני מתפלל וננית הבנמת השני - כף רגלי לא תדרוך. עובדתית מאנק הקצוני בין שתי הסיעות כקבוץ המאוחר החל לפני פולחן האישיות של

לפוליטיוציה היתה פסיכית ממש, גם בלי קשר לסאלק. הקיבוץ המאוחר לפני הפילוג היה כמו זוג שלא הסתרה, אכל נשאר יחד בגלל הילרים. לאתר ופילוג מיד תפשו את עצמם. זה היה תהליך לחיהפיך אני מאמין לחברי מפא"י שהם היו מועועים מהתמונות של סטאליו, אכל העיקר היה נמיבפום נגד בן־גוריון. כל הנהייה אחרי עולם

ים ללא המטאליניום".

המהפכה היתה עווית קצרה במישור של הזרהות.

עווית שהבשילה תהליכים ולא יצרה אותם. מה

ברצמכר 1951, כאמצע תהליך הפילוג בקיבוץ

שנקרא: הקלות הכלתי נסכלת של האי־ראציונליות".

המאוחר, נעצרו בפראג מיכאל אורן, חבר מסים מקבוץ

מזרע, ואחריו – שמעון אורנשטיין, חבר כפר מסריק

לשעבר. המשפטים בצ'כוסלובקיה כונו בשם 'משפט

סלנסקי" ונערכו במתכונת המוכרת של מסעות

הטיהור הסוכייטים משנות השלושים. אורן ואורנשטיין

השלימו את התמונה: כיוון שמזכיר המפלגה

הקומוניסטית בצ'כיה, היהודי רורולף סלנסקי ויתר

הגאשמים היהודים, הואשמו בכגירה, היה צורך בחוליה

מקשרת אל הציונות והג'וינט, נציגי היהרות

עינויים, סחיטות, צינוק, רעב, מכות ופיברוק מכתבים.

ניכו לסתוט ממנו שקשר עם סלנסקי וקלמנטים נגד

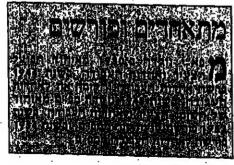
מעצרו של אורן נמשך ארבע שנים. שנים של

הבינלאומית.

יצחק פטיעו: "בתי הבכירה ראתה בסטאלין את האפיפיור של המהפכה. הצעירים הבינו שאם רוסיה היא המולדת השניה – אז המצוור התנקו אליה, ולא ירע איך כומאלין הוא שמש העמים".

צריד להבין שהקיבוץ המאוחר היה בקונפליקט הציונות בקשר ציוני עולמי נגר הקומוניום, ניסתה קפה עם בן־גוריון. בן־גוריון קילקל ל'מאוחד' הרבה מפ"ם להתעשת מהמכה. הקיבוץ הארצי נקט עמרה שאורן אשם – נחרצת. נערך מישאל וכל מי שטען שאורן אשם – הוצא מהקיבוץ. מאתיים וחמישים איש עובו.

מפים עצמה, למרות הגינוי והצער התקיף, לא הממח, נגר הממלכתיות, נגר פירוק זרם העוברים. חשה להסיק מסקנות איראולוגיות מרחיקות לכת. מלם היו אז היסטריים. הכל היה בעוצמה מוגזמת, זה בריון בכנסת אמר נציג מפ"ם ש.הסיעה שוללת את ניצול משפט פראג להסתה אנטי־קומוניסטית". או: -מפ"ם רואה עצמה חלק בלתי נפרד של מחנה לאבול אותה. היו שחשבו שתפקיר הקיבוצים נגמר. המהפכה בעולם שבריה"מ עומדת בראשו", או: באנו בטוחים כי רק סבר מקרי של נסיבות טראגיות

העשרים של המפלגה הקומוניטטית בבריה"מ עולה כרושצ'וב על הדוכן ומפצח את קופת השרצים של ימי שלטונו של סטאלין. כרושצ'וב מותיר את כל העולם הסוציאליסטי פעוריפה וכשלירגליים. שום מוח שטני לא יכול היה להתחרות עם תככיו של סטאלין. עולם המחר, העולם הצורק יותר, הטוכ יותר נחשף כגיהנום שנשלט על־ידי מטורף. לא חון, לא יערי, לא סנה, מסוגלים היו לתפוש שסטאלין, שתמונתו קישטה את חררי האוכל כימי חג, היה כעל ארמונות, בתי קיץ, מאות משרתים, מכוניות רולסדוים, קרילק, לינקולן ופאסארר. כשהתלוגן סטאלין שכלב נובח ליד אתוזתו, מיהרו אנשי הנ.ק.וו.ר. לרצוח את הכלב ואת בעליו העיווכ. ראש הג.פ.או. יאגורה היה מארנו בביתו. בריה היה מסמס ואונס קטינות. את מרשל בוריוני, שרצח את אשתו, זגן סטאלין. 10 מיליון מתו עקב המהפכה החקלאית. בתהליך הסוציאליוציה הותרם רכוש לטוכת יחידים ולא לטוכת המרינה.

בל למרות כל אלה, החלו הסדקים

לגורל האכסורר, יש לחפש ברבריו של

מרדכי אורן עצמו לאחר שחרורו:

הפרקים (מספרי) נכתבו מתוך רגשי -

הסוציאליסטי המהפכני, אך מתוך 🚨

נרב לוויתן: "אני לא אשכח את

השחקן רונא (טוטוי) רוד, המשחק

יוסי קנץ, חבר קבוץ רוחמה, גם

שהודיעו על מותו ישכתי זככיתי. נורא

בכיתי. הכל התחיל אצלי עם סטאלין.

אם לסמוך על מישהו – זה היה הוא.

גדלתי על התחושה שסטאלין מגן עלי

מפני כל רע, פגע ואסון. זה היה

כפברואר חמישים ושש, שנתיים

פאתולוגי".

לאחר פרישת אחרות העבורה ממפ"ם, ניחתת מכה

ניצחת על הסוציאליום המהפכני הישראלי. בוועידה

שנאה עמוקה למסלפי החזוו

נאמנות בלתי־מסוייגת לעצם החזון ומתוך הזרהות

– מלאה עם המאבק העולמי לסוציאליזם של אמת

סטאליו מת. איש־איש וזכרונותיו. יצחק פטיש: "בכית

העם בתל־אביב נערכה אסיפת האבל של מפ"ם.

הנואמים היו יצחק בן־אהרון ומרדכי בנטוב. אני הייתי

היו"ר. למרות משפט סלנסקי לא היתה עדיין פסילה

טוטלית של מדיניות בריה'מ. אני זוכר שהאבל נגע

לנו. דיברו על סטאלין טוכות, דיברו על בניין

בחמישה במרץ 1953 שקעה שמש העמים.

במולרתי ובעולם כולו".

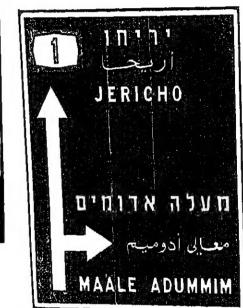
להיפער. את עוצמתה של האמונה,

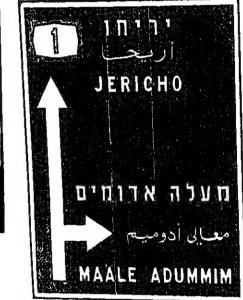
בתקופת ההתפכחות בארץ. כמו בעולם כולו. נשרפו ספרים, נתלשו דפים, הושמדו המונותיו של סטאלין – התנערות אידיאולוגית, שהחלה בחצי פה והסתיימה כפה מלא.

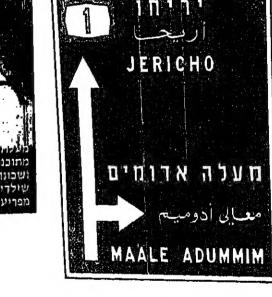
שנים לאחר מכן כינו זאת "מחלת ילרות".

13 **8122210**

חמישה עשר אלף אושים יבים ומודאגים יושבים במעלה אדומים, עעורים דקות מירושלים. פעם היו תקוות להקים כאן עיר גדולה ומשבשבת, ואולי בגלל זה לא אהב פדי קולק את הנשיפה בערפו. אבל עכשיו כבר ברור – "המקום ישאר קטן ונחמד", כמו שאומרים לנו במערד השיכון. קניות הם ימשיכו לעשות באל־עזריה הסמוכה. מאת עמום לבב צילומים: יצחק אלהרר ועמום לבב

ווקא במעלה ארומים נעשה לך יחק על הנשמה. עיירה יפהפיה, יווק, עם אנשים יפים שאיכפה לות, שנ עצרה לפתע באמצע הדוך מריקה כלמים. ואת החריקות הללו אים שומע ככל אשר תפנה. מעלה ארומים, הישוב המאוכלס ביותר ביהודה ושומחן. אין פלא שעיניים רבות נשואות אליו. כי למה שקוה שם עכשיו, שעה וחצי מכפר־סבא ו־14 דקות מירושלים. יהיו השלכות על עתיד ההתישבות היהודית בשחים

מקור השם מעלה ארומים, כך מסבירים לך כת האחורי של מפת הישוב המתוכנן לתפארת, נגוון הארום השולט בסלעים שמסכיב. אבל מספרים לך נס עלילות מסמרות שיער על שודרים שהיו אורנים כאן לעוברי אורה ורוצחים אותם. הרק הרכ ששפט כאן במעלה הדרך הראשית, נתן למקום את שנו הערני האדום מרם. היום אורבות לישוב סכנות אתיות ומקוד במשרד השיכון דווקא. הוא הססיק לבנות את הישוב הגחמר הוה, וגם בתשתית אינו משקיע יווצר. פעלה אדומים משול היום לרץ מהיר שבלם את מרוצת בחתף. בלימה כזו עלולה להמתיים בנפילה, חולי גם

כהתפכחות מכאיכה. ולכן נשואות עינים רבות אל הישוב הזה, ושונה 15, אלף תושבים. כי אם בארזים נפלה שלהכה שה יגירו אוובי חקיר שבתנחלויות הקטנות שכבר קצו א אלה שעדייון חבויות במגירות, אולי בציפיה לרוטניה הזרמנות נרירה נפלה בירי היומים הם לסד נבפה מרבריות מרשימות וחלקות ובנו עליהן עיר, מוס מנקורת אפס. והיום יש שם רחובות מתוכננים ש

נשטת ערב מאותרת נושבת רוח מרכרית יכשה צל דם גם מדאנים מאוד. הם באים מכל גווני הקשת

למישור אדומים, שהוא חלק כלתי נפרד מרבר כשבח עירון העיר מתוכננת למופת, האקלים

נות, האוכלוסיה צעירה ואיכפתית. לאיוור התעשייה שלוט מדרני, ושכונות סגורות לכלידכב, שילדים ממעלוד ארומים; כושי מליח (.כן, כושי, כך כתוב פשחקים כתן כאין מפריע, ומתנ"ם פעיל, יש תשתית טובה, מערכת החינוך מפותחת. יש לנו פה בתעורת הוחות"), קכלן בניין הכונה גם כאן, כאשר יש וניכת־שחיה יפה, וכתי־ספר, ומרכז מטחרי לא רע אפילו פסיפס גדול מהתקופה הביונטית". עבודה; אמיר חשין, שהוא יועצו של טרי קולק לענייני ללאף שאינו מצליח להתחרות בחנויות שככפר מיכה, כזכור לכם, הוא מנהל המכון מורה ירושלים, אשר מחכה לאשתו מינה. בשעה זו היא ועני הממך, אל עזריה. ויש שם עור רברים שככל לארכיאולוגיה. אם הוא נשמע כמו תשדיר שרות, נמצאת אצל רופא שיניים. כשעה תשע וחצי היא מרץ רק מדברים עליהם, אכל במעלה אדומים טיפלו מגיעה, תיכר בה שהיתה אשה יפה לפני הטיפול. היא באים חבריו ומוסיפים. כושי: -אני יררתי עם אשתי נהם כמו דרקום בין דתיים וחילוניים, או אינטגרציה, למישור ארומים, כשהאנשים עוד גרו שם באשקוביות. מושיטה לבעלה רשימת תרופות שעליו לקנות חיכף אמרתי לה שבמחנה צכאי לא אגור. כהשפעתה באתי ומיד, ועכשיו גם אני מודאג.

אמיר, אתה צריך לנסוע עכשיו לירושלים: איפה תמצא בית־מרקות פתוח בשעה כזו?" כולם הגעתי לכאן באוטוכוסים כמה פעמים. עקבתי אחר צוחקים. "באל־עזריה יש שלושה בתי מרקחת ועשרות הבריות מכולת הפתחים עד 11 בלילה", מסביר אמיר פה, בעיקר בגלל איכות האנשים והמקום". שמואל: 1,115 \$21.1

האחרים מתנרבים להסביר שהכפר הערבי הזה תקובת בשפע וצרחקים, ומדברים בחנאה על עירם, אל דה בשפע וצרחקים, ומדברים בחנאה על עירם, ומצאו חנות סגורה, אין בעיות, צועקים ג'מיל־ג'מיל, מוראגים: "אנתנו חוששים. אכל זהו חשש שאי אמשר אם זה במקרה שמו של בעל־הבית אשר גר מעל או מאחורי התנות, והוא בא ופותת, לא חשוב באיוו שעה.

בינתיים, מעלה אדומים מסייעת לפיתוח. אלי רו, בעל משתלה ומהאבות המייסרים שמתגורר ולשיגשוג של אליעוריה", צוחק אלי רו. מיכה בר און במשרה בעל משתלה ומהאבות המייסרים שמתגורר

שנאן היא פשוט לא בעיה. ויש גם יחסי שכנות טוכים מה הערבים בסביבה, וכביש מהיד לירושלים, שאליו

ונעימה, ובחצר האחורית כביתו של מיכה בר־און, שמת קבוצת אנשים יפים שאיכפת להם. הם אוכלים הפוליטית, ומאחדת אותם חראגה לעתיר מעלה

יושבים שם נינוחים שאול לוי, חבר אג"ד, והוא גם מוכר בהקפה. נימלאותו שמאל גרינבוים, מבקר במשרד החינוך:

ಚಾಲಾಣ 14

חורשים. לראשות המועצה נכחר עמוס טרטמן, איש (חמשך בעמוד 17) 15 **8122310**

לכאן, והיום אני מאושר". שאול: "כשהייתי נהג אג"ד

החומר האנושי בהנאה. וכשהוקם הישוב כאתי לגור

מקרינה, והגיעו לכאן אנשים על רמה. ממש כיף לרבר

להביאו לכית משפט. אנחנו פשוט קוראים מפה. אנחנו

גם חוששים שעיירה כזו פשוט גדולה על ההנהגה".

ההנהנה, יש לרעת, נבחרה לראשונה לפני ארבעה

אני: או אם כל כך טוב, מה כל כך רע"ו

ראש המועצה, עמוס

טרטמן: "הצרה היא

אך הם יצרו תסבוכת

אסרו להחיל כאן את

החוק הישראלי".

הסכמי קמפ־דיוויד. לא

שאני חושב שהם גרועים,

בנושא חוק ומשפט, כי הם

ren property

עיר בטיתו שאלה

(ממשך מעמוד 15)

- ISWAUNT LIMINALIS

התכנית היחידה

השתמש בכרטים ה"ויזה" שלך בשיטת "ויזה עדיף"

חינם (עד 30 יום), כמקובל בשיטה הרגילה.

⋆ אפשרות לפרעון מוקדם בהתאם לבחירתך.

* אפשרות לניצול מלא או חלקי של קו האשראי.

★ אפשרות לניצול קבוע וחוזר עד לתקרת האשראי:

"ויזה עדיף" מאפשרת לד תכנוו טוב יותר של

פנה לטניף הבנק שלך, ווחונז על "זיזה עדיף"

איזה אותר פונב מכטף. כרעים האשראי של קבוצות ® במקו'אמי במש יים מצו

אשראי אישי ארוך טווח, בנוסף לתקופת האשראי 🖈

קו אשראי מתמשך.

שנותנת לך

ותהנה מיתרונות בלעדיים:

★ החזרים חודשיים נוזוים.

★ תשלום ריבית אוות לרבעון.

קניותיך ותקציבך.

וקבל קו אטוראי אישי.

"גם אני מעדיף ויזה עדיף,*"*

VISA

יהרות". קולם לכן ניהל את המקום כממונה. ולא כנבתר. אם אנו כבר מכיטים קצת לאחור, הכה נלך קצח יותר רחוק, ל-1974, עת גרעין מעלה אדומים לחץ, הממשלה נכנעה, והוחלט להקים שם איזור תעשייה ו'מחנה מגורים לעוברים". אחרי־כן, על פי הומריט שחזר על עצמו, היה מכצע של התנחלות מע, הצבא בא, וגם התקשורת.

פתע, נהפך לבית כנסת (למרוח שלא היה זה גרעין דתי של גוש אמונים כי אם גרעין מעורב). כל זה קרה כיום העצמאות תשל"ה. המשפחות כאו כסופי שבוע והתפללו, ובגר שביעי של חגוכה שלאחר מכן התיישכו 23 משפחות כ"גבעת המיטרים". כעבוד שנתיים וחצי, שוב על פי התסריט החע קנעה הממשלה שתקום עיר במעלה ארומים. שרי קולק צעק, אבל לא עזר לו כלום, והיום הוא חוקא עוזר קצת.

כעכור חמש שנים, כ־1982, החלו לאכלס את השכונה החדשה, מודרנית ויפהפיה, פרי תכנונו של שמי לייטרסרורף. הנהלה ממונה הורכבה במהירות הנוק ישראל גולדשטייו. מזכיר המועצה, אומר פנשלוש שנים עשתה מעלה אדומים דרך שעוד, ננות עילית וכרמיאל לא עשו ב־15 שנים.

תוכנית המיתאר מדברת על 50 אלף תושבים מוך 10 שנים. היום כבר ברור שתוכנית המיתאך צינה אלא חלומות באספמיה. ירון רן, עוזר שר הארגיה וחבר מועצת העיר מטעם מפלגת העבודה, שילו מנדיר את מעלה ארומים "עיר בסימן שאלה" ומביר: הגענו לנקורה קריטית. יש שכונות מגורים, צגל אין מכני ציבור, אין קופת חולים מסודרת, אין תעמקה במקום". והוא גם מזהיר: "אם לא נמשיך נוסיון להגיע ל-50 אלף תושבים, אגי חושש שהאנשים בשלטון יחשבו שאין לנו זכות קיום עצמאית, ויהפכו אותנו לעוד שכונה ירושלמית".

ועל כך הלא בוכה הגביא, סליחה, טדי קולס, כל השנים. כששכר את אמיר חשין לעכודה, ישבו השניים נפלון כנין־יורק. אמיר היה אז שליח כארה"ב, וטרי שלק היה שם בביקור. בהא לא היה מאושר מהרעיון סאני אתגורר במעלה ארומים", גזכר אמיר באותה מישה. אוא אמר לי: 'כל חייך חיית בירושלים, קבלת שירותים ממנה, וגם עכשיו אתה ממשיך לקבל שירותים ממנח, ואינך מתגורר בה'. צר לו, לטרי, שעוד עוברי עיריה, בכורח הנסיבות, כגלל מדיניות ממשלתית, נאלצים לגור מחוץ לירושלים. אכל אני לא יכולתי להגיע לאיכות חיים כזו, עם בית וגינה קשה, כתוך העיר. וטרי הכין זאת".

הכרורים שהכיא מאל עזריה הצליחו בינתיים לגרניע את כאביה של מינה אשתו, אך לא השקיטו את ראגתה, בעיקר בנושא החינוך. גאין בית ספר חיכון, היא אומרת. .לכן אאלץ לרשום את בני, היום חלמיר כיתה ה', לחטיבת כיניים בירושלים כדי שימשין להתחנך באותו בית ספר". אמיר דואג, משום שבתו, כת 18, יוצאת בערכ עם החבר שלה לתל אביב ירושלים, כהערר מקומות כילוי לנוער במעלה אומים למען הדרקיום עם הרתיים ויתרו החילוגיים לל מוערון לנוער בימי שישי, ומינה חוששת ממה שנני נוער משועממים עלולים לעשות. אולי אפילו להמתבר עם החוק. אכל עם איזה חוקז הישראליז הירדניק הצבאין

אמר. לא שאני חושב שהם גרועים, אך הם יצרו משכוכת בנושא הוק ומשפט, כי הם אסרו להחיל כאן אן המוק הישראלי". כך, למשל, אי־אפשר לגבות מקובלים על ישראל, ווון בכלל טוב אבל תוקי בניוה לכפר ארומים תמוך. רצינו שבמישור ארומים תקום

ישראלים אי־אפשר לכפות עליהם, או הוסיפו "קריטריונים ישראלים כתוספת לחוק הירדני". הם גם לא חייכים לחגור תגורות בטיחות, ואין וערי בתים כי אין להם שיניים, כי חוק הבתים המשותפים לא תופס

בקרוב יוקם בית משפט ישראלי לעניינים מתיציפליים, כמו בקרית ארבע, אבל אם תושב המקום יסרב לשמור עליו, הוא ישפט בפני בית־דין צבאי. בקיצור – בלגן. כל העסק גם לא דמוקרטי, משום שהמפקר הצבאי יכול, במשיכת קולמוס, לחוקק תקנות, שכן הוא הריבון בשטח. בתקנון המועצות המקומיות, למשל, הוא כבר הכנים יותר מ־30 תיקונים. אבל לא החוק מטריר את עמום טרטמן, כי אם עצירת הבנייה. "זה ממלא אותי חררה", הוא אומר ומצטרף בכך לרשימת המודאגים. הוא חושש שהמשפחות הצעירות כעירו, והן רבות, יגדלו וירצו להחליף את דירתם הקטנה בדירה מרווחת יותר. ומאחר שכזו אינה בנמצא כי אין כנייה, הן יעזבו אולי, שומו שמיים, לירושלים.

קריה חינוכית. רצינו לסייע להם לעכור למעלה אדומים. חשבנו להפוך את המקום שם לאתר תיירות. אבל הם לא רוצים לעבור לכאן, ומעריפים לגור שם לבד. אנו רוצים לראותם כאן איתנו, ובינתיים אנו מספקים להם את כל השירותים".

בשולי העיר, על גבעה נישאה, צרה את העין שכונה מבורדת. "מצפה נכו", השכונה הדתית, מרוחקת ומנותקת מהעיר; וזהו סור הרויקיום בין דתיים וחילוניים כמעלה ארומים. דויר נאה, מיוזמי השכונה. נמרץ מאר, אש וגפרית, מתקן: "זוהי שכונה ציונית דתית", הוא אומר, ומרגיש את ה"ציונית", חמישים משפחות דתיות הצליח להכיא לכאן מחו"ל, הקים בשכילן דירות פאר הצופות אל המדבר, צירף אליהו עוד שישים משפחות דתיות ישראליות, יום הקמת ישיבת הסדר והציב בפתח השכונה שלט המבקש מהנהגים לא לפגוע ברגשות תושבי השכונה ולא לנסוע בה כשבת.

. זוהי כאילו יצירת 'גטו", הוא מורה בחצי פה. אבל יהורי דתי מארה"ב שלא מחפש את מאה שערים,

שיח תושבים. מימין לשמאל: שמואל גריובוים, כושי מליח, אמיר חשין, מיכה בריאון.

ההאשמות של חברי מועצה ברבר ריכוז כות רב מרי בידי המזכיר. ישראל בולרשטיין, ואומר כי הוא נותן כו אמון מלא, וכל עוד הוא ממלא את תפקידו ללא רבב, הוא ימשיך לרכז ביריו פמכויות רבות. בעל הסמכויות עצמו, ישראל גולרשטיין, מגיב על הטענות של מינה חשין כנושא החינוך. "כתי הספר בירושלים קורצים לאנשים, ומשרד החינוך מתונה להקמת חטיבה תיכונית עליונה במעלה ארומים, כי אין די תלמירים". הוא מסכיר. וסגן ראש המועצה, אלי בהן, משתף אותנו בחלומה שני רוצה לראות עיר יותר גרולה, שצעיהיה

יותר מאוחר. כמשרד השיכון, יצונו קצת את קילומטרים מזרחית למעלה אדומים. "הם חיו שם כמו מושני מעלה אדומים את אגרת הטלוויזיה, וזה דוקא בקינוק, על בסים אידיאולוגי", מסניה עמוס טרטמן. שוב כלאו הכי הם קולטים מצויין את ירדן ובקושי בקיבוק, עד בטיט אי אייני לעבור לכאן, הלך מתוכליים הם קולטים מצויין את ירדן ובקושי בכשחוקמה העיר, מי שלא רצה לעבור לכאן, הלך

של עיירה מוררנית, שרוצה לגדול.

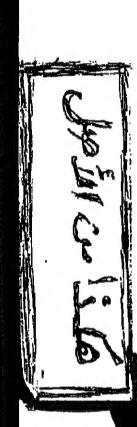
המתגייסים לצבא לא יגירוו אני גד ליד ירושלים". תוונו הלוהט של אלי כוק. אבל אל פרק התגובות עוד ישלח בעתיד הנראה לעין לישובים הקטנים יותר שם עמום טרשמן, ראש חמועצה, אומר שזו בעיה נגיע בהמשך. בינתיים אנו שואלים את עמוס טרשמן הנושאים אליו עיניהם בתקוה עוד הרבה זמן נישאר א נמדר אי צומדר או צומדר אי שלא נפקרה האם המועצה, אומר שזו בעיה בגיע בהמשך. בינתיים אנו שואלים או עשוט שוששו פשוט, היהורים לא באים, ובניית דירות אמר לא השרה היא הסכמי קמפדיוויר", הוא ביצר קרה שבמישור ארומים נהפכו האבות המייסרים בשוטור ריכות לא תפתור את בעית הבעיות: היהורים לכנים חורנים. איך נוחרו שבע משפונות, מהראשונות . שיעמדו ריקות לא תמתור את בעית הבעיותו היהודים שהגיעו לכאן, לכד על גבעה שוממה, חמישה לא באים

אותה נשימה הוא גם מגיב על . בפירוש יעריף שכונה כזו". במראה האחורית. בדרר חזרה לירושלים, נשקף נוף המדבר והפנורמה הנפלאה

במשרד השכון שהקים את הפרוייקט המפואר הזה, אין בשורות לאנשים חיפים והמודאגים של מעלה ארומים. ריגה זמיר, סגנית מנהל מחון ירושלים, אומרת שבפיסגת זאב יש היום 480 רירות לא מכורות. בירושלים יש כירי קבלנים פרטיים 600 דירות בלתי־מכורות. .כאשר יש כל כך הרכה דירות למכירה כירושלים, המשק הלאומי לא יכול לכנות דירות חדשות", היא אומרת, ואינה חושבת שוה מסכן את הישוב. הוא פשוט ישאר סטו ונחמר. .כולנו רוצים להיות גרולים", היא אומרת. "מעלה ארומים אינו שונה מבחינה זו מחמרינה". וזהו, כנראה, המסר

עמוס לבב

17 BIDEDÎO

אני כבר פתחתי.

חוץ ממשיכת שיקים. אחה מתחת?

1,500 ש״ח* בחשכון הפרטי.

זה נוח מאוד כשיש משיכת יתר מאושרת של

זה נודו מאוד כשבנק נשאר פתוח עד 7 בערב. זה משחלם כשלא צריך לשלם דמי ניהול חשבון

פתחתי חשבון גם בבינלאומי

כבר פתחת ער"ש משופרו חולם ומוחה

חיווטשנווית האשנווית

חורף של 1974 היה קשה. גשמים שטי לחבריהם שנפלו. חורשים חלמו על המאבק הוה, פו את הארץ, רוחות עזות נשבו, אני תבעו מן האחראים למחדל לשלם את המחיר. ומוטי שים חשבו להישכר. גברים עובו את אשכנזי היה להם למנהיג. הימים הרכים שעמר בתיהם לחורשים ארוכים, והמלחמה שהחלה בסוף הקיץ עוד לא תמה. קו ברלב התמוטט, ואחריכך לא חזר דבר לשרו. באותו חורף, ב־1 בפברואר, השתחרר סרן מוטי אשכגזי משירות מילואים. כ־2 בפכרואר ועמר ליד משרד ראש־הממשלה – אז גולדה מאיר - הצית את הגפרור. הוא קרא לשר הכטחון, משה ריין, להתפטר, כשל מה שנהפך מאוחר יותר מושג כחיים הפוליטיים – אחריות מיניסטריאלית. והלהכה נהייתה לאש גרולה. משרות, ואחריכך מאות ואלפים ועשרות־אלפים, שוו מן הקרכות, פשטו את מדיהם והתייצבו

עניים ועשירים. כולם היו שם. ברביקות,

מאת יעל פז-מלמד

לפני תריסר שנים סרוף מוטי

הציכורית אך הוא עדיין אינו מוותר על מאבקים ועקרונות.

מל לשינוי ולאי־השלמה, דיי מנסה לחיות לפי קרונות לא תמיד ריאליים. לשיו הוא עוסק בחינוך דור הצעיר במסגרת המקחמה על עתיד המדינה.

\$\\$\\$

אשכנזי עשרות ומאות בתוועת מחאה עממית. לימים ירד מהבימה

לשוכה על רמותה של המדינה שלמענה לחמו. תנועות המחאה נהפכו לד"ש, שוכורה מתולדות מדינת ישראל לא היה עוד כדבר אחרים, בהם קיוו שאת תנועות המחאה. גברים ונשים, צעירים מנגינת־המחאה אי־אפשר להפסיס. חלק מן המתייצבים כ־74' על הרשא

בני פלר, אז מפקד חיל־האוויר, ריבר בכנס קצינים של החיל, וקרא להוקיע את האיש מן הקהל. צה"ל הוציא אותו משורותיו, לא קרא לו יותר למילואים. מאז ומעולם ראו לעצמם אזרחים נאמנים חובה להלחם בתופעות כמו אשכנזי, לתפארת מדינת־ישראל. חלפו שתים־עשרה שנים וחצי. כאפיזודה פנליטית קיקיונית. ורק "זקני שינוי" עוד זוכרים ימים

לכדו, בקור ובגשם הירושלמיים, לא מוותר, הם

שהפכו אותו לגושא הרגל. והם גם שהפכו אותו -

לסופג־המהלומות של אותם ימים. עמידתו־כנגר

החלה בעיצומה של מלחמת-ההתשה, ולא חסרו

כאלה שהאשימו אותו בבגידה, איימו עליו ברצח.

מברואר 74'

מוטי אשכנזי בחמנה מול הכנקת. הדרישה: למטר את משה דיין.

(המשך מהעמוד הקודם)

שליר משרר ראש הממשלה, הקים אחריכך את שלום עכשיו". מוטי אשכנזי לא היה כיניהם, גם לא כין מקימי ר"ש. גם כשקמו מאות־אלפים והלכו לצעוק חמס כנגר מלחמת לבנון, לא היה אתם מוטי אשכנוי. ואולי רק אנחנו מצפים שמי שקם פעם אחת – יקום תמיר.

ולא היא. מוטי אשכנזי לא עזב את שרה הקרב כדי לעשות לביתו. בן 46, אב לשלושה, חי כרירה קטנה בירושלים וממשיך להלחם כל הומן. עם אותה מקטרת כפה ואפילו עם אותר הלהט. כאו כן אתה, המוטו המדריך אותו: הכל על כתפיך. אין מי שיעשה, אלא אתה. זו תורת הציונות כולה על רגל אחת, הוא אומר. "גם אז לא הייתי תנועת מחאה של איש אחר. הייתי תנועת אי־השלמה. אני ארם שאינו יכול להשלים עם רכרים, איני יכול לקבל אותם כפשוטם. לכן אני מנסה לשנות".

ומתוך אותה תחושה של שליחות, הלך לפני כתשע שנים להקים מפעל תעשייתי – "נוי־בה" – לפיתוח ותכנון מערכות דירקטיות. לפני שנה וחצי סגר את שערי המפעל. משק מטורף, עם אינפלציה של מאות אחוזים ואשראי כריבית דראקונית, הכריע אותו. גם טיפורו של המפעל, עד סגירתו. הוא סיפור מאבקו של איש אחר, שלא היה מוכן לוותר או להתפשר, והכל צריך להיות כהתאם

אשכנזי: גאני את המאבקים שלי מנהל ברמות שונות, אכל קורם כל, ובראש וראשונה, ברמת הרוגמה האישית. המאבק שהציונות ניהלה היה של הגשמה אישית. אני גואל את הארץ, אני הוא הכונה. כל אחר מאתנו הוא נושא הרגל, והוא לכר. עליו כנויה חציונות כולה. ולכו הלכתי לחקים מפעל, כי חשבתי שהחלוציות האמיתית היום היא בתחום התעשייה. זה שעשיתי את זה בתקופה של אינפלציה נוראית עם כל ההשלכות הכלכליות שהיו לכך, זו כבר שאלה אחרת. אני הרמתי ידיים לפני כמה שנים, כאשר לא יכולתי לעמור בנטלי

הכלכלה הנכונה. י ברגע שראיתי שאני לא יכול לחשיג פועלים. יהורים, ואני נהטך למפעל ערבי, הבנתי שאינני יכול לחמשיך. ברגע שראיתי, שכאשר אני משיג פועלים יהודים, אינני יכול לשלם להם משכורת הוגנת, שתאפשר להם פרנסה ככבוד, ירעתי – חייבים להכנע. אצלי במפעל עברו דוקטורים למתמטיקה ליד המכונות, כי רק כך אני מאמין צריך לעשות תעשייה. זה לא שאני נגד עכודה ערבית, הסיוחלילה. אני כעד עבודה יהורית. נגד הסיכת הערכים לפועלים השחורים. בשבילי להעלים הכנסות, להעסיק רק פועלים ערכיים – חיה סכל מכחינה איריאולוגית. הרכר הזה הדיר שינה מעיני, וירעתי שאינני יכול להמשיר. אז נכשלתי, אם אפשר לקרוא לכך כשלון. אכל גם הסיפור של הציונות רצוף כשלונות. לפני מאה שנה עלה סבי להאחו כרמת־הגולן. ארבעים שנה נאחז שם בצפורניים, ככניייחורת. כאשר נפלח תליחי, נפלה גם כני־יהודה. באותו יום, רק שבתליחי היה טרומפלדור, ולכן שמעו על זה. כשסבי ירד מבני־יהורה, זו היתה תשלמה עם כשלון, ועד אחרית ימין חוא חי עם הכשלון חוה".

מוטי אשכנוי ניסת להגשים חלום – לבנות מפעל. לפני שהחלים סופית לסגור, ניסה גם דרכים אחרות. ב־81 הריץ אל הבריקארות בעליהם של מפעלים קטנים כירושלים, שלחיי כולם גשקפה סכנה. חוא יום את ההתארגנות, הלך למסיבות .עתונאים, חקים סביכו חבורה של לוחמים.

שביל לנצת כמאכל הזה, היה צורן 🎰 בשינוי מוחלט של יסורות הכלכלה או כארץ, רק שהקופה לא היתה ביריהם, בה לא רצו "לשים" מדינה שהיא בעצם אנטריתוה לציונותי" אותה. אפשר לאמר שהמאבק נכשל. לא ציונית? חרי עצם הקמת המרינה חיא היום יורע מוטי שמילת המפתח הגשמת הציונותו לקום יום אחר ולצעום – הנגי, ולצפות שיילכו לא תישא שם אלוחיך לשווא', מופיע לפני לא במלחמה על רעותיהפד באחריך, יקבלו את שאתה אומר והוא לוהם ותיק, תרצה, למשל ללמדך, שהצביעות וחתונאה הם ברגע החכרעה בן עומ למרות שלא על כל מאבקיד שמעו, יורע חיום. דברים חמורים ביותר וכאשר אני רואה היום את. השקשות, שהן מהות חיינו כאף האידוקטריוניה שחטיתוי או לא היו מתענת היום של היום ביותר וכאשר אני רואה היום את. השקשות, שהן מהות חיינו כאף האידוקטריוניה

וחבריהם־לדרך ככלא או כתו"ל – יש. אולי. מי שישמע את הצעקה.

מבחינתו של מוטי, זה כבר מאותר. גכון להיום, הוא לא תעשיין. יש לו מעברה קטנה לפיתות ותכנון של משחקים חינוכיים. מה שתוא מפתח, נמסר לאחרים לכיצוע. תריוחלק ובוטה ביותר הוא אומר: .כל עוד לא אוכל להשתית את עבורת המפעל על עבודה יהודית – לא אתרש את העבורה בו. איני יכול להתפשר בענין הזה. זה, בשבילי, מהות ההגשמה האישית. אינני יכול לקבל את העניין, שאנחנו נעסיק עם אתר כחוטבי עצים ושואבי מים. הרי זה עמר כיסוד המאכק על עבודה

יהודית. אני מאמין כמאכק הזה גם היום". לפני ימים אחרים לקת מוטי אשכנזי משפחתו לטיול בארץ. הרם זעק מן האדמה. בכל מקום קכורים חבריו. המחוייכות לא תמה. גם לחיים, אכל גם למתים. למען כל אלה צריך להמשיך ולהאבק, למען תתגשם כאן בארץ התורה הציונית, כפי שחלמו עליה. כדירה קטנה בירושלים, חי אדם, אשר מסרב לשים במרכאות ערכים, שרבים מאתנו שכחו שהם קיימים. ועל זה. הוא אומר, לא יפסיק להאבק. והוא גם אומר: השאלה הראשונה שאת צריכה לשאול אותי, היא:

(צילום: שלמה מוסקוביץ)

עומדות פה למבחן שתי

השקפות, שהן מהות חיינו

הדתית־לאומית, שהיא היום

ההשקפה הציונית, שהיא לא

יותר דתית מלאומית, מול

רק ערך, היא דרך חיים".

'איך אני מסוגל היום לחיות במדינה לא ציונית,

כאן: האינדוקטרינציה

השאלה הראשונה במעלה. נניח שדוב תושבי מרינת־ישראל מחליטים, בנינוד לתפישה הציוניה שלי, שהם מוכנים לכלול בגבולות ישראל הונ ערכי. האם אני אקבל את זהו לא. אני אלחם כנני

במשנרת כללי המשחם הדמוקרטיים. אם תרוב יבריע, תאלין לקבל את החברעה. לא. כשום אופן לא. באותו רגע שבו יכריעו כאן בעד רוב ערבי, זה

באיוה אופוד

לחלחם בנשק על דברים שתם מאמינים בחם.

נוש אמונים יודע שיש לו חיולים, יכול

(חמשר בעמוד (ג)

השונות. ושם, כגולה, אין כי שיעמוד נשין

יהודה־ושומרון נעשה תחת הכותרת של ציונה, כאשר בפועל, כל ערכי הציונות גרמסים שם זה לאתר. הציונות מעולם לא ראתה את עצמה פלימב

לגבולות, לשטחראדמה זה או אחר. המהות הדמוקרטית של המדינה ציננה.

בל האפשרויות שלד להלחם, הו

בעיני סוף הדמוקרטיה וכמובן סוף הציונות, ועל־כך יש לי וכוח מלאה לחלתם".

לא ראיתי את העם תיהודי גולש לפלחבת. אחים. הרי לא יתכן שלא יהיה ערך יותר נשגב מ הרמוקרטיה, שהכל יהיה תלוי בהחלפת שוב בשבילי, אם מחליפים לוותר על המתות הציונית זה יותר חשוב מכללי המשחק הרמוקרטיים. על גד צריך להלחם עד הסוף."

בדבריך אלה יש מתן לניפומציה לפשטה כמו אלו של חמתתרת היחורית. גם הב הלנו

יורע, שבסיטואציה מסריימת, כאשר נגיע - ואין? ספק שנגיע – לרגע החברעה, יסתבר שמספר הייליו של גוש אמונים נמוך כתובה מחייליה ש תנועה שאיננה קיימת היום, ושאנשיה מחוזלים ומפוזרים ככל הארץ. אבל עוד יפתבר שום ובים אתה באבת מאמין שאנשים (אוון בושי

להיות אחראית לעם היהודי כולו, גם, ואולי בעיקר זה שבגולה. במקום זאת, אנחנו תומסים היום את הקהילות היהודיות בעולם, מדלדלים צותן מממשאביהם, שהיו צריכים להיות מופנים כולם לחינוך לזיקה ציונית ויהודית. אנתנו תופסים אותם, תחת הכותרת עליה ופיתוח האדץ, נעד שבפועל מתחלקים הכספים הללו בין הפפלצה

מאת מלי חיים

לבוב ממכון

במפעל רינוטרם של

קיבוץ נצר סרני, סוגרים

את הברז לנזלת • רעיון

מקורי של פרופ׳ אנדרי

בפריז • פיתוח של מכון

וייצמן ברחובות•מיוצר

ע"י רינוטרם ומשווק

נהצלחה ברחבי העולם

המחלה העתיקה

לאתהה זו הנוצה לקבוע שהנולח כבר יצאה מואף

תותובים של מוחות רפואיים עמלים למצוא סוף-סוף

נשה שתקל על הסובלים מבולת ומאף סתום. לתרופות

ניותר בעולם

ההתבוללות, ונערכת היום שואה. העם היהדי מאבר את כניו במספרים מפחירים". גם אותו תהליך מיסטי של ישוב.

על עם אחר. בהתאם לערכים האמיתיים, הנכולות של המדינה היהודית צדיכים להלום גק האיריאולוגיה, ולא אחרת. והאידיאולוגיה השיב היתה: מדינה יהודית, שהיא מדינה של העם הישי כולו. אם ארק־ישראל השלימה היא המהות הציונית, אז או שאנחנו מכצעים השמדת עם, ש שנהפוך למדינה עם רוב ערכי, וזה הרי הניעד הגמור לציונות. הציונות מעולם לא ראתה את שאלת הגבולות כשאלה המכריעה. השאלה היתה אחת ויחידה: איוה חברה תקום כאן. פער הציכות המפורסם, שהיום הולך ונשחק מול עינינו, ווה הדבר שמדיר שינה מעיני. ברגע שאין עליה, ולעומת זאת יש ירידה מן הארץ, איזו חשיבות יש

אין כל ספק שמח שעומר על כף המאונית. הוא יותר מאשר הגורל של מדינת־ישראל. כא עומד עליכף המאזניים, חגורל של העם הישר כולו, וכך הדכרים עומדים, הן כשביל גוש אמנים, והן כשבילי. אני לא מנסה לרגע לפשסס אה הניגור כין גוש אמונים לביני. כעיני הם אנטי־ציונים, וכנסיכות מסויימות, אני מוכן ללנה כנגדם למלחמת־אחים. ועם כל ואת, אני לא שוריד לרגע מערכם. בארץ שבא הכל נתון לקניה באמצעות כסף, המאבק עם גוש־אמונים הוא לפחות איריאולוני.

אפילו למנות אותם. אתה לבד. יש לך חיילים

גוש אמונים אכן יודע שיש לו חיילים אני.

כרנע החכרעה – כן. עומרות מה למנחן שו חרתיתולאומית, שהיא היום יותר התיה שלאומיה

מכנולוגיה

מתקדמת

פעולתו של המכשיר היא הזרמת תרסיס של

טיפות מים מזוקקים ואויר חם אל תוך חלל האף.

מחברר שחמום האזורים הפנימיים בטמפרטורה

קבועה, ריציבה של 43°C גורם באופן מובהק

להקלה משמעותית בסימני המחלה: האף הסתום,

ההפרשות, ההתעטשות הבלתי פוסקת והפרשת

להיט בחו"ל

על היעילות וההצלחה של המכשיר מעידות התגובות בארץ ובחו"ל.

בצרפת המכשיר נחטף, ואילו בארה״ב הוא קיבל את אישורי משרד הכריאות האמריקאי וה-FDA. מפעלי הטכנולוגיה המתקדמת בארץ יודעים על בשום את משמעות קכלתו של אישור זה. דופאים רבים בארץ זכחו"ל ממליצים על המכשיר של רינוטרם מסיבה פשוטה: הוא מקל על הנזלת. מה

שבטוח - אינו גורם לתופעות לוואי. הריגוטרם מבוסס על מחקריו של פרופי אנדרי לבוב ממכון פסטר בצרפת ופותת ע"י ד"ר אהרון ירושלמי ממכון וייצמן. אין ספק שגיכוי של שני מכונים בינלאומיים יוקרתיים אלו אינו דבר של מה-בכך.

ההשפעה החיובית של רינוטרם (תוצאות ניסויים)

נק בבקוקית לאתרס	فبشك بتناهل	Manage Lill	ולא אבלמה בברולות באנה אין	
التا المداورات	יום	ואריש	ישבוע דיי	
1945/57	73%			
		69%		
\$1.5				

איך משיגים

אפשר לשאול בבית-המרקחת זאם הוא מעודכו בורראי יש לו מספר מכשירים שעדיין לא נחטפו. טרדים-גת, המשווקת את המכשיר במסגרת הסדר מירחד, לפיו קיימת גם האפשרות להחזיר את המכשיר חוך שבועיים מיום הרכישה ולקבל חזרה 90% מהמחיר ששולם.

משרדי חברת טרדים-גת נמצאים ברחוב ביאליק 137 רמת-גן (ע"י גשר החלכה). פרטים נוספים ניתו לקבל בטלפון 7514988

שהעיתור או לא היה מתאים, היום, אחרי שהבנקים כל מעשי הובלת והשקר שנעשים תחת הכותרת ירדו מגדולתם, מיקי אלבין ונינדי אינם, יציונות - אני מודעות המרינה היחודית שמה כדי Bineain 20

שנה יש תופעה לדואי כתוצאה מהדרכב הכימי הדמעות. הקושי העיקרי עליו מתגבר "רינוטרם" הוא השמירה על טמפרטורה גכוהה יחסית ויציבה, ולחות קבועה כאזורים הפנימיים של חלל האף. צו העבלים מצולת מחלקים לשתי קבוצות עיקריות: מלו פינית (וידאלית) ונולח אלוגית (כדונית). עם לצורך זה נבנתה מערכת כקרה אלקטרונית מתוחכמת ביותר המתקנת באופן שוטף כל סטיה, הולת העיפית עודך כל אחד היכרות מחדש במשך הודף: כאבי ראש, אף דולף, וערימות של ממחטות בדמת דיוק של עשירית מעלה. לאחר שעמד בהצלחה במבחנים מקצועיים יד. מצולת האלונית סובל חלק נודל של האוכלוסיה. חמורים, מומלץ כעת "רינוטרם" לשימושם של נעיקר בעונות המעבר, ומי שסובל ממנה, יודע עד כמה בא מציעה. הסובלים מנזלת אלרנית וויראלית. המכשיר מתאים בהחלט לשימוש ביתי, והוא קל וגוח להפעלה.

"כול להיות מוהלת מכי בגני הדצליה של אזורים" סוך סוף שכונה אמיתית,כמו

שכונות היוקרה באמריקה.

לא במקרח זכתה שכונת גני הרצליח של אזורים לכינני

1 סא. כביש טבעת מקיף את כל השכונה ומכניסה ממנו

המדגישים את האוירת חכפרית. חבתים שוכנים בלב גן

ומתמוגים עם משטחי חדשא וחצמחיה חשופעת. בתוך

מיקומה של השכונה מאפשר לתושביה לחנות מיתרונות

חגן מתוכננות פינות משחקים לילדים, ספסלי ישיבה

לחניית תדיירים ואורחיהם, זרך רחובות תולנדיים

כל מי שמבקר בגני הרצליה של אזורים מתאהב במקום

בגבול שבין הרצלית לרמת חשרון, על גבעת, שוכנת לח בנחת שכונת גני חרצליה, טוכלת בירק. כל מי שמבקר במקום מתאחב בו מיד. זחו השילוב תמוצלח ביותר בין חיים מחוץ לעיר, ממש בטבע, עם הקירבה לכל מח שאתם זקוקים לו בעיר.

ותאורת גו.

בואו נבגש כאתר הבניה

אשמרו לחפגש אתכם באתר, לספר ולתראות לכם את כל מפרטיט. חמשרד פתנות בימים אי-וי בין השעות 10.00-14.00, רח' רבי עקובא, הרצליה. פרטים בטלי: 055-22214

דירות המרפסת ודירות

אזורים מציעה לכם בנני הרצליה, עידן חוש בסגנו

זונו חפונרון האידיאלי לאורח החיים ומוג האוויר

כנות 5-6 חדרים, תוכלו לבחוך לכם דירות מדנסת

ולהנות מחנוף המרחיב והאוויר הצח, לטפח לכם נינה

מרפסת מרחיבה, פינת משחקים לילדים, פינת משחה

להורים, או כל דבר אחר שעולה בדעתכם.

בישראל. בבנין בן 5 קומות (עם מעלית) ו־13 דירות גלנד

האיכות של אזורים

מדברות בעד עצמן.

תחיים הישראלי-דירות מרכסת:

אני הרצליה 1.0M

תשרי תשמ"ז מאת נילי פרידלנדר צילומים: שמואל רחמני בשיתוף רשות שמורות הטבע

15. טיול סתיו בין הים לכפרים

א למתר לצאת מהבית. אפר פר גם בצהרים. זהו טיול גבעת־אולגה. פונים שמאלה ותוזרים קצר בנסיעה לאורך כביש כאילו לכיוון תל־אביב. אחרי שניים תחוף, מצומת (כפר) שמריהו

פד לצומת (נבעות) אולבה. טיול קצר עם שהיות ארוכות מש־ וי נידיו של הבכיש המהיר שמפריד בין תוף הים במערב לדרכים כפריות פים שישו

אל המפרצים החבויים בין מצוקי מוס ואדמה אדומה עם טבילה בים החלק של וצדש תשרי, והליכות לאר ק התוף. נסיעה בדרכים כפריות וב־ לורה המיקוסים היפהפיה של מושב הי ניתן אחרון אל "בית ראשונים" ליד שמרת הטבע גיחה קצרה אל "גשר הצבים" על נחל אלכסנדר, בין פרדסי מרויתקין. ואולי ארוחות עדב מוקדי בית הראשונים", על רכס הכור כד כנוף עמק חפר, ברוחות הנעיבנות

המשבות כאן גם בחמטינים האחרו־ ים של חודש תשרי.

לאחד מבני משפחת ליטווינטקי וכדיות ירוקות גדולות יותר של אלת השיות, וחל מוכן להיות ביות מסי ייות הדל מזמן להיות בית מסיר המסטיק. קטע של חוף ים־תיכוני לא מו ושפים. המרדס סביבו נעקר, מקולקל שחוא פנינה למטיילים. וכ־תיו ובדלות הדלות להן חבילות הציר ושדות הכותנה מובן – אפשר לטייל כאן רק בשב־

ממשיבים לנסוע צפונה עד לצומת וחצי ק"מ מהצומת פונים מערבה, ימינה, לדרך כורכר לבנה עבירה לכל

- אל תמפרץ הסיני ותחוף – מחיי

תדרך הקצרה שאת תיאורה נפרט עוד מעט מובילה אל אחד חתומים היפים שיש בארץ. כיוון שהאיזור הזה משמש בכל ימות החול כשטח קטווחים ואימונים של צה"ל, נישמְר באן חוף הים ונוף המצוקים שמעליו בכל טבעיותו ונקיונו. יש כאן מפרץ מקסים מתחת לתל גדור שקוראים לו המפרץ הסיני. מכאן עד כפר הנופש של מכמורת

בדרום – יש חוף של 2 ק"מ. אפשר ליהנות מהמים, מהחוף ומחחליכה לאורך המצוקים שבראשם סלעי כור כר לבנים מעל שכבות של אדמה הסיפתו של הטיול, כשעושים אדומה. זוהי שמורת טבע נהדרת, אווו מתלאביב צפונה, הוא הבית למרות שעדיין לא הוכרזה כך באומן הלבן בשדות הכותנה של קיבוץ רשמי. בראשית ספטמבר פרחו כאן מאות הבצלות ויש כאן עוד צמחיה האים אודו ממערב לכבוש, צמונה חופית מדהימה כמו שיחים ירוקים לקיבוץ שפיים. בית יפתפת ונטוש ופרחים צואבים של קריתמון ימי. על פנישאר כאן מהפרדט שהקיף אותו ראש המצוקים כריות כריות של קור שנה. חבית שהיה שי נית שריחה החדיף מבשם את האוויר,

תות ובחגים, גם בעובי שבת וערבי

שלומי מכית ראשווים

מביתו אחדו

חים הצבאיים.

איד מגיעים:

המפרץ הסיני נמצא מחחת לתל גדור. לכאן מגיעים מהכביש המחיר. אחרי נטיעה של שניים וחצי ק"מ דרומה מצומת אולגה, פונים לדרך כורכר לבנה בכיוון השלט "ישראוו" קס", מפעל לחניטת פרחים. מגיעים כביש החוף ושל נחל אלכסנדר, שנה־ למזלג דרכים. פונים ונוסעים לדרך פך בעוונותינו הרבים לתעלת ביוב, הצפונית ועד מהרה עוברים מצפון

לחורשת אקליפטוסים עד לחל שמ־ על התוף. ירידה קלה ברגל לתוף. תוז־ אל גשר הצכים: רים באותה דרך לכביש המהיר. מהמפרץ יש דרך העוברת בין סל־ עים שנלשו לים, והולכים לעבר החוף הפתוח עד למכמורת. זהו טיול מק־ סים בחוף טבעי, לא מקולקל. אפשר גם לעלות מהמפרץ הסיני בחורה למ־ צוק, ללבת עליו עוד כ־70 מטר דרו־ מה ולרדת לקו המים. לאורך 2 ק"מ

> מצוק לבן־אדום שגובהו כ־2007 מטר מבותר ע"י מי הגשמים. לבאים בשתי מכוויות או יותר: יש אפשרות לחשאיר את הרכב

חגים, כשלא מתקיימים כאן המטווד מערבה לכביש המהיר, מצפון לכניסה למכמורת. מי שנוסע בדרך זו מסתכן במובלה אדירה בדרך, כי זה מה שיש במבואות הצפוניים של כפר הנופש והוילות של מכמורת.

אחרי רחצה בים וטיול לאורך התוף והמצוקים אפשר להמשיך את הטיול הסתווי בגדה המזרחית של זגם עם זה יש עכשיו בעיה, ועל כך

פונים מכביש החוף מזרחה בצומת ינאי לכפר זיתקין. בצומת יש אוסף של מסעדות וחנויות של פוסטרים ומוצרים שונים מבשר הודו, הפרנסה העיקרית של האיזור. כפר ויתקין, כשמונה ק"מ צפונה מנתניה, הוא מו" שב ותיק בן 53 שנים, וכך הוא נראה. הנסיעה בנוף הירוק העטיסי, בדרכים הכפריות של כפר ויתקין ובית חרות, גם היא טיול במרכז הארץ.

חוצים את כפר ויתקין לכיוון מזרח ועוברים בזחירות את מסי הרכבת. אחרי הפסים פונים שמאלה ונוסעים חשני ליד כפר חגופש "נואיבח" במכי ליד בית־האריזה לכביש ולדרך עפר מורת. נכנסים אליו בכביש כורכר לבן, לבנה המובילה לגשר הבטון שמחליף ▶

לרשות שמורות חטבע יש עניין

שכמות מינימלית של מי ביוב

תשוחרר לנחל, כדי לקיים את מה

מה עשינו לו

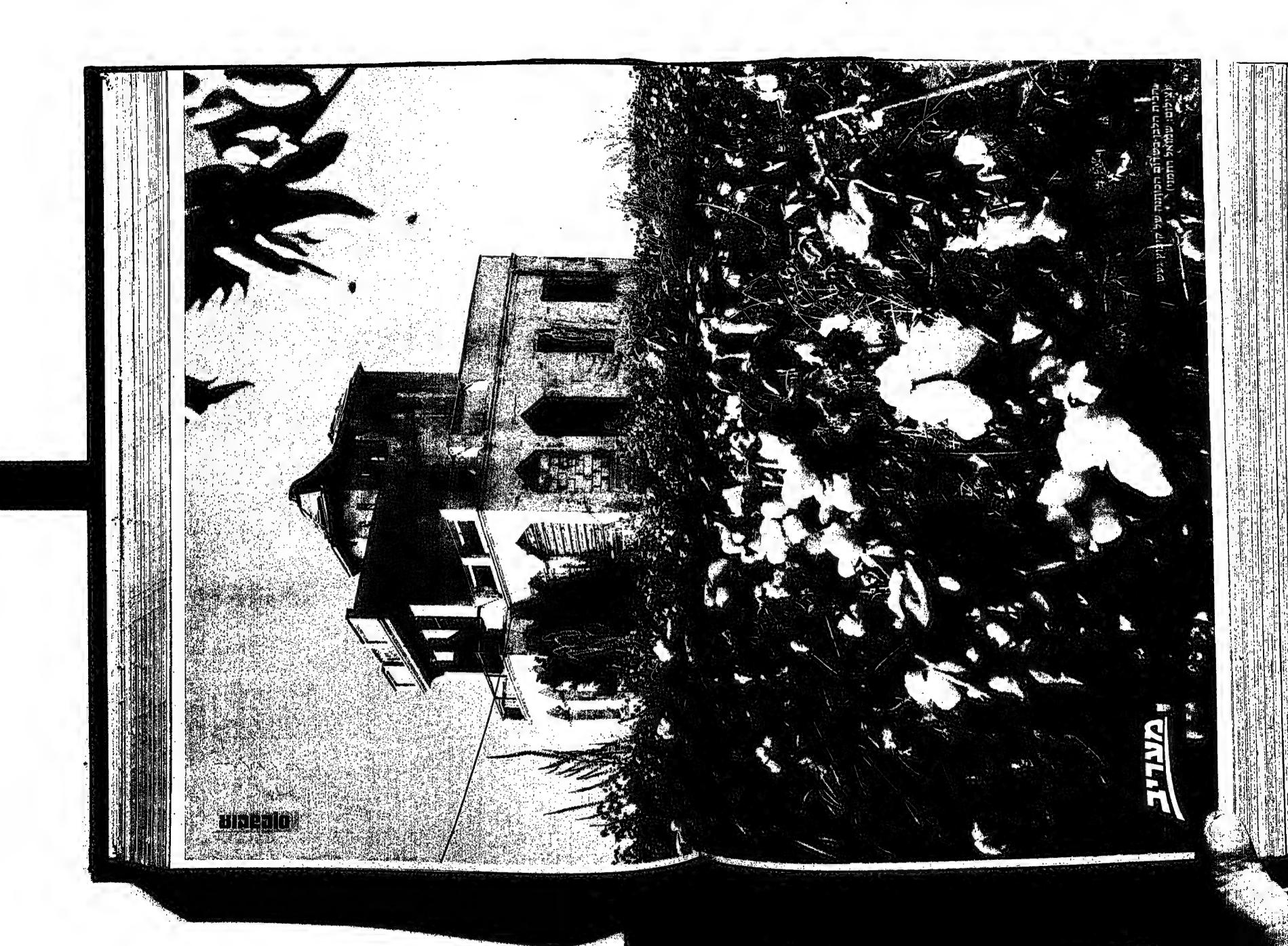
של חוף חולי. הולכים ורואים מעל

מני שלושים שנה חיה מה נחל ימוחפת. בנחל אלכסנדו שטו סירות והמקום שבו רווא נשפך לים

חירו מקום רודצה נגלא. ואו התחילו יישובי האיוור לוחם אותו. משפכים המעלאיים העירוגי ים וחתעשייתים של ישובי עמק חמר זכתניה הרגו את הנימשות הי מותיות. מפרים כבר לא יפרחו כאן. רק במה שלדנים עם כנפי טורקיו, וכמה ביצויות וברווזים עוד זוכרים לו את העד היותו נחל. צבי המים הרכים הישתגלו לחוים בביוב, אבל כו זה יילקה מהם בקרוב. האבשורד הוא שעכשיו נאבקה רשות שמחות. השבע על המשך הזרמת הביוג לני חל עם השלכת מגני הקולהם של ממה יוצאו כי הביוב מתחול וישה שו להשקייה השרות החקלאים זאו השאלה הוא אילו מים יורנו מון בכל זות.

Complicate to

את גשר העץ הישן על נחל אלכטנדר. כאן קל להתבלבל: כביש אחד מו־ ביל לתוך בית האריזה וחבילות הח־ ציר, והשני – המקביל לו – מתחלף מיד לדרך עפר וממשיך בין הפרדסים אל הנשר.

למי שמגיע הוח מכביש השרון מכיוון צומת תשרון: כקילומטר אחרי הפנייה לקיבוץ מעברות. יש פנייה שמאלה לכפר ויתקין. נוסעים כ־2 שנים, ואולי אפילו מאה. זקן הצבים ק"מ. ולפני הפסים פונים ימינה לדרך עפר ונוסעים כ־7000 מטר עד גשר הצ־

זה הזמן לראות את צבי המים הג־ דולים ותרכים החיים בנחל אלכטנדר, והם בני עשרות שנים. מבתינת עול־ מית זהו גבול התפוצה הצפוני שלהם. יחסית. בתורף, מי שמחפש את הצ־

נוע של סירה וצלקת לבנה מעטרת את השיריון הגדול שלו. • אל בית ראשונים וביתן אחרון: אחרי התוף והנחל אל מקום יפהפה שהוא גם מסעדה לא יקרה. אל גב־ עת־הכורכר שממנה נשקף במזרח נוף

מערב, שקיעה מעל צמרות העצים

בים בנחל אלכטודר לא ימצא אותם. בקור הם שקועים עמוק בבוץ, ומצ־

מצמים כל פעילות למינימום. צבים גדולים. רוחב השיריון הרך יכול הגיע

ל-80 ס"מ, ואורכו למטר אחד. יש

להם צווארים ארוכים ושנורקל טבעי,

צינור קצר שדרכו הם שואפים אוויר.

כמה עשרות צבים חיים כאן. בתוך

מי הביוב הזורמים בנחל. הם אוכלים

הכל וטורפים פגרי עופות מתוצרת

עמק־חפר, ממש כמונו. אם בעבר יכלו

יהנות מדנים טריים בנחל, חלפו

הזמנים. כיוון שמגדלי ההודים זרקו

את פגרי העופות לנחל, התרנלו הצ־ בים לאכול אותם. בחודשי בקיץ תם

עולים לגדות הנחל ומטילים ביצים.

בשנים האתרונות הרביה שלהם הול־

להאכיל אותם בפגר עוף או נקניקיה

קשורה בחבל. והציבור מתבקש לא

להאכיל אותם בשקיות ניילון ולא

לטלטל מול עיניהם את המזון זמן רב

מדי בטרם סעודה. גם ככה קשה

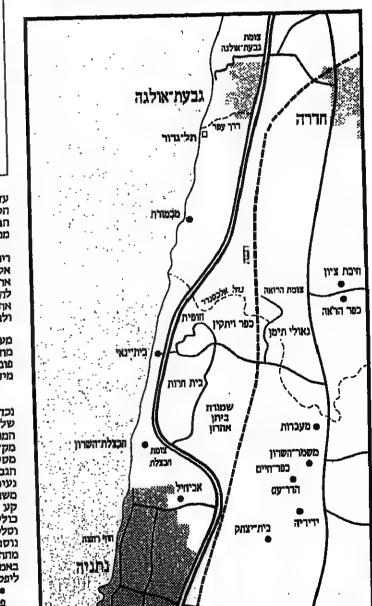
בני כמה הם: מדובר על עשרות

שקוראים לו מובי דיק, ופגע פעם ממ־

אפשר לבוא הנה, לראות אותם וגם

כת ומצטמצמת בגלל זיהום הנחל.

הם חובבים טמפרטורות גבוהות הפרדסים ובריכות הדגים במזרת. וכ־

טיולים חינם בחגים

מן בכל מג, ידריכו פקחי שמורות תטבע את הטיילים בארץ, וכל ה~~עיולע~~

חנת רשימת של טיולים ופלאים באיזורים שונים בארץ. אל תחביצו את ההודמנות לעייל עם הפקחים ששומרים על הטבע בכל חשבה. טיול בתורשת הארבעים – 20.10.86 – מיפגש בשעה 9 במגרש החויה התחתון של אוניבדסיטת חיפה. לכל המשפתה. הליכה של שלוש שעות.

• למערת אצבע – 20.10.86, שעה 9, מיפגש בחניון נחל אורן מול כא 6. שלוש שעות, לכל חמשפחה. • לנחל מערות – 20.10.66, שעה 9, מיפנש בפרוח הנחל. כשעתיים, לכל

• לנחל פולג – 20.10.86, מימגש בשעה 9 בתחנת האיטובוסים מו וייוגיט. כשלוש שעות, לכל המשפחה.

שיול במכוניות פרטיות למערב תשומרון – 1.10, בשעה 9, מ בפתח שמורת הטבע אום צמא, אליה מניעים מצומת חלמיש על כמי ראשיהעין בן־שמן. סיור רגלי קצר באום צמא, ואדי ווקא, ואדי טווא הכפר עבוד, בית אריה, נחל שולה אריאל, נופים ז"ל ונחל קנה. מומ הליכות קצרות. לכל המשפחה.

• שיור רגלי בשמורת אום ריחן ליד מי עמי – 19.10, מיפגש בשעו ברחבת החניה ליד בית חיערן ביער. סיור נוסף בשעה 12. כשעתית, ל

• סיור במכוניות פרטיות – 25.10, בשעה 10. מיפגש בצוכת מנידו תמש שעות של נסיעה והליכות קצרות למי עמי, אום ריחן, יעבד, ג'ון חוות

• במכוניות פרטיות לכביש אלון – 19.10. מיפגש בוצתנת הדלק על מישור אדומים, שלוש שעות קלות לעין פואר, ירידה למעיין כוכב השתה הליכה קצרה לעין סמיה ומעלה אפרים.

● טיול רגלי למיטיבי לכת – במצוק ההעתקים שבמדבר ותרה 19.19 בשעה 7. מיפגש בכניסה לעין משחה. אורך המסלול כ־9 ק"מ. עין משתה טיפוס לראש פשתה, הליכה לאורך המצוק וירידה במצוק. כ־5 שעות למיטיבי לכת בלבד.

• סיור רולי בנחל קשלב ונחל שורק – 21.10, בשעה 9, מיפוש בבושה לנחל כביש עין כרם. מערת הנטיחים, לכל המשפחה, כשלוש שעות. • מערת התאומים – 22.10, בשעה 9. מיפגש בכניסה למושב זנוח לו בית־שמש. להביא פנסים.

• שמורת עין פשחת – למבקרי השמורת ותוף הרחצה החדש לחוף ש המלח. (תכניסה – בתשלום). ב-18.10 ו־25.10 יצאו סיורים מודרכים לחלק הדרומי של השמוה

טיול של שעה. מתאים לכל המשפתה.

- בנומל, בשבת ותג, 18 ו־25 באוקטובר. סקתי הרשות בפחיים למטיילים מול תכניסה לאוניברסיטה על כביש חימה שספוא, בין פרינון טיול לניקוי נחל יגור. פרטים כאן. - במערב חשומרון ליד הכניסה לכפר קאסם, בשבת ובחב 18 רצק מאוקטובר. בין חשעות 1578.

טיול בשמורה בימים הבחירים של

שמורות וזטבע בביתן אחרון של

שתי גבעות כורכר שבהן וש מתה מערות קבורה מהתקופות החבית הד ביואנטיות. דוב עצי השמורה וישש

מכוסה ע"י זקנן שעיר. באביב פוחות

כאן – אם ידען להם – בן חצב יקיר

תוני ודבורנית כחלחלה. עכשיו שיוני

לפרוח פה החצבים וחבצלת קשנה

- חר יעלת. 18 ר12 באוקטובר. בשאר הימים בכניסה למערת הנטיפים

- בדרום חר חברון, בטוסיא, מרכז לימודי שדה. תחמת מידע למטולי ב־18 ר־25 באוקטובר.

עד לים. "בית ראשונים" ליד שמורת השדוה פונים שמאלה ומיד אדרק הטבע הקטנה בבירון אהרון, שבימים ימינה. בידון אחדון נוסד בשנת 1933 חבתירים של מחורף אין מקום יפה ממנה בעמק חפר.

רום כ־700 מטר ופונים ימינה מערבה אל הכביש הפנימי, חוצה כפר ויחקין. אחרי קילומטר בערך יש פנייח שמא־ לה למושב ביתן אהרון. לנסוע לאנו. אחרי קילוסטר וחצי מגיעים לשמורה

בבית הזה שניקנה ממישל טאין,

• בתזרת לכביש התוף: פונים ישר מבית ראשונים לתוך שדרת פיקוסים זקנים ויפהמיים לתוך מושב ביתן אתרון. נוסעים לאט, מאיר

ונקרא ע"ש אחרון פריומן, נשוא חקי תדרות ציוני קנדו שעמד בראשו • מנשר הצבים לבית ראשונים: רעוד בית לקניית אדמות עמק חבר ב שנות העשרים.

מעט צפונה מצומת נתניה, 30 ק"מ בידי אדם, למעט עצי שיוף מצוינה מת"א מניעים לצומת תבצלת חשרון. פונים ימינה לכיוון ביתן אהרון ואח"כ מיד שמאלח אל בית הראשונים.

> וכדו של גביר מרוני מלבנון ובעליתן של אדמות האיזור, באו לגור עשרים המתיישבים העברים הראשונים בער מקדחפר, ראשוני כפר ויתקין. יש כאן מסעדה. בקיץ ובסתיו יושבים על חגבעה ותמיד מנשבות כאן רוחות נעימות. המסעדה פתותה בכל יום משתים־עשרה בצתרים עד חצות. בר־ קע מנננים שירים ישראלים. התפריט כולל סלט כפר ויתקיו ופאי חופיו וסלט מכמורת ופאי אביחייל. פרטים נוספים בתפריט ובמסעדה. בירה מתחבית. מחרשות ישנות ופטוניות באמבטיות ופיילות ישנות, בין האקד

מועדי התערוכה

ווערווו	שעת סגירה	שערג פתירורו	יום נשבוע	ומאריך
	23.00	17.88	חמישי	16.10
			ששיי	17.10
	24.00	צאת חשבות	שבת	18.10
	35,62	17.00	ראשוו	19.10
רצוף	23,00	10.00	שני	20.10
רצוף	23.00	10.00	טלוטו	21.10
17.1	23.00	10.00	- 75777	22.10
	23,00	17.63	רומושו	23.10
			ששו	24.10
	24.00	צאת חשבת	שבת	25.10
4 47	ALC: UNK	התאחדות	TIELDIE	ATT

בשיתוף הקרן להיטל ומחקר זהכשרת כוח אדם מקצועי בענף דינץ

הישירה מהיצרן.

תערוכת רהיטי ישראל 87'

גו' התערוכה, תל-אב'ב

16 - 25.10.1986

התערוכה תהיה פתוחה גם בימי ב", בי ה משעה 60 סו עד 23.00, רצוף,

בואו לבקר בתערוכת הרהיטים והמוערים המשלימים הנדולה והמרהיבה אשר

אינוד יצרני הרהיטים בהתאחדות התעשיינים בישראל מאפשר לכם להתדשם

לראשונה מדגמי 1987 (לרבות דגמי ייצוא) שעוצבו ותוכננו במיוחד לקראת

בתערוכה זו תוכלו ליהנות מתנאים מיוחדים המתאפשרים בזכות הקניה

שמח פרמי אתי בן־שהם

ני מנסח לא להיות מעוגנת בעבר אלא לחסתכל קרימה. יש עוד כל־כך הרכה דכ־ רים לעשות ולראות, את יורעת איזה כיף זה לטייל ביום גשם? אני לא יושבת כחוטר מעש. תמיד עושה משהו, לומדת משהו, משתלמת, קוראת הרבה, חולכת להצגות, טונצרטים, עושה "קווילטינג" ועכודות יר אחרות.

זה כית עם פעילות, חברים כאים ויוצאים. אשרי האדם שיש לו חכרים. חברות זה דבר שצריך לבנות ולטפח. אם את נותנת – את מקבלת. נכון שבסופו של דכר את הולכת לישון ואת לבד. וכשמשהו לא הולך, כשאת נתקעה, את חושבת – חייתי רוצה שיהיה אתי מישהו שיעזור לי לחשוב, לפתור את הבעיה. תמיר הייתי עצמאית וחזקה וגם קורם הייתי הרכה לכר, אבל יש הכרל כין להיות לכד כשהבעל בצבא קבע, לבין מצב שבו את מנהלת את החיים שלך לבר.

אף פעם לא הרגשתי שהמדינה חייבת לי משהו בגלל שבעלי נפל, אבל יש משפחות נופלים שיותר . שכשאת חוורת הביתה ורוצה לריב עם מישהו או קשה להן והן זקוקות לקשר חוק, לתמיכה נפשית ומודלית לומן אדוך. משפחות שלא הצליחו להשתלב לא ייחודי לאלמנות, זה נכון גם לגכי נשים אחרות חורה כנרם המרכזי של החיים. יש משפחות שופוקות שמגדלות את ילדיהן לכד. לסמלר זכרון מיידיים, וככתיהן יש חדר חנצחה לנופל. זה נותן להם חווק, בטחון, תמיכה, ויש גם כאלת. שכנויים אחרת.

אצלי, למשל, חתמונות נמצאות באלכום: אני חושכת שלהורים, השכול אף פעם לא עובר זה תמיר

חריף, תמיד חלק כלתי־נסרד מהבית, מהיומיום. הם לא יכולים לעכור את זה. הבן שנהרג תמיד איתם. אצל האלמנות המצב קצת אחר. הרינמיות של חיי היומיום, התמודדות עם כעיות הקיום, מינוך הילדים וכל מה שכרוך כוה, מאלץ אותן לתפקר בהתאם. תנוכחות של הנופל היא אחרת מאשר אצל התורים. צריך למצוא עבודה, לתפקד בעבורה, להתמורד עם בעיות של גירול וחינוך הילדים, כמו כל הורה אתר. הבעיה היא חלוק עם מישהר, את יכולה לריב רק עם הבן. אבל וה

שהית מפקד חטיבת משריון

ברק" ונחרג בקרב תבלימת

ארבע־עשרה וחצי, גרה בשיכון

ברמת הגולן. אם לילד בן

כשמוומנים למסיכה גרולה או אירוע רב משתתפים, לא כחוג מכרים אינטימי, הרגע הראשון של הכניסה לבר מביך, מעיק. עד שאת מוצאת מישתו לקשור עימו שיחת אני אף מעם לא מספרת שאני אלמנת מלחמת לא נכנסת לעניין הזה מתייחסים אלי

כמו לכל אשה אחרת שבאה לבר. גם עברה התקום: של התייחסות מיוחרת לאלמנות מלחמה בכל לעם אחרי מלחמה מתעוררים, ועם הומן וה שוכר. זשם לברת. נקורה. עלי זה מאוד מקובל. לא מדניקה שמגיע לי יחם מיוחר. וה לא כוכותי, זה לא משו שעשיתי ומגיע לי משתו בגללו. איציק השאיר אדי הרכח חברים שובים. הוא היה אדם שלא רוש מאורים מה שלא עשה בעצמו. איש מאוד ישר ואמין חבר שוב בכל מקום שהיה, תמיד נתן למישרים תישו של ביתר, של שייכות ומשפחתיות.

את שואלת על נקודת המשבר. כני היה כן שנה וחצי כשאביו נורג, לילה אודי הוא כבה וצעק אבא אבא" במשך שעות. ואבא לא חיד. הו לא חים הניהו? לכאורה הוא לא הביק, הוא חיה בן שנה וחציעם לא חיה רגיל שאבא קם אליו כלילה, כי איציק הה נקוף ובתקופה שלפני המלחמה היה תרגיל הסיכתי ההאלא הירבה להגיע הביתה, אבל הילד ביסש אה אניה

אני אף פעם לא מספרת שאני, אלמנת מלחמה, לא נכנסת לעניין הזה. מתייחסים אלי כמ לכל אשה אחרת שבאה לבר

במה את נאחו <u>שהצלחתי להביא את בני למה שהוא היום.</u>

על מי את מרחמתז <u>על אנשים בלי עמוד־שדרה.</u>

פתה את מאוכובתו <u>מהתומרנות ומהעובדה שקצת איבדנו את הדרך ולא מצאנו כביש</u> <u>ראשי המוביל למטרה.</u>

על מה את מתחרטתו <u>שאין לי הרבה ילדים.</u>

או בי חיית רוצה לפגושו <u>את סימון סניורה. נראה לי שהיתה אשה חוקה ומאוד נשיח.</u> בה מעצבן אותריו <u>תוסר יושר וחוסר תגינות.</u>

מה מנחיד אותךו <u>הסכנה שלא תהיה לנו מדינה, שלבני לא תהיה מולדת.</u>

מה תחולשות שלך: שאני נדלקת ומתפרצת מהר, שלפעמים אני לא חושבת לפני אלא <u>קות אחרי, ושקשה לי לסלוח על דברים ולעבור הלאה.</u>

מה התכונה תמציינה אותך: <u>התלהבוה, רצוו ליצור ולעשות דברים.</u>

איז את מפוקת את עצמך ז הולכת וקונה זוג נעליים או איזה סמרטוט.

מואה מתעבתו <u>הוסך אסטטיות וטינופת.</u>

שה ישראלי בעיניך: <u>חוסר הפורמליות ביחסים בין אנשים.</u>

מה אל שונאת בארץו <u>את הלכלוד ברחובות ויחס הפקידות לאנשים, את הביורוקרטיה.</u>

מה העיסוק החביב עליך: <u>לטייל בנוף, לקרוא, לשמוע מוסיקה.</u>

שה עוזר לך להתרכזז <u>מוסיקה.</u>

מה מרגיע אותרו <u>שיחח עם אדם קרוב, מה שנקרא "לסדר את הראש"</u>

ישה חשוב לךו <u>בריאות ובטחוו כלכלי.</u>

איות מגצע צבאי את מעריכה במיוחד: <u>מכצע המילים של הניבעל -</u>

אינו אישיות בתיומננו את מעריכה כמיוחד: <u>מרגרט תאצ'ר.</u> פהו וכרון הילדות החזק שלךו <u>הטיפוס על עץ התוח בחצר, והכורות שהיינו הופרים</u>

בעורי כדי שהמים לא יחדרו לבית ומאוחר יותר, ההילולה בדיזנגוי עם הכרות הפדינה. איזה ספר את קוראת בימים אלחז "אפיקורוס בעל כורחו" של יהושע בר"יוסף. ערבסקות של אנטון שמאק.

לי הציורים האתובים עליךז <u>האימפרסיוניסטים.</u>

פי הזמרים שאת אוהבהז <u>חוה אלברשטיין, ווריה גלרון, יהודית רביע, שלמה ארצי..</u>

מו עוד חיית רוצה ללמודו <u>שפות.</u>

אילו יבולת. מה תיית רוצה לשנות בעצמרו <u>להיות עם קצת יותר בטחון עצמי.</u>

מה מרגש אותרו הפתעה, גילוי של חום ואחבה. דברים יפים. פגישה אחרי שנים. איו מננינח את מוכנה לשמוע שוב ושוב? יצירות של מאהלר והמונצרט השנו לפסנתר של

לא חיתה לי בעיה לצאת לנסוף, ללכת, ואולי גם

מה את מצה להיוח בשגתתיי גדולה": <u>מדריכת תיירים.</u>

היה היה אצלי את המצב, את ההבנה שאין לנתנג, לטייל, לראות, אול! בגלל המיכוח הנמשי שלי יים הלאה מו הילה לאני מו הילה לאני חדו זה אינ אינה שוחרות על אנא אנא נכנס לשיתה בשות אני הושכת שכבר היום יש ביכף איזמונות של איצים, למשל אחברו הארץ – עם דים בים מפותנת יושר, אהבה לווסי ואהבם

והמתח של המוסיקה הזאת. אוהבת סרסים. לא קומדיות. סרטים שיש בהם מתח ועניין, למשל סרטים הסובכים סביב מלחמה כמו "השיבה הביתה" ו"צייך הצכאים" או סרטים העוסקים בבעיות אנושיות כמו "האגם המוזהב". אני מרכה ללכת לכר ליומיות. ליומיות באים הרבה אנשים לכר. בערב זה קצת מחות

בעים, או אני מעריפה ללכת כחברה. עשרים ותשע שנים הייתי מורה למלאכה. השנה החלטתי שהגיע זמן לפרוש כשאני עוד במיטבי. אחרי התנים אתחיל לחפש עבורה, משהו עם אנשים, אירגון פרוייקטים, עבורה יצירחית, פעלתנית, לא משרד עם ניירת. אני לוקחת חלק בפעילות עמותת 'רעות השריונאים" שמטרתה לארגן חופשות לאלמנות ויתומים של חללי השריון, קייטנת קיץ, טיול לכוגרים, ימי כיף, וכאירוח אנשי קהילת "בני ברית" בקנדה. אנתנו שולחים בני ובנות ברימצווה למחנה קיץ

"הקשר עם החיל חשוב מאוד למשפחות השכולות. זה נותן את ההרגשה שיש מי שזוכר ומי שיודע. זה קשר רם, אי אפשר למחוק אותו. זה חלק ממך. חלק מהנשמה שלך נמצאת במקום כר נהרג יקירך".

לא מכבר התבקשתי לקחת חלק פעיל כאחת מווערות החקמה של אתר ההנצחה חמרכזי לחללי השריון במלחמות ישראל, אתר המוקם בלטרון שייקרא "יד לשריון". מאוד התרגשתי. כאתר זה מתוכנו פארק, אמפיתיאטרון גדול להתכנסויות של חמשפחות, להשבעת סירוני השריון, לאירועי החיל. יהיה שם חזיון אוריקולי על ההסטוריה של השריון תצוגת נשק וכרומה יתקיימו שם סדרות תינוך והרצאות ואנו מקווים שיבואו לשם תלמידי בתייהספר ומבקרים מהארץ ומהו"ל. הקמת האתר כחוכה ככסף דב אותו אנו מנסים עתה לגיים ממקורות שונים. עד עכשיו לא קיים אתר מרכזי חשייך לכל משפחות הנופלים בשריון. יש אתרים ככל מיני מקומות, יד לנופלים, ולא תמיד המקום מטופל ומטופה כראוי.

הקשר עם החיל חשוב מאור למשפחות השכולות. זה נותן את חהרגשה שיש בי שוכר ובי שיורע. זה קשר דם, אי אמשר למחוק אותו זה חלק ממך. חלק מתנשמה שלך נמצאת במקום כו נהרג יקיוד. הקשר עם החיל חשוב מאר גם לילדים לקבל כרשים כרכה לשנה החושה, ברכה ליום חולרת מחיל חשריון – זו תנונה. הילרים תמיד שמחים להשתתף באירועים של החיל יש חשיבות שעושות בקוד קיישנה ליכדי דנומלים הנמשכת שלושה ארבעוו ימים, וות פנסטיר. אילרים ממש מאושרים

שאלת מה אעשה כיום כימור, ביום ביפור אני במה ותולכת לבית כנסת. כל השנים. ווה לא השתנה, למיות שבתקיפה האורונה ההקצוה הרתית מקוממת לפני שהיחי רולה לחיות חרבן לכן יש לי, מוכני אותי, זה לא שיין: כשבילי, יום ניפור הוא יום מקאים לסילהרטונעל ואין לו צעיה ללכת לכן הלוונכט. להתייחרות ולחשבון נשש, ומאו מלחקה יום כיפור

בשבה שעבשה היבתי גם יבתה מוצרשים של התומורה השאמינה אני אותנה, מוטעה קלאסיה, מאקלר הוא אני אותנה, מוטעה קלאסיה, מאקלר הוא השבמת מוא הפועור על "עוד המטעה הוא פתנה הדריי שלג אני אותבה גם לאון אותנה את העצב

שיריוור על המדר

תחילת המלחמה", מספר אורי. "לא הייתי מעודכן במה שקורה ובתוכניות צה"ל, ומצאתי בחפ"ק הפיקוד

מהומת־אלוהים טוטאלית".

היכן היו הבעיות שלנו, מה כרה לנו? -ראשית לכל, צה"ל ראה את המלחמה כהמשכה של מלחמת ששת הימים, כאילו יומה הראשון הוא היום השביעי של המלחמה הקורמת. זלזלו כאויב. זלולו ביריעות, זלולו בציור שהמצרים סיבלו. כתרגילים הרצופים שהם קיימו וכתכנונים האופרטיביים שלהם. ולאנשי השריון היה חלק נכבד כולזול. הם חשבו שכמו אז – הטנקים יפתרו את הכעיה. השריון בנה עצמו לאחר ששת הימים על הכוח, לא על החוכמה. ובמלחמה - ככל שאתה חכם יותר -

סיכוייך גדלים, וככל שאתה מרובע יותר – סיכוייך מתמעסים. היו לי הרכה דוגמאות כיצד מג"ד צנחנים עם שכל, עם ראש לא מרובע, מועיל ופועל טוב יותר מאשר חטיכת טנקים. השריון הסתער עם הראש בקיר על החי"ר המצרי ושפעת הסאגרים והר.פי.ג'י שהיו לו. הפתרון לסאגרים היה כארטילריה, אך כתחילה היא לא היתה כנמצא, וכשהיא החלה להגיע מאוחר יותר, טיפין טיפין, היא לא היתה בכמויות המספיקות, משום

שצה"ל לא הצטייד כראוי בארטילריה".

היו בתוכנו כאלה שלאחר ששת·הימים חזו כי-שרה הקרב העתידי יהיה שונה, וצפוף, ולכן הוא יחייב שיתוף פעולה מלא וסרב משולב של טנקים, ארטילרייה, חי"ר וכו' – ואמרו זאתו אבל שכרון ההצלחה פגם ככושר החשיבה. מפקדי השריון היו עיוורים וראשיהם היו מרובעים. והם אמרו - הטנקים לברם יפתרו את הבעיה, והתוצאה היתה קטסטרופאלית".

מה עם קו ברילב? האם תמיסת ההגנה בסיני דערנה בכרניהו

הקונספציה של קו ברילכ נשחקה. וננגטה: סגרו 50% מהמעוזים, שונו דכרים בכוחות המשוריינים ושיטת הפעלתם, וכמעוזים שנשארו לא החזיסו כוחות מעולים. הקונספציה הינה טוכה כשמפעילים אותה במלואה. גם אז אין ווראות שתיפעל כשורה, אך בוודאי וכוודאי שלא תיפעל כראוי כשהיא מיושמת רק בחלקה. מי שמאשים את קו ברילכ בכשלון, פשוט אינו יודע מה

, מה לרת לטנק במלחמת יום חבימורים? האם --על משקל אימרתו של עזר וויצמן כי טילי זקרקע־אוויר של הערבים כוסטו את כנסי המטום של. חיל האוויר שלנו – ניתן לומר כי פילי הניש בוסטו את שרשרות הטנקים?

אימרתו של זויצמן אינה נכונה. כיום הכיפורים כופפר את ידו של מפקד חיל האוויר, ולא את כנפי המטוסים. הזעקות בחזיתות לסיוע אוזידי היו כה רבות וחזקות, עד שחיל האוויר נקרע לחתיכות, פוצל, ובמקום להתעסק עם הסילים, כמתוכנן, הוא עסק כל הזמן בסיוע קרוב לא יעיל לכוחות ועל כן לא בא לירי ביטוי. אילו היו מפעילים את חיל האוויר אוערת, ואילו פיקור החיל היה עומד על שלו – לא היו מכופפים את כנפיו. ואין זה אומר. כמובו. שבמלחמה הכאה לא תהיה מלחמת טילים נוראית".

ובאשר לטנק: הוא הכריע את המלחמה, כסופו של רכר. אין ספק – בימים הראשונים השריון הוכה - החמור הוא שחל ערעור באימון העם בטיבו של צה"ל ונכנס להלם פסיכולוגי קשה. אכל לאחר זמן המצב התייצב. השריונדים לחמו כאריות, וחיפו על זו – נשלם על כך ברם. ואגי לא רואה שמתקנים זאת הפאשלות האיומות של הפיקוד הגבוה. השריון היה זה שהשמיד ראשון את סוללות טילי הקרקע־אוויר של לסיסי. המצרים ופתח ככך 'פרוודורים' בעבור חיל-האוויר; השריון כלם והשמיר את העוצכות המשורינות המצריות, והטנקים היו אלה שחצו את התעלת".

אוד היית מסכם את המלחמה מחווית

עלצה"ל היה ניצחון גדול, גדול מאוד, אך לא ברמה האסטרטגית. אין צבאות רבים בהיסטוריה שנתפסו ממש עם המכנסיים למטה והצלידו כמו צה"ל להתגבר על ההפתעה, לעכור ממגננה להתקפה נועות

Ripealo 30

יתכן שהערכים, ובראשם סאראת, הניעו למסקנה שאם בהתקפה מתואמת בין הצבא המצרי והסורי, ובהפתעה טוטאלית, הם לא הצליחו להשמיד את צה"ל והישניהם היו מקומיים – אז כנראה שהפתרון הצבאי אינו פתרון. אולי זה מה שהביא בסופו־של־דבר להסכם השלום עם מצרים". האם הופקו הלקחים הנכונים ממלחמת יום

השונים של צה"ל. גם בכתיכה הוא שולח יה. בכל לסיים את המלחמת כמרחק של מאה כ"מ מבירת" התפקידים שמילאתי נשארתי איש צבא, אך לצ האויכ. אכל זה נשאר נצתון טקטי למחצה. המצרים נשארו בצד המזרתי של התעלה וצה"ל לא הצליח מרובע" – הוא מרניש. איך אתה רואה את העתיד, את שרה העיב לסלקם משם. וזה אות אזהרה ואות קריאה למה שעלול להתרחש כעתיד אם במלחמה הכאה יצליתו הערבים -שרה הקרב העתידי באיזורנו יהיה צפוף כצוה. להיאחז בשטחנו". הוא מהרהר ומוסיף: ביתכן, יתכן שלא הכרגוה בעבר ככוח אדם, נשק מסוגים שונים שהיו לנו גם הישגים אסטרטגים מסוימים כמלחמה. ציוד, ביצורים וכו' וכו'. קשה יהיה למצוא פירצה כלחי מכוסה באש או כוחות. ושדה הקרב יהיה חוי בטכנולוגיה חדשנית ומתוחבמת. מה שלא נעשה-

נהיה חשופים לעיניו האלקטרוניות של האוייב - נום

ובלילה. למרכיב האש יהיה מקום נכבד ביותר, ושנינ

התמרון עלול להיפנע. וכודה של צה"ל הוא כתמה

בזה עריפותו. צה"ל חייב למצוא פתרון לבעית

התמרון. אם לא יפתור זאת, אזי אנו נכנס למנננו, לסטגנציה, וכך לא נוצח כמלחמה". בכן, אני חושב שהופקו הלקתים המתאימים: הטנק יכול לתת לכך את הפתרון. לא הא לבת, הקרב המשולב נהפך מסיסמה ערטילאית לנחלתו המעשית של צה"ל; כל תרגיל המכוצע עכשיו בנוי על אך כלעדיו אי־אפשר יהיה. וצה"ל צריך להציב כשה השילוב המלא של כל החילות, ולא רק על טבקים: הקרב, בנקודות ההברעה, את המנק הבי פוד ששנו, הוקמה מפקרת חיילות השרה: חיל־האוויר הוציא ולכל הטנקים האחרים יהיה מקום משני. מנק זה המסקנות הנכונות והתוצאות נראו כנצחון האדיר של

ה'מרכבה', חייב להופיע בתוך מסנרות חדשות, שונוח

אל"מ בן־ארי על גבעה בקסיימה: החודמנות הגדולה של השריון.

אכל", הוא מרגיש, במלחמת לכנון שכתו את העקרון הישן של חסבון בבות. הכניסו כוח רב מדי לשטח קטן ומצומצם, כו לא ניתן היה לחביא את כל הכות העצום לביטוי, ובנוסף לכך הרבר גרם הרבר לחוטר תיאום ולכשלונות. ויש עוד נקורה. אמונתי העמוקה היא שמפקדים טוכים, עצמאיים, אמנים כמקצועם, מנחיגים, מאומנים, אמינים על העם, עצמם וחייליהם – מהווים את לוז הכוח של הצבא. רק אחרייכן באים הטנקים, המטוסים ושאר כלי הנשק והציוד. ובזה אנחנו לוקים כיום. כמבצע של"ב, מפקרים רגים בדרגות השונות לא הוכיתו עצמם. להיעדר סוגצנזום לאומי היתה כמובן השפעה, אך מהר. אגי לא רואה איך אומרים שהטובים הולכים

ומלחמת של"ג אורי כן ארי לא נטל חלק. את עשר השנים שבינה לבין מלחמת יום הכיסורים עשה כמוכ"ל חטיכת הכבישים ועבודות־עפר כ"סולל בונה", בקונטול כללי כניוריורק וכמנכ"ל חברה לאנרגוה חילועית. כיום הוא עוסק, יחד עם אשתו, כהוצאה לאור של ספרים מתורגמים ומדריך מפקרים בקורסים

באויינ".

החיל כמבצע של"נ: והעיקר – למרו שאין לולול מאלו של היום. צריך לבנות מסגרות עיליה מצייתה בכלי חנשק, בחיילים ובמפקרים הכי סובים ותי

מאומנים. זה צריך להיות כוח משולב עם יכולה אלקטרונית בלתי רבילה שיבקיע, יתקוף וינגל תצלחה ושזה יעלה לנו כמה שיעלה. אין לנו כוו להלתם בקרבות מנננה התשה, ואנו לא במצב כו או יכולים להרשות לעצמנו לאבר ששה ולנסות לחודה -ועיקר העיקרים - אנו הייבים לדצוג לכן שמיטב המחות יהיו בצה"ל על מנת שידע לוגל צו הציור שלו בצורה חכי טובה ותכמו. הארם חייב לעמור כמרכז. צריך לדבר, לחנך, לשפל במפקיים גל הומן ולא רק כשהם באים לתתום או לא לחתום לפני. ואת זה חייבים לעשות. אני רואה שמרברים תיבו, א לא עושים הרכה, וזה משגע אותי. אני לא רואה ובאמונם של החיילים במפקריהם. אם לא יתקנו נקודה, מישטר ביצוע בצה"ל, וקשה לי להבין האד.

האב יש לך בשורה לאנשי השריון? כן. הסנק שוב יחיה כוח ההברעה במל הבאה, אך לא לכדו אלא כחלק מכוח משולב סופר־מוררני. גם כך הוא לא ינצח אלא אם כן השריונדים לא יהיו מרובעים אלא חכמים, ימנו אה האנשים הכי נכונים והכ' שובים ויכינו אותם ויוצם אותם הכי טוב – לא רק כמקצועוים אלא כמוהים ישראלים התולכים לפני המחנה. עמוק גלבוע

לא חוק מן המקום אליו נתגלגלתי פתאום, אראה אנשים עובדים בכנסיית סנט־פייטרו, מצו תואתיקו. שם יש פסלים של שרושים כמו מקימים פיגומים, מזיזים אבנים ומכינים מקום ביעינים בתנות פיצוחים. אבל בכל זאת, בכל לפסל חרש מעל הכיכר, קדוש כסנט פרס לא

פים שמעון פרס הקרדש.

מאשי בואחיקו. אין לי ספק שמתר בחרתיים הוד קרושתו, והוא אשר יגונן עלינו.

בעתון של שבת מצאתי את המודעה הזו.

לא הזוק ממרוד ההיכרויות, כו מציעים

נברים תומכים דרכים מעניינות בהן יכולות

משדנטיות לשלם את רמי ההפסדה

לא חשק ממדור המכוניות המשומשות כו

לא רוצק, אבל ככל זאת רוזוק מאוד מכל

השרעות האחרות ראיתי את השודעה הזו. היא

המפרסמה במדור "חוגים", אני לא יודע למה,

פיתו לאות מהאדם, ארדונאי, הברותים בנילאים 20_22, (1-17. 1811, הלאביב די 255127'80. (1774)

Sabel ... Indirect notes to the second secon

ולחבה, מנוסט מאד, מחפש הזוג הבודיה מחור בושיט עות המים. תד. 2220, תל עו באהבה לכלל

פו ליני.794507 בשמותבט ישנח (#16126) פו ליני.794507 (#16126)

משיב - א' באלול תשמ"ו, 5.9.86 – שווקים 41

מתארגן מושב כארה"ב. למה לאז זה אפילו

תח. מתארגן מושב. חבר'ה רציניים מתקבלים

כוכה. הציונות כבר לא מסתפקת בארץ

שראל, או שהיא דווקא מומן ההיפך מארץ

הקונגרס להרדמה

.03-29926

ווי מתאדנו מושב באוה"ב כאותיו

Sabel .namwal nivia P.O.Box 122 Athens. Ohio

(#13810)

קואים כני ישראל כרי לגרוף רווחים נאים כצד

משוור מורעות הלוח הבטוח. היא לא היתה

מדעת דגש, אבל כשבילי כז.

שמידה בטוחה על עדך כספם.

וזה מה שהיה כתוב:

שט, לפ פורי, אקדונואי, מעוניון

יכוח מעיכון. מ.ד. 9220, מלי

באולמה, נידידה רציויוז עד מיל

משהו:

ראיתי מדבקה על מכונית: ״לא כל־כד קרוב, אנחנו בקושי מכירים".

האופנה האיטלקית

כאשר משררים כארץ, בטלוויזיה, תצוגת אופנה – הרי זה קטע בן שתיים ורבע דקות כסוף מהדורת החדשות. בדרך כלל עד שקוראים לאשה לכוא ולראות את זה, הקטע נגמר. בטלוויזיה האיטלקית, לעומת־זאת, תצוגת אופנה היא עניין לתוכנית בת שעתיים לפחות.

אל לכם, אגב, להטיק מכך שאני מתחיל להתאהב במקומי הזמני החדש ולהתפאך במעלותיו. החודש הראשון שאני נמצא פה רק יצר מיצכור געגועים למה שעזכתי אצלכם. טוב, לא זה הנושא כרגע. חזרה לאופנה, כי יש לי בשורות טוכות: אין אופנה.

הכל באופנה. קצר וארוך, אלגנטי וספורטיבי, פרחים ופסים ושניהם בתערוכת.

אין "צכעי הקיץ הזה הם..." או "צכעי הסתיו השנה יהיו...?. כל צכע באופנה. אין קו שנות השלושים, כי גם הוא באופנה, אכל גם הארבעים, החמישים, השישים, השבעים ובעיקר השמוגים שהוא כאמור הכל־הכל.

צריך לבשר על זה באותיות גדולות, כי לדעתי זו בשורה נהדרת. מתאימה לתפיסתי את מושג החופש ואת התנגרותי למושג הנידנור, זמתאימה מאוד גם לתפיסת היופי האיטלקי שעיקרה – הכל יפה, זכל יפה הולך עם יפה אחר בשילוב מוצלח.

גכירתי, רוצה לרעת מה באופנה השנה? פתחי את הארון שלך. זה מה שכאופנה השנה.

תשוני השלום בעיצומם. כולנו קצרי-נשימה - תבוקר על צירוף מקרים מופלא, שרק סאטיריקן שרצה ועיורים מזיעה כתוצאה מן המאמץ לתחויר את ישראל למימדיה הלאיטבעיים. אף אחד לא עוצר למחשבה, ואף אחד לא רשאי

ופישפשוק בארה"ב.

חמשו כמודעות הקטנות.

ימני חולני יכול היה להמציא: בישראל נערו עתה קונגרס בינלאומי של רופאים מרדימים. מה יותר מתאים. מעטים הם הזמנים בהיטמוריה שבהם השתמשו כל כך טוב

נשארת רק השאלה האם המושכ הזה יהיה

שייך לאירגון המושכים? ובעצם, מרוע לא? וכך

יהיה לנו כקרוב גם קיבוץ בארה"ב והיאחזות

נח"ל בארה"ב והתנחלות לא מאושרת בארה"ב

היה כבר הרבה שנים בווראי לא בארץ.

תרבה נסים נזקפים לזכותו של פנט פרס.

ישראל, והציזנים יוצאים לככוש שטחים חדשים.

אתם רואים את ארה"ב, הם אומרים מעל ראש

ויהיה עכשיו מושב בארה"ב. אני מקווה שהם

יצליחו ליצור שם מושכ אמיתי, עם ריקודים

כיום שישי בבית העם, עם טרקטורים חונים ליר

נעלי העכודה שתונות ליד המחקן להסרת בוק.

אולי אפילו עם קצת בעיות של אירגון הקניות.

אני מניח שיבנו אותו בצורת עיגול. ויצלמו

ועל הדרך כאוהיו, נניח כככיש המהיר מספר

גבעה, בשממה הזו עוד יקום יישוב.

צילום אווירי לתלייה כמוכירות.

15, תראו פתאום שלט של קרן היסוד:

למרות זאת הוא רצה נסיכה אחת. אמרו לו: הנסיכה לא רוצה אותך, שמע לנו. בעצמה אמרה לנו שאין שום סיכוי". הצפרדע היה עצוב, אבל אמר: "אין דבר, זו לא תשובה סופית". וישב וחיבל תחבולות בכל רגע מומנו

הצפררע ידע את מגרעותיו הגרולות, אבל

החופשי והלא חופשי. יצא מו השלולית עם תחכולה מספר אחת, הלך לארמון, והועף בחזרה לשלולית. קם עם תחבולה חרשה, וגיסה שוב. הקורא רשאי לכחור לעצמו סוף לסיפור הזה.

ארמוז רק שאם הצפרדע יהיה מספיק עקשן ומספיק חכם, סופו להשיג את לבה של הנסיכה. אה, כן. הוא צריך באמת לאדוב אותה קורם.

השנת נסיכות איננה טכניקה בלכר, וכווראי שאין זה דבר שאפשר להצליח בו למען הספורט.

קרושתו. אני לא זוכר עתונות חופשית בעולם שכל כך מהדרת ומחללת ארם בשלטון, ולא סתם אדם בשלטון אלא ארם בראש השלטון, לכן

הקרוש החדש

TR DID

שנש שים הא הקדוש האתרון שהעכרו בעולם, אין ספק – הנא קרוש ומעשיו קרושים ודבריו ושמע קרושתו הביע אף למינהל הקדושים קרושים מקנרה ועד אלכסנרהיה פרושים מעללי

לומר שום דבר שמפריע לתמונה הזו בלי שינפרך לשיטם מיד שלושה מכתבי התנצלות. ובעד כל זה אני שומע ביזמן החדשות של

הגדול שבהם – שהעתונות כולה מקלסת את הוד עיון קל כשניים שלושה עתונים אחרונים שארן עוד לי למצוא את הקרוש הוה: סנט

המהככה

מול ההשקפה הציונית, שהיא לא רק ערך, היא דרך־חיים. כשביל סכי וכשכיל הורי, הציונות היתה דרך חיים, אמונה חזקה. היום הציונות היא שם נרדף להבל ורעות-רוח, משהו ארכאי. כוודאי שעל דרד־חיים אי־אפשר לוותר. ומאחר שכשביל גוש אמונים התנחלות כארץ־ישראל היא דרך־חיים. המלחמה היא בלתי־נמנעת".

אתה חי במדינה שהיא אנטי־ציונית לדעתר, שמה שהנעשה כה מנוגר לחלופיו להשקםתך ולדרך חייך. האם חשבת פעם ללכת מכאן, לחיות חיים שלווים במקום אחר, שלא מעמיר בסניך דילמות כאלה?

כאז קיימת השאלה של כריחה ממאכק. אני לא בורח ממאבקים. על השאלות המהותיות של הקיום הלאומי, נאכקה הציונות מיום הקמתה, גם כאירופה הרוב הגדול לא היה עם הציונות. הרוב הגדול נשאר כאירופה, והושמר שם. זה מאבק מתמיר, שהיה קיים מאז ומעולם. מה פתאום

איך זה ששנים הוא נלחם ואינו מתייאש, אינו נוטש את הדרך. מנסה כל פעם. מרבית מאבקיו נסתרים מעיני הציכור. שנים היה עוכר בכל חלקי הארץ, מרצה כפני תלמידים, ולא רק תלמידים, מספר להם את שהוא יודע. כמרץ 80' אף חזר עם שלושה מחבריו לדשא שליד משרד ראש־הממשלה. יחר אתו היו אז חברו הקרוב, שלמה כאום, חבר קיבוץ אפיקים, רן ליבנה, ממקימי תנועות־המחאה, ואודי קיין, צייר, מ"ם בשריון, שהצטרף אל

הוא על השאלה, האם רצוננו במדינה גדולה ללא

מוטי אשכנזי, אוקטובר 86' (צילום: שלמח מוסקוביץ).

812231032

עם, או מרינת ישראל עם יהודים, ועם העם היהודי מאחוריה". שנה אחריכך היה המאבק על התעשיה בירושלים, והיום הוא מנסה לתתמודך על דרכו של החינוך כארץ, ועל־כך עוד יסופר. מה מריץ אותוז "תכנות גרוע", הוא אומר. "אני כנראה מאלה שרצים ולא מצליתים לצאת מן הסתרור. ויש גם את

המחויבות לחברים שנפלו, שהיא מכחינה אמוציונאלית מאר ברקע, אבל היא קשורה לאותו שאני מכיר יותר אנשים, אני יותר ויותר מוקסם". סתרור. אותה חבורה של אנשים, שרבים מהם אינם עתונות אמרו אז: ,אנחנו רואים את היום, לא כמקרה צמחה והיתה יתר. היא גדלה יתר הפגנתגו כהכרזת מלחמה בין האורח סביב מערכת של ערכים, סביב מערכת של חינוך, לשלטון. אנחנו קוראים למרי אזרחי. אפשר לאמר אינדוקטרינציה, כמובן החיובי של אנחבו קוראים לאגשים לכוא ולאמר: 'עד המלה. אנחנו גדלנו לתוך עולם, שכו הזהות בין כאן. אנחנו רוצים חזון, ערכים ותשובה מכלל לפרט היתה מלאה. זאת הנקודה של לבעיות האמיתיות'. ועור אמרו: 'המאכק ההגשמה האישית, ואלה דברים שמלווים לאורך כל הדרך. זה המוכן של התיכנות. זה מה ששמענו

"הציונות מעולם לא ראתה את שאלוז הגבולות כשאלה המכריעה. השאלה היתה אחת ויחידה: איזה חברה תקום כאן. פער האיכות המפורסם, שהיום הולך ונשחק מול עינינו, וזה הדבר שמדיר שינה מעיני. ברגע שאין עליה, ולעומת זאת יש רידה מן הארץ, איזו חשיבות יש לגבולות, לשטח־אדמה זה או אחר?"

בבית, וזה מה שקיבלנו בבית־הספר. וכל מערכת הקשר בין האנשים לא היתה מקרית, וזה גם לא היה מקרי שמרכית האנשים הללו התנרכו ליחירות קרביות, זו היתה דרך החיים שהם הכירו – לתת.

וכשאני מסתכל על מה שקורה היום עם הרור. הצעיר, אני מתמלא עצב גדול. זה דור שמודד כל רבר כאמות־מירה של כסף. שבשבילו הגיבורים הם לא אלח שהולכים לפני המחנה ומתווים את הדרך,

אלא אלה שעושים הרכה כסף. אלה תנאיהסביבה של הדור הצעיר היום, והמלחמה היום בריכה להיות על שיבוי תנאי הסביבה הללו. זו מלתמה לחיים ולמוות. חייבים לחגך אחרת, חייבים לגלום על נפש הדור הצעיר. כי אני מאמין שאם ישתנו תנאי הסכיכה - יצמחו פה אנשים נפלאים הפוטנציאל האנושי שקיים מה הוא פנינה, וכנל

וה מה שהביא את מוטי אשכנוי לעסוק בחיבוד. ולכך הוא מקריש היום את כל ומנו ומרצו, ובהתנדבות. ימים ולילות הוא שוקר על פרוייקט תרש בתתום החינוך, שאולי יתווה דרך חדשה. ומאחר והעסק עדיין בחיתוליו, הוא מסרכ לפרס, חושה מטירפוד, חרד לרך הגולד. המדובר, כאופן הבללי ביותר, כנסיון להפוך בית־ספר יסודי רגיל למסוד שונה לחלוטין. מוטי הלך לאוניברסיטאות מו שם מאסטרנטים ודוקטורים, וקרא לחם למא

וללמר. ולמרכה התפתעה, הם באו. דוקטורנטים למתמטיקה מלמדים היום נאנה בית־ספר ילדים בכתה א'. וכך זה במקצועות ונים אשכנוי רוצה להחויר עטרה ליושנה. רוצה א הטובים בהוראה. וזה הרי כולנו היינו רוצים, וק שהוא גם עושה משהו כנידון, ועומד משתאה נוכה ההיענות הגדולה.

בימים אלה הוא שוקר על פיתוח מודל ליתידת־שירות. הרי את המודים הללו מישת צייך לשכור, מישהו צריך לשלם להם, להעביר להם השתלמויות בהוראה, לפתח שיפות לימור חדשניות שתתאמנה למציאת החדשה. את כל צלה הוא לוקח על עצמו, וחכל כתתנדכות. לפתוח כינתיים. כינתיים גם היה מעריף לשמור כמעם בסוד את שנעשה כבר כשטה. ער כרי כך הוא חושש לתינוק.

ומה על התארגנות פוליפיתו -התחושה שלי היא שתבועה חושה סום הקת

כראשה, אבל וראי שאהיה שותף להקבותה שאלה העיתוי כאן מאר חשובת, אבל בשעוברים נארן ורואים את תוסך הנחת, ברור שבשווח לא צוון יקום כאן משתו חדש. כל הזמן מונים אלי אושים ומגופים, שמצפים לשינוי. אני יודע שמתה למי השטח הולכים ומבשילים אותם תנאים, שיאנקיו להקים את עוף החול מחדש, בקיל ורעון משה

יעל מז־מלמד

curs famuuma 771111. נטביל האמא גילי שנון, זה חלב.

ועם הולדת לתמישית שנון

.MR71100%-DINTUU

מנהיג של להקות, וכאן מילאתי תפקיד קבוצתי. נאור היה הסולן והאיש הרומיננטי. היום אני יודע שהלהקה עזרה לי המון ולימדה אותי איך להתנהג עם עוד אנשים לידר. זה היה יופי של בית-ספר". אחרייכן כאה הפגישה עם ריטה. זה היה עוד לפני הצבא. הסיפור כבר מוכר. פגישה כ"עיר הנוער". רמי התאהב בה. אז עור לא ירעו שהיא הולכת לנענע את כל המדינה. .האמת שכבר כשהיתה בכיתה ייב ראיתי שהיא כשרון. התחלתי להופיע איתה יחר. היה נורא כיף. בצבא שירתה בהתחלה כפקידה. רק אחרי מאמ־ צים רכים ועזרה מהמון אנשים הצלחתי להעביר אותר לצוות הווי. בהופעות כצכא לא עשו ממנה עניין גרול. רק לקראת סוף השרות שלה התחילו להתעניין בה".

"התחילו להתעניין" – זה היה בעיקר רוני בראון, אז סמנכ"ל "סי.בי.אס" והיום הבוט של חברת התקלי טים "הליקון". האיש שפרש כנפיים על שניהם ונתן להם אפשרות להתעסק רק במוסיקה. הוא ראג לשאר. רמי: "רוני בשבילי הוא אדם נורא נורא קרוב. אנחנו מכירים הרכה שנים. כשהוא בא לעזור למישהו, הוא לא יודע גבולות. האמנות מאור חשוכה לו. למרות שהוא עוסק בכיזנס הוא יודע לבנות את היחס הנכון, את שיווי־המשקל בין האמנות לעסקים".

Kinenio 36

(המשך מהעמוד הקודם)

לעכור עמו היום לאחר שהספיק להיות הגיטריסט של

להקת "טנגו", איגי דיין ומייקל בנסון מ"משינה". .הם

הזמינו אותי ללהקה, ונורא שמתתי. ער אז תמיד הייתי

בשבילי אין דבר יותר חננוב מלהיות הבעל עול ריטה. זה לא עושה לי רע כשאנשים ברחוב או בתקשורת מציגים אותי כך. להיפך. זה עושה כי

ראון תיכגן את המהלכים בקפרנות.

כמו במשחק שח־מט. אכל אפילו הוא לא תיאר לעצמו שמהלך הנצר

חון של ריטה יגיע כל־כך מהר. גם

רמי קצת הופתע מתוסר הפרופורציה

שהרכרים התגלגלו אליו. לא הפריע

לו שהוא נשאר מאחור. גם לא כשקראו לעברו -הנה

הבעל של ריטה". היום, כתוך הסופה ההיסטרית שמת־

לווה לריטה, הוא מחפש את שיווייהמשפל הנכוז. מב-

רמי: -קשה לי לתאר מה עבר עלי ועל ריטה

סה להשאר קרוב לארמה ולא להינתק מהמציאות.

טוב מאוד.

מעבר לכום הראשוני שספגו הוא הייטה, ומי הפיק כמה לקחים מההפקה שעשה בשבילה ועוד קדם

צא כך שאת התקליטים האלה הפקוי לפני שהוצאתי את אלבום הבנודה שלי. כשהגעתי להקלמות של הוומר שלי – כבר היה ברור לי שהן יישמעו אחרת מהתקליטים של דני וריטה גם בגלל שעשיתי שם כמה טעויות, גם

כשאתה מדבר על מעויות בעבר, אתה מזכיון -יכול להיות שכן. נכון שהיתה כאן הפקה נחלה

היתה לך בעיה עם העובדה שבניל כלכך צעיר

ילא וזיתה לי בעיה להיות 'הבעל של ריפה' כי ה מה שאני. בשבילי אין דכר יותר חשוב מלחיות הבעל של ריטה. זה לא עושה לי רע כשאנשים ברוצב צו כתקשורת מציגים אותי כך. להיפך. זה עושה לי מוב מאוד. את התקלים של רישה עשינו יהד, היא ואני. אותו דבר בתקלים שלי. היא עזרה לי המון, גם הש תתפה בקולות הרקע. פעם כששאלו אותי מה ריפה תעשה באלכום שלי, אמרתי בצוצק היא רק תפריע. אז הלכו ועשו מזה סיפור כאילו אני מקוא בה א (חמשך בעמוד

כשה"א החלה להצליח בגרול. היה מאור קשה לדעה איך כל ההיסטריה הזו תשפיע עלינו, תפנע בנו. זה פגע לא רק בי אלא בכל מי שהיה קרוב אלינו. בכל המערכת. הדבר הכי מבאס זה שאתה מאבר את הפר טיות שלך. אתה לא יכול ללכח לים, או לשלנוע כולם ממתכלים עליך. אני מדבר עכשיו כשותף לה-כה. פתאום אתה מוצא את עצמך תחת פיקוח פתניד. כל צעד, כל תנועה אין הופש אמיתי. ופתאום השתי בחוסר פרופורציה משווע כין מה שאנחנו עשינו למב שהתרחש מסביב. בסך הכל כמה מרוברז מרובי נמד סיקה. אז יופי, עשינו מוסיקה, ויש ומרה נפלאה שור עת לשיר. הכל סרה כל כך מהר. לא ציפינו שיהיה כום כזה, במהירות כזו. חשבנו לבנות את כל העיק לאט לאט, כמו שכל אמן מתכנן את דרכו, ואו את נה יודע איך להתנהג עם התקשורת, עם הקהל, עם כל מה שטובב אותך. אתה מעכל את הדברים איזיאיי. לו ציפינו למתומה כזו. אני עדיין לא יודע איפה בדיוקב פגע כנו, אבל זה כטוח פגע. אתה נהיה נודא פונה, חסר סבלנות, אפילו קצת פראנואידי. אם לפניכן עו היית קצת נאיכי – אז גמרנו. עכשיו אתה יותר ניקה כבר לא נאיבי. אתה מתחיל להילחם כדי לגלות פורש את המציאות שלך. להרביש את האדמה להיות צותנו. זה העיקר".

רמי לוגם בגדול מכוס התה הקר שמונהת נצר. הוא מדבר עם המון נשמה. אפילו מתרגש לפעמים כמיותר כשהוא מדכר על היחסים שלו עם ריפה, חדבי הכי חשוב לו בחיים. בהבית זה הדבר הכי ישר שיש לגו. והבית, בשבילי, זה ריטה. לא משנה מה עוה מסביב, אני על ריטה לא מוותר כעד שום רבר".

רן זה לא קרן הצבי. זוהי קרן

מאוד נסטרונומית. מקום

שתענוג לשוב אליו כי הוא

מקפיד לשמור על הרגבה וכד

תרחק מפשרות. מקום לא שר

מת שכל לא שינותוי. רועים אבן גביי

תל זו, ת"א. בכניסה - אולם מימכר

ושנה לפעלה, כ"גלריה", שולחבות

תשמת קלילה. מקום לא בדול.

קל מערים קבוע. אבחבו ארבעה

פעם מביב השולתן ומזמינים את

שנת נענת הראשונות שכתפרים.

ותות בניעים סלסלה עם פרוסות

של שיות ושני מימרחי חמאה.

צויק צערנוס פרי בתמאה: גבעולים

זוקם קצח קשים. אולי זה יישמע

פר, צל אישית אנחבו מעדיפים את

תשנום מן הקופסה, העדינים

תישונים יותר. מנה ראשונה נוספת:

שים שפיניון הרובצות הפוכות על

נק מלון ממולא בכתישת "גזע"

מסיב, אנחים וגבינת פרמזו. תיבול

תוח, שמדגש כו הבזיליקום –

משה מתנור לצלחת ולשולתן. מעדן צחי. ענו נוספת: מוס עשוי מסלמת,

שות ותפאה, כלי שום תוספות.

קיונת מלשתת היך. מנה נוספת: פטה

צוו - מכבדי אווו עם כצל מטוגן,

משה ותבלינים שעברו דרך מעבד

ופון מצויין, מנה נוספתו סלט קלמרי

- לז סבירותו – עשוי מראשים של

תשונים מכשלים את זה במים וואמץ,

פספים רוטב ויניברט ומגישים על

או ומלק תראשון של הארותה אנו

משם נקערה של מרק פטריות מאוד ם שנתי. בעל וומקום מסביר לנו כי

מ מבין אותו מסטריות שמפיניון

- עמילן, חתוצאה העוקה וקצת עמילן. התוצאה

נפנות העיקריותו דג פודל "אדום" (שכתו"ל

יחום לו "סלמודשורל") עשוי בחמאה, עם שום

מוצים נסדר גמור. סטייק מפולפל בגרגירי פלפל

תקם, המצטרפים אל מרכיבי הרוטב האחרים -

מש, ברנדי, שמנה ותרדל משובה. הפילה הוא פילה

צמי, נפוי בריום כפי שביקשנו אותו. לא לשווא

מקנים את מחידו ב־26 שקל. קיבלנו גם פטוצ'יני.

לאו צחנו אם אנחנו רוצים את הדרגיל", כלומר

ו מוסמה סלמון. העדסנו את הנוטח השני.

וורמשה. הבצק מעולה והבעלים טוענים כי

משיות הן מעשהבית. הרוטב וצא על בסים של ופא, יו לבו, שמנה מתוקה, נכינה פרמון וכמובן ישה וקיקוח של סלמה, המשנות מעם את המירקם המינור

מרעולי פל מאכל איטלקי זה, אבל מעניקות מימד

שמ אלפרדו, או שמא נעדיף בנוסח הבית, כלומר

מועשל העה לאותרי פרי הים.

מבו לבנים עם משטח וכוכית.

לכן מהפקת אלבום הבכורה של דני בסן. האלבום שלו עצמו כבר נעשה, לדבריו, בקונספציה אחרה.

כגלל שלא רציתי להישמע דומה להם, וגם לא לחוד על עצמי. אילו הייתי עושה את האלבום קודם לכן, הוא היה נשמע אחרת. התקלים שלי מאוד רתוק מוב רים שעשיתי בעבר. עכשיו אני מרוצה מכך שאינני דורך במקום. אני כל הזמן מחפש, עדיין לומר, לצ מתבסם באיושהו סטייל מסויים. בגילי יש עוד צופקים חרשים".

לתמקה הבומבסמית שחיתה באלבום של דני בק ובכמה שירים באלבים של רישות?

חשבתי שבתחילת דרכי כמפיק אני חייב ללכח בי רחוק שאמשר. לאטרלאט אתה לומד איך להתקוב לר בר הנכון. אתה שם את הגבול הכי רונוק שיש. היום צין לי ספק שהייתי עושה את התקליט של דני בסן אד

המשקת כליכך הרכחה תכליפים לבכן ולרישת נותה בתוםעות של שרון ליפשיץ שגררה ביקרות אוה דות. אתה זמר בסני עצמך. ובכל זאת קיפלנו אות כייבעל של ריצוה"?

רמי קליינשטיין על חמרמסת: בגילי יש. עוד אופקים חדשים

קרן. לאכול טוב על שולחן זכוכית

פאכ נינוח, עם אופי שכונתי. אולי בעוד חורש זה ישתנה. בינתיים זה כך. פאכ־לטל הוא מקום חדש כתל אכיכ (רחוב בן יהודה פינת לסל). יושבים בפנים ובחוץ. עיצוב נעים. ריהוט שתור. מי שיש לו חוש למקומות חש מיד כי מרוכר במקום סולידי. קהל מעורב של צעירים וכוגרים. הרכה זוגות. ג'מעת טוסטוט ומהומתנים אחרים אינם נכנסים

בערב, לפני ררת התורף, אתה יכול לתפוש מסום ליד השולחנות בחוץ, עם הפנים לבריהורה. אם אתה מכקש מקום שקט יותר, אתה בותר את המררכה של רחוב לסל. בערב, לפני רדת החורף, קרירות נעימה. פרצופים רגועים. כירה מצויינת מן החכית. בגביעי זכוכית. עם דעמת קצף מתונה. כמו אווירת המקום. המערכת הסטריאופונית משמיעה טוקטה ופוגה של באך. אחר כך ישמיעו משהו של דאייר־סטרייטס. מאוחר יותר עיכורים קלילים ליצירות קלאסיות וחורה לכאך.

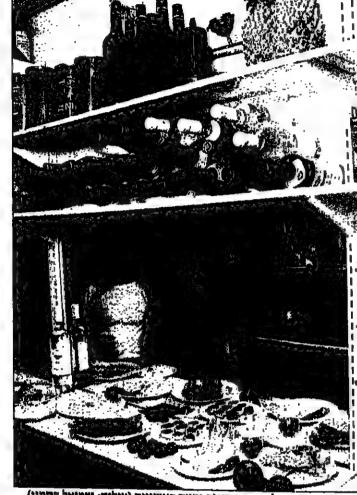
מישהו אמר לנו שמלכר מסום סולירי, עם כירה לעניין, יש ל-פאב־לסל" גם טכח לא רע. והמחירים עריין "על הרצפה". מכיאים לנו מרק פטריות. לכנוני וסמיך. מן הטוכים שטעמנו בעיר הזו. עם הרכה שמנת ושפע ניתוח שום. עם פטריות טריות, לא עשויות, החתוכות שטוח־שטוח ומפוזרות על פני המירקם הסמיר. עד שסיימנו להאנח מהנאה – ככר הגיעה לשולחו .פלאטה־לסל" ובה מצאנו סיגארים מרוקניים, פסטלים של תפורים, קציצות פלאפל. יחד עם הפלאטה הכיאו גם צלוחית של טחינה, כדי לטכול טת הסיגארים, שווריפותם מבוקרת. כל הפריטים היו טוכים. והטוב

שבהם - הפסטלים, שחוצם זהוכיפריך ותוכם מתרפק מערנות על החיך והלשון. יחד עם סיכוב שני של בירה הגיעה צלחת עם קציצות קכאב מתובלן בטעמים צפון־אפריקאים. הכשר היה טוב, התערוכת נכונה והעשייה ללא רופי – עוברה שהותירה את הקבאב במלוא עסיסיותו. קינחנו בסיגארים מתוקים, טכולים ברבש שקוף וסמיך.

מחירים: כוס כירה כינונית – 2.5 שקל: מלאטת־לסל – 7.5 שקל: קבאב – 7.5 שקלן סיגארים טכולים כדכש - 3 שקל.

קובה, שיפודי גבינה, ממולאים למיניהם. כנפי עוף ועוד מיני מאכלים המופיעים בתפריט ימחינו ירא זהר מהוה שחרורים אליו. אלא אם כו יגכה לב הכעלים, ימריאו המחירים ותצנח הרמה. תופעה די שכיחה במקומותינו.

> ד אתר לא יודע את הצופן המיסתורי הדורץ גורלו ואופיו של מקום חרש. האם יבוא אליו קהל גרולו מה יהיה מוג הקהל אשר יכתיב, במופן של רבר, את אומין של המקוםו הצופן

קרן" באבן־גבירול: אירית, חיים ומנות ראשונות (צילום: שמואל רחמני) פינח ששוננו בתמאה ובצל, ומוסיף אליו יין ומרק קטנה: כדורי שוקולר עטופים באבקת קקאו; פרפרת

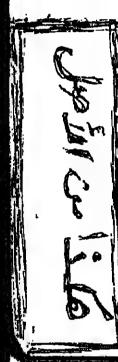
של תות שדה טרי שנשלפה מחפריזה מרנג לימוו מעודן ואוצון אצרון חביב – עוגת שוקולר, שהיא יותר שוקולד מעונה, ושוקולר מעולה ביותר. המחירים תם כדלקמף מנות ראשונות 5 - 3.5

שקל; האספרגום וסלט הקלמרי – 8 שקל כל מנה. דג הפודל – 18 שקל. המשוצ'יני – 15 שקל. מנות אחרונות – 3.5 שקל. ואל תשכחו את המלצריות החינניות שעולות ויורדות בגרם המדרגות כדי לחכיא את מווכם מתמטכת.

טוקטה ופוגה

ניעה עת המנות האחדונות, וגם זו חביבה לא עובר. את בורלו, הומני לפחות, של פאב לסל קבעי

37 BIDEDIO

פאריס מתכוננת לחורף קר. הכובות בחלונות הראווה עטופות בשכבות המסתיימות בפרוות דוביות ועליזות מאקרילן ומניילון, בכל צבעי הקשת. הצבעים הבולטים בבגדים שמתחת לפרוות: כחול עז, ירוק מהמם ואדום עגבניה, הרבה שחור, לבן, אפור, חקי וצבעים מעושנים. בבגדים עצמם יש כל כך הרבה כיוונים שאפשר להתבלבל מרוב חופש. והם נעים כין צר, צמור וקצר לארוך, מתרחב ומתנפנף. קר או לא, החורף יהיה מעניין.

מאת יהודית חנוך, פארים

וכתום על העצים בשדי-רות, עם עשן ריווני לים בפינות הרחוכות, עם גשם ושמש לטי-

של התחלות חדשות באוויר. בוטיקים יפתפיים של רוב ה"שמות"

שותים קפה קטן ומריר מספלוו שלא שמע על נס קמה או על פילטר אפשר גם לתפוש שולחן פגוי מטפטף, ושוטפים את העיניים בחצגה ג'רמן דה פרה', מאלה שישכו בהם פעם הקטנות, אם מוג־האוויר לא מוריד

מעילים שרואים עכשיו בפארים הם ומזכירום את מעולו שנות הי50, שימו לב ולראשים המכוסחים.

ארוכים עד לקרסוליים מבול. האנשים שעוברים ברחוב נראים כאילו התכוננו לפיול. תוה הרבה ומן. בחרו לעצמם תפקיד והשקיעו בתפארה צעירים הנראים כאילו יצאו מסרט של שנות השלושים – הוא בחליפה שוצה עם פפיון ושביל באמצע, היא בהליפה צמורח לגיורה דקיקה וכובע עם צעיוי רשת המכטה על הפנים. כין צלה

עוברות צרפתיות עם קלאמה בבגדים

של "כון סון" נצחי, חצאית עם כנה

הכל הולך: יד שניה, צעקות־אופנה אתרונות, בגדים מהסרטים. אף אחר לא בפארים יש כל־כך הרכה כיוונים שנה את הראש.

NADIJ NJJU

הרטרוספקטיבית של איב סאן־לורן.

פניו בירו, ומתכונן כהמון האנשים שעובר בשקט ובאיטיות בחמש הקומות שבהן מוצגת התערוכה (עליה סיפרתי במרור זה לפני תודשיים). הצרפתים, השלושים-פלום-עם-כסף. פה עדיין שמתייחסים ברצינות רבה לאופנה, מסתכלים בבגרים שעיצב סאן־לורן ב־28 שנות יצירה בחרדת קודש, כאילו בגיל הפלוס הן נשים חכמות שיורעות הסתכלו באוריגינלים של ליאונררו מה מחניף להן. עליהן לא ילכישו רהזינצ'י או רנואר. התערוכה ממחישה "מיני". את באוניותו של האיש שהשפיע אולי יותר מכל מעצב אחר על הכגרים שהולכים עם שחור הם הצבעים

שאנתנו לוכשים. אפריקנים שמסכירה מאיפה צצה בשורה: כפתורים, כפתורים ועור ההשראה לבגדי "זכרונות מאפריקה". כפתורים. פאריס אוהכת אותם קטנים ישנה קבוצת הסמוקינגים, שבה מדנימות וגדולים, מוזהכים זמוכספים וצבועים. כעשרים בובות איך נהפך לכוש נברי חורף 87' יהיה עונה טוכה ליצרני מסורתי לחליפה השחורה והאלגנטית הכסתורים. שנשים לוכשות. חמש קומות של בגרים שמספרים את סיפורי שנות ה־50', ה־60', ה־70' וה־80' עם אגף נפרד שכו תלויים הציורים שצייר איב סאן־לורן הרובי וחעליו של פרוות החורף לכנדי תיאטרון, אופרה זסרטים – צירוף החרשות, שעשויות מאקרילן או ניילון

> בבגדי הסתיו הזר. חלפו הימים שדי היה אחר מהלהיטים הבולטים. בשעה קלה של סקירת חלונות הראווה

קפלים, מקטורן מחויים, צעיף משי של חלון ראווה הוא חגיגה נפרדת, קטנה או "הרמס", נעלי סירה מעור יקר. בפאריס גרולה, של צכעים זצורות. בכגרי הסתיו החרשים שרואים

שאפשר להתבלבל מרוב חופש. הכי ההצגה הכי מרתקת בעיר למי חדשים וכולטים הם כגרים צרים. שאוהב אופנה ונשים יפות נערכת ברי צמורים וקצרים שתושפים קצת או הרנה רה ריבולי, שם נפתח לפני כמה חודשים מהברכיים, בג'ינס, צמר וסריגים. אגף חדש של מוזיאון ה"לוכר" – "מוזה מרוכסנים ברוכסניימתכת מבריקים. רה ארט דקורטיב". בכל שעות היום יש לחצאיות הקצרות יש מקטרונים ארוכים. שם תור ארוך של יפים ויפות, לכושים הכגרים שהציגו מעצבים כאוזרין עלייא בכל הצעקות האחרונות, שממתין ואיב סאן־לורן לפני שנה ירדו עכשיו בסבלנות להיכנס לתערוכה לרחוב. המעילים התרשים ארוכים עד הקרסוליים, צמורים למתגיים ומתרחכים בכניסה פורטרט גדול של בחצאית פעמון כלפי מטה, כמן שלכשו

אגב, את הצרים והצמודים כמעט שאין רואים בכוטיקים האלגנטיים והיקרים שמיוערים לבנות שולטות החצאיות הארוכות מאורך שאנל, עד לקרסוליים. הפאריסאיות

כחול עז, ירוק מהמם וארום עגכניה הכולטים בשטת, בתוספת הרבה לכן של יש שם קבוצה של בגדים חורף, אפור, חקי וצכעים מעושנים. ועוד

פארים מתכוננת לחורף קר, לפי שככות הבגדים שכהן עטופות הבוכות שבחלונות הראווה וגם לפי המראה מרהים של פעם טוב, אסתטיקה ורמיון. סינתטי בכל צבעי הקשת, צהוב וארום חוזרים לרחוכ ההומה ולחלונות וירוק ולכן. כבר אפשר לנחש שמעילים הראווה כדי לראות מה מציעה פארים עשויים מפרוות סינתטית יהיו החורף

עור חירוש הוא הצאיות תחתוניות כדי לרעת מה הולך באופנה. היום כל עם סלטולי ניילון גוקשה בשוליים, המציצות מתחת לקרסוליות ארוכות ורחבות, פריט נוסף משנות החמישים שראיתי בפארים. בחנות הכליבו "או פרינטאן" סיפרה הוכנית שהן נחטפות ביום שהן מגיעות, רמו למה שיכוא.

הכגרים כפארים יקרים גם כשמשווים את מחיריהם למחירים הישראלים. נכון שפה ושם אפשר למצוא מציאות – אכל קשה להכין איך צרפתיות רכות כליכך מצליחות לשמור על ה"שיק" שלהן. אבל לא כולן. יש הרכה נשים שעוברות כרחוב וגראות עלוכות ואפורות. ירידה פריסאית אומרת שכרי להתלכש טוב צריך לדעת קנות הרכה "בעיניים". לפעמים עוברים את חצי העיר ער שמוצאים כגר, וקונים פריט חדש שמצרפים לכגדים שכארון. גם בפארים להתלבש יפה זה סיפור יקר,

39 VIDEDIO

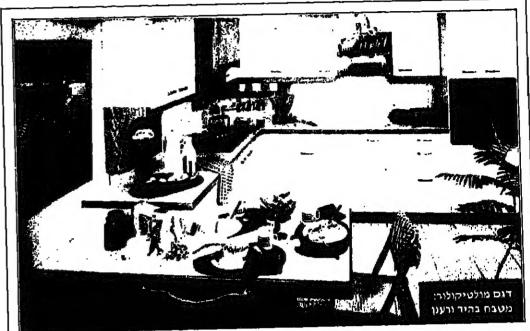
פארים כבר מריחים את הסתיו, סתיו בריוק כמו כשירים. עם עלים בצדוב מיתמר מערמונים הקל־ ויים שמוכרים הרוכי

רוגין וריח אופטימי ככל פינת יש ניחותות ומראות של צבע טרי ורענן, חנויות ומסעדות שנפתחו אחרי תופשת הקיץ. האנשים שעוברים כרחוב עדיין שוופים משעות ארוכות של טיגון על אחר החופים שבילו כהם את ה"וואקאנס", ואם רוצים לתפוש תצוגת אופנה בחינם, צריך רק לשבת בכית קפה באחר המקומות סימון דה כובואר וז'אן פול סארטר, הנכונים ב"פלאס דה וואג" שברונע והיום הרכה תיירים אבל גם הרבה מארה", אחד האיזורים העתיקים של צרפתים. הרחובות הסמוכים לאיזור זה העיר שוכה לאחרונה לשיפוץ מרשים. נהפכו גם הם למרכז של בוטיקים אן, בסביכת כה נמצא גם המוזיאון מטופחים, בעיקר רחוב בונפורט החדש של פיקאסו, נפתחו לא מכבר והסמטאות הצרות הסמוכות אליו. הידועים בפארים.

כאחר מכתי-הקפה שליר כנסיית "סאן שנמשכת מהצהרים ועד השעות

מאת ג. יפית

ידישי־המטבת של אירוסה בקו החדש של "רנבהיי, המוצג בתערוכת "רדישי ישראל 87": עיצוב חדשני, דגוונים האתרונים, והמון פינוקים לעקרת-הבית. "ההבדל הקטןי: לא צריך לשלם את הבחירים של אירופת. המוניטין והמסורת – בלי שינוי: דומרים משובחים, גימור מעולה והתאמה של מטבח אישי לדרישות המדוייקות של הלקות. השירות צמוד גם לשנים הכאות - כשרוצים לשנות, להוטיף או שוב להתעדכן בהפתעות של "רגבהי.

א לרשום: ניו־יורק, שד' מריסון שתיפתח באותו מועד, תעמור בסימן נמצאת גבה" במירוץ מתמיר. אפשר 🕞 105 פינת רח' 30. זו הכתובת "רגבה 1987". רק פרטים מעטים רלפו להשיג מוניטין אם עובדים קשה. אך האחרונה (בינתיים...) של מטבחי גרג־ בה". המפעל שהפר שם-נרדף למטכ-חי־איכות ישראלי השתלב גם בשוק הדיור הישראלית. זאת לא הפעם הרא" המדיניות של גרבה" ברורה: לדאוג על. גרבה" מנהלת באופן שוטף מעד הגרול ביותר בעולם אישור נוסף, בי- שונה. בלאומי, ל־20 שנות מוניטין.

CLYD

האמריקאים יודעים מה הם עושים. אין להם בעיה לייבא מטכחים מאירופה

תויתשגחה: עמידות מוחלטת

רובט", ארונות האמבטיות של הרובח" לא ישכחו את הנמשך חצי שנו ותו עמדו בבליקות קשוחות של הכון התקנים כדי לקבל ווויהשנחה, לפי המחונים והתוצאה הגוע להם אות

מהן לא בדקון - הארונות של הרובשי מתחו וחופשטו עד לרכיב חאחרון יחות והתפעה עד לרביב השחרון:
הללמות עברו הבמוילתץ כדי לבחון
את עשדותן הדרות, למעלי, ובדקן שוב
לשוב (חוזק, יציבות): ויתידות
המשרות העשדו במבחת שוויקת, וכךי
לוורא את חסימות מפני לודות – חו
המצב לווקות מבושכת בזמן הזרתים,

הועצומות לא חסתישו את וומקצועוים של גרבון" ואת חלקותות וארונות גרבון: העומדים זה 10 שנה ללא מנה לאלמי בקברוים הוסעים ומקנילים קיבל הישור נוסף להיבותה המקם, דור התוכנים:

ומכל מדינה אחרת. ואף־על־פי־כן – מטכחי "רגבה". כגלל היופיז – הפעם נו, אבל לא רק. האמריקאי עובר קשה כשביל הכסף וכאשר הוא משלם, הוא רוצה את כל התמורה. שירות אישי, איכות, מקצועיות. התוצאה: מטכחים פרטיים תפורים "לפי מידה": בניריורק MADE IN REGBA של אמריקה. החידושים והאיכות אינם שמורים לחו"ל. כקרוב מאוד. באוקטובר, יוכל כל צרכן ישראלי לשוב ולהשוות בין גרגבה" לבין התח־ ליפים. תערוכת בחיטי ישראל 87"

לפרסום, אך כבר עכשיו ברור: "רגבה" כדי לשמור עליו – צריך לעבור עור מציכה נקורת ציון חדשה בתרבות יותר קשה. להתעדכן, לחדש, להפתיע.

שהציכור הישראלי יזכה כמטכח איכר -תובה", כירוע, לא עשתה רעש בתקר תי עם מיטב החירושים של אירופה פה האחרונה. אנשי המפעל עסקו כדכי וואת במחירי כחול־לבן." להם מחסור כיצרנים מקומיים. אין רים יותר חשובים. "על פני השטח" הם "רגבה" היא מוסר בפני עצמו בנוף המשיכו לשווק אלפי מערכות־מטבת המסבת הישראלי. מול היצעים מוגב" או באת זה שעשה לו בפעם הראשונה. בארץ וכחו"ל. מאחורי הקלעים, פעלה לים של מטבחים סטבדרטיים במידות מחלקת התכנון של המפעל בשקט וביסוריות, אך כהילוך גבוה. צוותי של "רגבת": מטבח אישייפרטי, התפור המעצכים נכחו בתערוכת הריהוט הכי־ ער הפרט האחרון לדרישות המיוחרות נלאומית בגרמניה, וחזרו עם שפע חי-של הלקוח – גודל, מירה, גובה, צבע דושים ועדכונים. בנוסף לכך, הם עברו וסגנון. תוכנית־מחשב מיוחרת מאפש־ בארץ השתלמות והדרכה עם אחד המ־ רת את התכנון הגמיש והנכון לכל עצבים הנודעים באירופה (מר יורגו חדר־מטבח. הלקוח בא עם המידות. אולריך). התוצאות ייחשפו בקרוב. הביקים" של ברגבה" באים עם התשר הפתעות ראשונות מטוגו בישראל. כות. הצרוף המיוחר של גישה אישית

מיסול אישי עד הפרט האחרון שיכלולים ועירכונים דורשים הרבה משאבים: זמן, כסף, מחשבה, כחיארם. הביצוע. מי שניסו -למכור" לו מטבח אין ברירה", מסכיר מנהל־השיווק. מיכאל (מיקי) ניצב, "כמפעל מוביל כולתו של המתקין) יודע במה המדובר.

סוכנויות מכירה תליאביב – הו אבדובירול 20 מל 1-252470 - רול סיניצי ב. טל ווסגנרינם - רוד יעכב ז. פל' 170003 -הרצלית - רוו ויצנע 20, סל 1562.55

- דוין ורצל 26. מל 26 1416 מברץ חיפו - דדן צומה כרית אתא. טלי 1464גלי19 - BOK 17048 DC 1901 100

יון שלונוציון המלכה 14. א' 14962-20 מביטני, סאלדו אידין 12. 107 פר 271235 אור מוריטון מסו. פינת רדו מנ טלי 12'88'21'50

מסויים (כי זה מה שהיה כמלאי או בי־

עם גב חוק ואמין של מפעל ידוע נותן

יתרון נוסף: אין הגבלה באפשרויות

המקצוענים מסכמים אותו נמשפט אחר: -רגבה" וכל האחרים. הלקוחות של "רגבה" נהנים מחמרי הגלם הטובים ביותר. כל יחידה במד בח מעוברת בטכנולוגיה התישנית ביותר וכוללת, בין השאר, תהליך של חיסון כנגד תולעים ומניעת ושינות גם החיבורים הפנימיים, הכלתי נוצים

בנגריה", או "אני לא עובר עם ועפרים

כאלה" – מכין את ההבדל הגדול.

נעשים כשיטת הרבקה מיוחרת. גם מיגוון הצבעים הוא האופנתי כיר תר. כחול, אדום, חום, אפור, לכן. ב-רגבה", חשוב להרגיש, כל תהליך הצביעה מתבצע במפעל, וכפוף אף הוא לבקרת־איכות קפדנית. חומרי הציפוי (הלכות) הם באיכויות אירום איות נבחרות. לכטחון של הלקות מצטרף תורהשגחה של מכון התקנים. אישור מקצועי נוסף למי שעדיין שאל

מדוע רגבה". פתובת במוחה גם לשנים הנאות הטיפול האישי מתחיל כבר באולם התצוגה. ללקוח יש רק "תפקיר" איה: להכיא את המידות של חדר המטבח ולציין (אם יש) את ררישותיו המיוה דות. כיחד עם המעצב המקצועי, אם שר לתכנן ולהתאים את המטבח על המילימטר" לצרכים, לטעם, לגודל המשפחה. אם מתלכטים בין מבתר הרגמים האופנתיים – ונכון, לפעמים קשה להחליט – אפשר תמיד להמתייע

כמקצוענים של גרגבה". את הגישור אי־אפשר לתאך. חייבים לראות. הלקוח של -רגבה" הוא בן־כית כמס של תיקי־לקוחות, החל מן ההומנה הראשונה. בעוד כמה שנים, כאשר יר צה לשנות, להרחיב, להחליף - לא יצטרך להתרוצץ ולחפש משהו מתאים

יש לו כתוכת כטוחה. בהישגיד ונמד קבועות ומוגבלות – עומרת הנוסחה וח של טלפון. חלקוחות של "רגבה" מנסחים ואו בקיצור ובפשטות: "בכל מה שקשור למטבח, אני מפונקת מאור. לא עושה ניסיונות ולא לוקחת כל אחד שמוויק משור. נכון, אבי רוצה את כל העול־ מרת: האופנה האתרונה, חומרים מער לים, טיפול אישי ובטחון של מפעל ידוע. כשהמשפחה תגדל או נעכור ויד רה, אני רוצה שיהיה לי עם מי לרבר, אם נצטרך לתכנן את המטבח מחש. את מכירה מישהו, הוץ מרגבה, שר כול לתח לי את כל היתרונות האלה"ו

ינבטיץ יש שנו מי להכנס לאמבשא מהליות שילים בשולים של היים בחול יחוד להיים לשתו, וחוד ליום בלים

ומי, הבעל של ריטה

רים על הבית. על הפינה הקטנה. בהבית בשבילי זה המקום היחירי שאני יכול לפי רוק את המתח. כאן אני לא עוצר. אני לא רואה עוד מקום חוץ מבית, שבו אתה יכול לפרוק מעצמך כל מה

שעבר עלייך באותו היום או השבוע. כאן אני מוציא

את כל האוויר. פשוט נח." ריטה מרברת קצת כלחש. אוטוכוסים עוכרים נוךסטופ למטה. לפעמים היא הוזרת על משפט פעמר ים. הקול הצרור שלה נכנע זמנית לתחכורה הציבורית. ריטה: בית זה מנותה ונחלה. כל זמו שאתה עוסס

כאמנות ובמוסיקה וכותכים עלייך כקורת מקצועית או הכל בסדר. כי המטרה היא להגיע לכמה שיותר אני שים. אכל כשזה מגיע לחיטוט בתוך הכית זה פוגע ומרגיז. מה גם שכותבים עלינו דברים לא נכונים. בפירוש שקרים. יום אחר אני פותחת עיתון וקוראת שאנחנו עומרים להתגרש. אתה לא יודעת מאיפה זה בא לך. בא לי להכנים לאנשים האלו בוקס. זה ממש

רוע לב, זה שום דבר מעבר לרכילות מרושעת". רמי וריטה קצת נכהלו כשגילו את הצר השני, הפתות זוהר של ההצלחה. לצר הליטופים ורגשי האה־ דה הם נכנסו לזכוכית מגדלת של התקשורת וכל נשי מה והברה הפכה לנחלת הכלל. מעבר כמובן, לסתם רכילות והמצאות של כמה עיתונאים, שרצו גם הם להיות חלק מהטייפון שהביאה ריטה. רמי לוקח את העניין הרבה יותר קל. למרות שתמיד הוא נראה רצי ני. הוא יורע שזה חלק, עצוב, אכל חלק, מהמשחק. ריטת לוקחת את הקטעים האלו ללב. עמוק עמוק.

מי רואה עצמו ניותר קל. נינות אכל אני תמיד רוצה לגעת גם כצר השני, בחום. כמו שיש לריטה. במובן מסויר ים אנחנו מאר קוטביים."

ריטה: .אני לא חושכת שוה נכון. אולי לפני שכע שנים אני הייחי "המה", והוא היה יותר מחושב. תמיד היה אומר 'בואי נחשוב על זה בתגיוך. היום אנחנו לומרים ומלמרים אחד את השני. אכל אני לא חושכת שאני יכולה לקי רוא לרמי יותר רגוע. להיפך, לפעמים אני זו שחושבת בהגיון...יכול לחיות שלפעמים אני נרגשת. לרוגמא, בקטע שכתבו שאנתנו הולכים להתגרש. אני באה לר מי ואומרת לו 'שמעת, כתוב עליינו שאנחנו מתגר־ שים'. הוא התחיל לצחוק, אני הייתי בהלם. אז הוא אומר לי 'תצחקי גם את, שיכתבו מה שוןם רוצים, את ואני יודעים מה באמת קורה כאן בכית'. אני לא מסוג־ לת להשאר אדישה לדברים כאלו. זה משהו נורא פרי טי, זה שלי. זה כמו לגעת בגורים של אמא ותולה. היא צריכה להגן על הגורים בציפורניים. בסופו של דיבר בן ארם נורמלי, צריך לשמור על תולקה הקטנה שלו. אני בורא לא אוהכת שכותבים שקרים או שמר עות. הכי מרגיו לסרוא את המשפט 'מספרים ש...' הכותב כאילו לא מתחייב. שיבינו שוה לא נחלת הצי

בור. זה שלי". ריטה מקרבת שני אגרופים קמוצים חזק. אתם צריכים לחקריב הרבה למען הקרייו הה ריטה: ,יש אצלנו שתי קריירות אבל יחד עם זאת

אנתנו בעל ואשה. אנחנו רוצים להמשיך כל אחר בקר יירה ולהצליח אכל זה כהוזלט דורש ויתורים כל פעם מצר אחר. שעם הוא דראג לקריורה שלי, זאחרי כמה

האלו מתרחשים במהירות." דוגמה בהופעות של "נבירתי הגאוות", רמי עומר מאוצרי חקלעים ושומר שהכל וורם בשורה, מבחינתה של רישה, בסוף החפעה, הם נוסעים לאולפו בהי לחקר לים את השירים של רבר. או רישה שולחת בעה מילוח

עירודן שיחוים אותו עוד ער הבולר רמי אני לא יכול לרשות את וח אחרת. לא הייתי מסתור בלעדייה בעבודה שלי היא חתבר חבי שוב שים לי. חשוב לי שהיא תוויה לצידי קוום כל

כלל הוא רציני כזה. עכשיו כשהיא לצידו, פחות. מדבי היא. יש מעין חיפוי הדדי. בעבודה על התקליט שלה הרגשתי באילו זה אלכום שלי. לא היה הכדל. לא היתה לך תחושה אחרת לעמוד כזמר מם

מח ? רמי: יַש, יש תחושה אחרת. אתה עומד באולפן, פתאום אתה שר את הסולו. תחושה ראשונית כזו. מאד מוזרה. הייתי בורא נרגש מהעניין הזה. בכלל, ככל המקה אני נרגש. לא רק כשלי.

שירים שלך, לעומת מפיק מוסיקלי באלבום של רי־

ההתמוטטות של ריטה הביאה אותנו לעשות חושבים. להרגע. אני מקווה שלא יחשבו שאנחנו זוג פרימרונות. אבל חייבים לשמור יותר מבעבר. מערכות ההגנה חייבות להיות חזקות

ההתמוטטות של ריטה בהזרות של "גבירתי הנאורה הרליכה אצלכם נורה אדומה ?

זה חלק שאתה משלם בכירור. מרובר כאן במשתו לא טבעי. העבורה הרבה השפיעה עלייה פיסית ומנטר לית. מה שחשוב זה להסיק מסקנות ולשאול. לא להחר זיק שום דבר בכטן, ולהעמיד פנים שהכל כשורה. הקריירה בשום אופן לא תעמוד לפני הבית. זו המלחי מה הפרטית שלנו. בסופו של דבר כן אדם מחפש את השלווה והרוגע. ההתמוטטות הביאה אותנו לעשות הושבים. להרגע. אני מקווה שלא יחשבו שאנחנו זוג פרימרונות. אבל חייבים לשמור יותר מכעבר. מערכות

ההגנה חייבות להיות חוקות יותר. חורה למוסיקה. רמי מקווה שהוא מוציא התוצה את עצמו באלבום. את הנפש שכלואה עמוק בפנים. למרות שאת הטקסטים הוא לא כתב. יש לו בעיה עם הכתיבה. כמיותר עם השפה. עריין חושב בשפה זרה, במוסיקה. הוא לא בונה על עצמו להיות מטאור ענק. רוצה לעבוד לאט לאט. שלב אתר שלב. ככר יש לו

רמי: אני מרגיש שהתקליט ממצה אותי, למרות שלא עבר מספיק זמן כדי שאוכל לשכת ולנתח אותו. הטקסטים נכתבו על ידי אנשים שמכירים אותי, או רברים שראיתי והרגשתי שוה אני. יש בתקליט הרבה מאן ומצד שני - יש הרכה דרמה, כח, ויש גם נינוחות. זה בעצם מכסה אותי. אני רוצה ככר לשים את השירים האלו על הבמה. מת להוסיע. שם אני ארגיש הכי טוכ בעולם. מת להדקיד את עצמי והקהל. אני מאד מאמין במוסיקה, אני לא רואה מוסיקה כרבר לחשוב עליו. בשבילי, מוסיקה זה לקום, לרקוד, לצעוק ולבכות".

בסוף השנה אנחנו נצא לתופש: חייבים את זה לעצמנו בלי שלפונים, בלי כלאגן, לא להיות כאו. להוגיש אירופה, ניסח לעצמנו חופש רציני". כשהוא אומר רציני, הוא מתכוון לשבועיים מקטימום. ענייו של פרופורציון

אבי מורגנשטרו

41 8126210

מנוי כשהיא מצליתה. הרי אין דבר שחשוב בעיני יון מננה, חוץ מה אני הבעל שלה, אז למה שאפי מציך להיות מציאותי. אני לא פופולרי כמו ריכה. מאר האושים שיקנו כרטיטים כדי לשמוע אותה שו יהיה הרבה יותר גדול ממספר האנשים שיבואו לפין צותי. אני גם יורע שכשלב זה, איש לא היה

שוני בי. להיפור

יודעם אני לולא ריטה. השירים שלי לא פונים ליל־

וש מניל 12 וער לילרים כני 70. הכיוון שלי אחר.

צי שלה תוקנרול. אני יורע בריוק לאן אני הולך ומה

מוהיתה תגובתך כשעתונאים החלו לעפוק לא

התנובה הראשונה והאחרונה היתה – הומור. אני

מיום לכל הנושא הוה של עיתונות ותקשורת בהר

פו.לא היו לי בראש מחשבות של קינאה או כבור,

צלולא עצבים. אני מתייחס לתקשורת נטו. פעם

מלח אתך ופעם פוגעים כך. לא צריך להתרגש.

שי חשב שתקשורת זה דבר חשוב מאוד לאמן, שכי

לקדה נפעט בלתי אפשרי להצליח, אבל הכל בפרור

אי לא פופולרי כמו

ושה. מספר האנשים

לשמוע אותה תמיד יהיה

הרנה יותר גדול ממטפר

האשים שיבואו לעומוע

שיקנו כרטיסים כדי

אתי. אני גם יודע

שבעולב זה, איננו לא

היה יודע מי אני כוכא

שלה ושאר שאלות בנושאים אינשיכוימ?

הצייע לך למשל, כששאלו אתכם מתי יחיח

הפריע מאוד. אבל זה התשלום שאתה חייב לשי

ונל הנשא של מקשורת וקהל. מה שברור שהשא־

המלו והדיטוט לא ימשך כבה עוד הרכה זמן. המון

ונים שושובים לנו נפנעים בגלל חשאלות חללו. יש

מא כמה אנשים שתושבים שהבית שלנו והחיים

שלנו זה נחלת הכלל, אכל מהר מאר ידעו

אלו כד. תראה אנתנו לא סנוכים. רוציק מוה. אנתנו

אים שמחים. אותנו אהכים את הקהל, וכלעריו לא

אלנו את כל התצלחה הנו. אני אתן לך דוגמא: יום

שו וישה ירוה למטה וממרחק של 30 מ' ילדה אחת

לאח מא ברודה ממנה. המעריצה החלה להתקרב וכ־

למיות של ז מ' וויא נבהלת. היא לא האמינה

מוכה לה היא משום היתה בהלם. או ריכה

וה ריטה בשבילי זה

ה המחר שלה כלי סול אין אמן. חלוואי שאני חינול לחניע לשהל בדול כמן שיש לריכוה

ישה מויעה יושבת לצידו של רמי מרי פעם

א חצא למשבח כרי להשגיח על מרק ירמות. סוך

ות ומוד: רמי מנניב לח כמה מכטי אתבה בררדי

אני מתה לנשם אותך. ריטה

פינה חומית, אלא בעומק המחשוף של שמלתה?

השושה שלי, כך שכל העניין לא מתסכל אותי או

בגיל העמידה"

פני כעשר שנים פגשתי כלונרון את כת־דמותי התקשורתית. שמה: גיילי קיפר, בעלת טור (אז ב"סאנדיי טיימס" וכיום בעתון היותר עממי ורב־תפוצה – "מייל אין לאנדיי"), ומחברת ספרים כמו How to stay Married: How to Survive from Nine to ורכים אחרים, ביניהם רומנים Five: Jolly Super: רומנטיים).

בעלה של ג'ילי, ליאו קומר, השולח ירו בעסקי מו"לות, הוכיח בפגישתנו את יכולתו במטבח וערך כירה שסכבה סביב רבע עגל וארגו יין אדום אשר בסופה היו כל המסובים על הקרשים... ההיכרות נמשכת מאז. מה שהפתיע אותי מיד היתה מירת בהם סופרים חייבים לכתוב – ואז הוא נוטל על עצמו החפיפה בין הכתוב בטוריה האישיים של גי'לי קופר לבין חייה האמיתיים עם בעלה וילריה, כולל ענייני חדר המיטות, כולל עסקיו הכושלים של בעלה שאילצו אותם למכור את כיתם כפרבר לונדוני.

מאז, היכולת שלנו לעקוב אחת אחר השניה היא חד־סיטרית: עברית שפה קשה. מדי פעם קיבלתי ממנה דיוות קצר. היא עכרה בעיקר לכתיבת רומנים רומנטיים עבי־כרס בהם סגתה דרכה בשושנים ואותם היא מנפקת לשוק בחצב מרהים. האחרון (RIDERS) העוסק בחיים הרומנטיים הסכוכים של הגברים המעורכים כמירוצי הסוסים (למעלה מ־900 עמוד) הלבשה' אליו יוכל להימלט מן הערכוביה שבחררבו קפץ מיד עם צאתו לאור למקום ראשון ברשימת רבר־המכר מאנגליה. ג'ילי קופר נהפכה להיות סופרת בבוקר כי נותרתי לכר עם שש ילדות, שלנו ושל שקשה מאוד להגיע אליה. כביקורי בלונדון ניסיתי השכנים, מקפצות ככניסה כדי שאסיען לכית־הספר. לעשות זאת באמצעות מוכירתה, אך המיפגש לא יצא גם הנהגנו שני סכיני גילוח נפרדים, 'שלה' ו'שלו', כדי אל הפועל מסיבות טכניות. ג'ילי עברה עתה להתגורר

בקוטטוולם, מרחק של כ־100 מייל מלונדון, וכך לא נותר לי אלא לעיין כאחת מרשימותיה האחרונות בה היא מסכמת, כחשיפה המירבית האופיינית לה, את חיי נישואיה. כותרת הרשימה: מיסורה של רעייה בגיל העמירה. בחרתי להביא ממנה מספר קטעים: הרשימה הראשונה שלי התפרסמה לפני.

נשים עוזבות את בעליהן כהמוגיהן כשל עסקי־בוטר,

כך שככר הגענו לשיעור קורבנות כשיעור של אחד

הצליחה מרגרט תאצ'ר להגיע אל הפיסנה עם כעל

ושני ילדים. גיליתי זאת השנה, במסיכה כראונינג

סטריט. הגעתי לשם באיחור של 20 דקות ומצאתי שם

רק את דנים (בעלה של הגברת תאצ'ר – ת.א.) וווג

ממועצת העיר אשר הלכו לאיבור בחדר האורחים

הענק. 'הגכרת תאצ'ר', כך הסביר בעלה, 'עסוקה עתה

כדיונים עם הכורים, והיא מיכף תגיע'. אמרתי לעצמי

שהוא הרבה יותר נחמר מן הרימוי הציכורי שלו, והגה

מופיעה הגברת ת., ניראית כולה ערנים, כאילו עלתה

מן הרחצה. דנים פנה אליה מיד באמרה "קירתי, כמה

נחמר לראות אותך. את נראית נהרר', חשתי את

הגאווה והשמחה שבקולו ונוכחתי בחמיכה העצומה

כדברי בלזאק, 'מזכירים לי אורנגאוטנג המנסה לנגן

בכינור'. וכך, למרות שאיני משימה עצמי באותה ליגה

של הגברת תאצ'ר, הרי גם אני כת־מזל בהיותי נשואה

,...בשכבר הימים ניסיתי, כמו הגכרת תאצ'ר,

להכין ארוחת כוקר לבעלי, והבית התמלא עשן

מהטוסטים השרופים. כנ"ל כאשר ניסתי בשעה שמונה

בערב, בהפסקת הכתיבה, לכשל ארוחת ערב. הנסיון

לימד אותנו כי למען שלמות הנישואין מוטב להסתפק

בבוקר בכרור מולטי־וויטמין וכוס מים המוגשים

למיטה, ובערב – לוותר על הכישול ולפטפט במשך

שעה בעור אנו אוכלים שעועית מקומסה... מה שתרם

להרמוניה שבינינו היתה ההחלטה כי לבעלי יהיה 'תרך

המשותף, וכי תהיה לנו מכונית שניה כדי שלא אגלה

אכל מיטות נפררות – זה לא. כנישואין של

ב...נראה כי המרכיכ החשוכ ביותר בנישואין

מתריסר שלי מתריסר היומנים המרטיים שלי מתריסר

אבל רנים הוא יצור נדיר. 'מרבית הבעלים',

שהוא מעניק לה כמשך השנים".

את הטיפול בכית וכילדים".

ה...לעיתים קרובות מתפלאים אצלנו כיצר

לשלושה..".

שלוש־עשרה שנה ב'סאנדיי טיימס', כשם 'סיפורה של רעייה צעירה'. היא תיארה את החדוות ואת הבעיות של השנים הראשונות כנישואין. מאז, הוטל מצור על :(29.8.86 גופות על הכמה. שחרור האשה הגיע אלינו, ונשאר.

בחברתם בקולנוע החשוך, דימיתי שלא וער ממושקף וחיוור יושב לידי אלא כפילו של רוברט דדמורד.

א.ג. (פרטי הכותבת שמורים במעוכת)

...בכל יום בצהרים, כאשר אני יוצאת לטייל עם

MITH WA

/ תיבת דואר חבל שלא הייתי יפה

גובה למכתבה של הקוראה האלפונות "חבל שהייתי יפה" ("חיים ואוחנים",

לא, מבטי גברים לא עקבו אחרי ומני לא השיקו אלף מכוניות; גברים לא ופלו חלל לרגלי והמדריך היפה בתנועה לא הזמין אתי לריקוד זוגות, אותי – הנכונה והחרוצה, אמו אותה – מלכת הכיתה תיפה.

מחזרי היו שקטים וביישניים, ואני.

חלפו שנים, מהר מדי, והנה הגעתי לגיל 40. אשה לא מכוערת ולא מוזנחת, אבל עכשיו – דווקא עכשיו על הגבול הדק שנין הנשיות לזיקנת – אני חוזרת אל משאלתיהלב של הנעורים, לחיות יפה. יודעת אני כי לעולם לא אקבל הצעות מנונות ומבטים נואפים, ואיש לא יציע לי לבלות סוף שבוע לוחם באילת. וזבל, חבל שלא הייתי יפה.

הכלבים שלי, אני פוגשת בבני־זוג שגילם, כך נראה, שכעים או אפילו שמונים. הם מטיילים יד ביד. לאט יותר מכפי שטיילו לפני שמונה שנים בעת שפנשחי ליצור נדיר – בעל שהוא ער לכל תנודה קלילה שלי, אותם לראשונה. הם תמיר צוחקים ושמחים זה כזו. הם שחש מתי אני מתעייפת, המודע לכך שישגם זמנים נשואים כבר חמישים שנה, יצירת חיים גרולה לא פחות מאשר הציור בקפלה הסיסטינית".

אשה סקרנית

וועת את חולשתה. אורי קורא לזה -סף גירוי ופוך של שעמום". גליה סקרנית אבל כמו סופה מתלגלת, איננה מתעכבת לראות את החורבות, משיכה להתגלגל הלאה, רדופה קוצר רוח לו־ א שלי אי שם, רתוק קורה משהו, והיא איננה מעור־

מס. חה משגע אותה. צרי למד לחיות עם הסקרנות הזו של גליה. ייחס מולשיותה לא פעם, כשהייתה מבקשת לעקרו הלותו, היתה זועמת: בלך יש שלוש כורסאות, שא־ תונק אליהן והן כל מעגל החיים שלך. הכורסא של שו העודה כורטת הקריאה שלך במרפסת וכורסת הלוחיה אלוהים. איך בינאדם יכול לסגור את עצמו נפלופה מענלים. ואני כבר לא מדברת על הכסא תניני הקבוע המרוייק הכסא בראש השולחן של חדר

א נליה זה משגע. הדרך שבה אורי סגר על עם נפינות קבועות. תכניות רדיו שהוא אוהב. וצרוע מל - אכל שהוא אוחב: "עוד לא פגשתי בעל מרובע מון, משיק שיתנו לך את העוף המכובם שלך, מרק.

ספגטי. את הפלפל הממולא החריף שאמך היתה מכיי למי יש כוח לראות משחק ארוך של 90 דקות אם נה. תפוחי אדמה. סלט ירקות מפולפל. וכבר אתה אפשר בשלוש דקות לראות את כל הגולים"...

המרר צמח בגליה כמו שיכולת הגרלה, זנכה שעיר וגרעיניה תפוחים, עד שהיא דוקרת, צומחת הכיעה גליה בעצם את השקפת עולמה. רק פסגות. רק ומכרסמת בכשרה.

> לפעמים, כדי להרגיע את עצמה, הייתה משת־ משעת עם הירח, כאשר הירח היה מלא, המתינה עד שיזרח ממש כתוך חלונה. תמונה משגעת. אין צייר שיכול לרקום אותה. מסגרת חלון העץ הלכן ובתווך, ירח ענק ממלא את כל החלל. זוהר. בימים שהייתה עצובה באמת, כמו בהנסיך הקטן", הייתה לוקחת כסא, מזיזה אותו בדירה ורואה כמעט שלושים זריחות כאלה של ירה כחלוו...

אולי באמת הירח הוא ששיגע את גליה. זורח מבין העננים מפיץ אור מכושף ומעניק לה את התחר שה ששוב אינה יכולה להיות סגורה כין הכתלים. העד תון מספר לה על תל־אביב המתבדרת. עשרות מועדור ני־לילה, בארים, מסעדות, הצגות, סרטים. כרך אמיתי החי 24 שעות כיממה, מתאים לכל חיך. לכל טעם. לזללנים ולאלה שמוכנים להסתפק רק כטוב ביותר. ואילו היא, כתוקף איזה הסכם נישואין, שככר חל עליו חוק ההתיישנות, ככולה כרירתה וחשה כאילו החיים חולפים ועוברים על ידה והיא אינה מצליתה ללגום

מהם כנקירת צפור.

לאורי לא מתחשק לצאת מהכית. לאחר יום עבור רה ארוך, להתלבש, לחפש חגיה, ללכת לפרט או להצר גה משעממים, לשכת במסערה, בחליפה, במקום לא־ כול בבית לתיאבון כחולצה פתוחה, כל אלה גראו לו כמו סיוט. הוא ידע שגליה אינגה רוצה לאכול את כל המאכלים, לראות את כל ההצגות, היא רוצה רק לטד עום אותם. פעם, כשישבו וראו תכנית ספורט בטלווי־ זיה, שהביאה את מקבץ ה-גולים" של השבוע, ניתן היה לבתון בריוק את השקפת החיים של שניהם. גליה אמרה "ככה אפשר לראות כדורגל, אתה יושכ בכורסא ובפקום להשתעמם ולראות את כל המשחק, את יכולה לראות רק את הרגעים המרתקים באמת. את ה-גולים".

תאומים (11 במאי עד 20 ביוני)

שרשן (12 כיוני ער 22 ביולי)

ארידו (23 ביולי עד 22 באונוסנו

תוקפניים: בדאי לשתף פעולה עם מישחו קרוב.

השבוע תצליהו לחשלים פרוייקט חקשור בעבור

דה. ילד עלול לחדאוג אתכם. שימו דגש על

יה זמן שוב לפעילווות בשעות חפו"

על ענייני עבודה.

פעילויות ביתוות.

שוד (20 באמריל עד 20 במאי) וזסובבים אתכם אינם משתפים פעולה, אך בכל זאת תצליתו להשיג דברים בתחום הקאריירה. זה חומן לתח ביטוי לדברים שמטרידים אתכם. תצי טרכו לתפעיל את כישוריכם הדיפלומאטיום בדי לפגור עסקה חשובה.

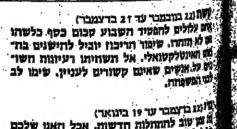
מש שוב לתתחלות חדשות, אבל האנו שלכם

(ניבורואר עד 20 במארט) (ניבורט

בימים אלח בראי לעשות עסקות כספיות משנת-פות. עניון הקשור באחיקה עלול להטריד אתכם מל לעמוד בדרבכם. מישחו ממבריכם מנסה חשבוע, וטו לא לחבליט חילוקי דעות – מוטב מודא מכם משהו. נשו לחשור השבוע כסף. צמ" לודרגיש את המשותף. הבילויים עדימים עכשיו ים לכף יתרונית בתחום הקאריירה – הקפידו לא לחמיק הזדמנויות. נסו לחשינ את מבוקשכם בלי לחיות יותר מדי

שנות שימו דגש על האינדיבידואליות ווזיו

יה שני להפיא לכם עצח טובה בתהום חעם - השבוע ודאי העלדו שעות נוספות על פרוווקע את שלים עלה טובה בתחום העשר שקשל בקאריורה הציחו לבוצה הקונ לבחור את שקשור בקאריורה הציחו לבוצה הקונ לבחור את של השלים בקצור הבלים את של למעילוות בשעור מפרי בסימן שמועות ורבילויות -ליים הלים בסימן שמועות ורבילויות – מקום הבילויה. אי ולרומאנטיקה עם זאה: מישהו בבות עלול שליים חשובים: להרניש ושובים:

(מנואר עד 18 במברואר) הנוע כראי לסיום עבודות שחתחלתם. אחרים יותר מדי עורתכם עכשיו. אל תתאמצו יותר מדי לנויין עסקי – מוטב למלא התחיובויות בתחום

בחולה (גז באווסט ער זו באפריל) בחולה (גז באווסט ער זו בסוסמכר) או באוולה (גז באווסט ער זו בסוסמכר) או בא בי בינים אלה מתהשק לנם רק לבאה, הצלי או בא להתקום ביקורים של הברים ותיקים, אולם אם ב' בינים אלא מתהשק לנם רק לבאה, הצלי להיות של משחרי העלים על בענייני קארירה, הו גם למתקם אלא לראות את מתמונה בכללותה עודון לע עליים לחתולע ויכוחים בקשר לונורדי ביני יתבע אל תשומה לכלם השבוע. אי עדייון אמח רומאניוקה נעימה.

כאשר אחר מתוך שלושה נישואין הולך לאברון. - זוהי סטטיסטיקה מקפיאת־רט, היות שהיא מביאה אומללות נוראה על ראשי המכוגרים ומשהן אפילו קשה יותר על הילרים. זוגות יודעים להכחין בין בתם בנישואין שעשוי לחיעלם לכין התמוטפותם המוחלטת, ולכן עליהם להשתרל יותר. לפי היומנים שלי כבר עמרתי חצי תריסר פעמים בפני עריקה, השנה לאל שלא עשיתי זאת".

מאזויים (23 בספטמבר עד 22 באינטוריי וקו לעשות שינויים בבית בלו לעוד מ"(10) ביחסים עם ילדים, אל תולן הקטוחן מי92 77. בוע כללי ההוחנות: צפויים השפוע כילוים על נים, אך הצטרכו לבובו בטף! אל חלם עצמכם, הפנים בשחו

> עקרב (גנ באוקטובר עדינגיבון מו אתם מסונלים לטמל בעניין משפחתה מות עניין נדול. אם תוכלו למצוא (16) עם עצמכם, תצלימו לשפון את 100 ואת, אל החמיצו הודמונוות לבונו

אורי מעדיף את המשחק. מסכיר לה כי "מה שאו־ תי מרתק זה הזמן שכונה את ה-גול" ולא ה-גול" עצ־

אבל, בכורסאות הטלוויזיה, כשיחה על כרורגל, הרגעים המרתקים. כל היתר, מצידה, יכולים להיעלם. הצרה היא שכמה רגעים מרתקים יש כחייו של אדם?

אורי רואה בכך תולשה נשית. המאבק על קריי־ רה. המלחמה המתמרת לפלס לעצמו מקום טוב באמ־ צע – כל אלה מספקים לו בשפע רגעים דרמטיים, התרגשויות, התרגזויות, אכזכות גוכשאני כא הכיתה" אני מבין – אמר לגליה – "אני רוצה את השקט שלי. אני מבין שלך זה חסר, אבל, למי יש כוח להיות קצין בירור בצחי שלך".

מלון "נוטר־ראם" בגכול העיר העתיקה של ירושלים, היה הכותרת למאכקם.

עלו לירושלים. שלושה ימי מנוחה. ירושלים לג־ בי אורי וגליה, זה חוץ לארץ. ואכן, רק תל־אביכים מובהקים כמותם יכולים לראות בעליה בת 800 המטר לירושלים כניסה לארץ רחוקה, וחרירה לאיזו עיר זרה, החיה על פי כללים שונים, מזג אויר שונה, התנהגות

שונה של אנשים ואפילו... שפה שונה במקצת. גליה סרבה לגור במלון "המלך דוד". המלון הק־ בוע שבו הם מתגוררים כאשר הם עולים ירושלימה. לאורי שייצג כמה רשתות של בתי מלון, הייתה הנחה גרולה כמלון זה. חוץ מזה, היוקרה, הפואייה המכוכר

המזכיר את בתי המלון של ארצות מרכו־אירופה. נליה התעקשה. "נמאס לה כבר. היא מכירה כבר את המלון הזה. מכירה את המסערה שלו. את הכריכה. אפילו את משחק האורות של הזרקורים כלילה המאיר רים את חומת העיר העתיקה ואת הנוף הנשקף מכעת לחלון ומאיר את הבריכה, ואת עצי הדקלים והכרושים

המעטרים אותה. היא רצתה מלון הרש. "למה לא 'נוטר־ראם'?" מלון מכובר, עם מסערה נהדרת בקומת־הקרקע שלו.

האכזבה הראשונה היתה שמורה לה כבר בירוש־ לים עוד בטרם פנו למלון "נוטר־ראס". אורי כחר לא־ רוחת צהרים, מסערה שלא ספקה את דמיונה של גליה. האוכל היה אמנם טוב אבל גאוכל כזה אני יכולה לאכול גם בבית ובתל־אכיב. כשאני הולכת למסערה, אני רוצה משהו מיוחר. אני לא צריכה להשכיע את הרעב, אני צריכה להשביע את הסקרנות".

כן. זאת הצרה. קל להשכיע את הרעב, אכל אורי רע שלעולם אי אפשר להשביע את הסקרנות. אורי חייך. מה לעשות? זאת היא גליה אתה יכול להכותה רק בנשקה, כלומר לתת לה הרגשה שכסך

הכל היא מקבל בחילה משובע הסקרנות שלה. בלעה את מלון "נוטר־דאם" ברעבתנות. עכרה בחדרים הקטנים שנראו לה בעצם קטנים מדי. אפילו החדרים שפנו אל הנוף, לא היתה כהם מרפסת פרטית שאפשר לשכת עליה ולהינות משקט. סובכה בתוך המשטחים הגדולים של מרצפות השיש, כיקרה בכנסיה היפהפיה, נכרשותיה מפיצות אור רך ומבער לחלונות הויטראוים חודר איזה אור קסום.

אחר כך אמרה לאורי בזה בסרר. עכשיו אנו יכר לים לחזור ל.קינג דיויר". ככר הייתי פק.."

כרגיל. אורי ידע שיש לו שתי אפשרויות: האחת להשאר במלוז, כלומר, לתת לגליה להבין פעם אחת ולתמיך שבעצם היא משתעממת ומנסשת להתכדר אבל אין לה כח להתמיר, העונש הוה להשאיר אותה במלון שהיא חשקה ומאסה כו בעת וכעונה אחת נראה לו קשה מדי

נטל את המזוודות. קרע את טופס הקבלה שבו הוא מילא את פרטיו, משך בכתפיו ומה ששיגע אותו שאיש הקבלה הסתכל עליו במכט מרחם ומבין כאילו, הוא ראה ככר לא פעם תמונות כאלה...

Biacaio 42

43 Hiaeain

בעמוד זה מבחר מהידועות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע המקביל של 1951. הגוסח המקורי נשמר. לוקט: גבריאל שטרסמן.

שרי הממשלה החדשה נתכנסו

סה של חבנפת ב-4 אחה"צ. ותיעצויות קרהתניות התנחלו בשני מקומות: במרכז מפא" נסגש בן־גוריון עם חשרים חישנים־חרשים ועם המועמרים לשם דיון על הלוקת התפקידים

ד. בן גוריון - ראש הממש לה ושר הכטחון.

ד. יוסף – שר המסתר והתעי שיה ונאמן משרד המשפטים. לני אשכול – שר החקלאוח

ם. נפתלו – שר כלי תיק.

לתיאום כלכלי.

הבריטים תקיפים: "לא בזוז מהסואץ"

חדעת הכללית בפרימנית וזיא, שאין לנטוש את העמדה האסמרטגית במואי, האנגליו מקווים שהמעם יקבלו תמיבה כולאח כווואפריקנים,

MED TAK שרותי אבר.

בפיצאי יום כיקור

כלכלה –

הממשלה

בראש פעולת

למדרת יום חביסורים עם נשיא

המדינה לפגישת הברות. בו בי-

ום תתכנם חממשלה לישיבתה

הראשונה ובה יוחלם באושן

רשמי על חלוקת הסמכויות של

שני חמשררים שהופלו: משרד

חעליח והמשרד לנפגעי מלח

ניסף על כך תצמרך הממשר

הממשלח, כפי שמוסרים חשר

בינתיים הודיע רב יוסף לכר

מה מראשי הפקירות של משרד

חתחכורה, שהוא מזמינם לעבור

יחד אתו למשרד המסחר והתעי

שיה, בין פקידים אלתו יוסף כאר

הר, מ. י. מינדל, ד"ר י, קסטנר.

חיום ע"י השומט העליון מר י.

אולשן בביודר מעליון בירושלים.

מסיעת החרות.

בין אלת שקיבלן היום את

הוסמכו 47

רים, תתן כשכועות הראשונים לעבודות עדיפות לחסדר העניי

גים הכלכליים הרוופים.

לה לדון על השינויים שיוכנסו

במבנת של במה משרדים.

דורב י. מ. לוין – שר הסער. 56 ידיים של חברי מפא"י, הסיעות הרתיות והערכים הת-רוממו בעד הממשלה. 40 חברי סיעות . הכלליים, מס"ם, חירות ומק"י הצביעו נגד. ארבעת הפרר גרסיכים נמנעו.

> שעה קלה לפני התכנס הכבי סת היה ברור ההרכב הבא של

> > מו, שרת – שר הוצץ, א. כפלן – שר האוצר.

.ג. כואירטון – שרת העכורה. ב. שינורית – שר המשטרה.

כ. דינבורג - שר החינוד. ז. צ. פנקם – שר התחבורה. מ. שפירא – שר הפנים רהרי

אף שהחלטת מצרים לכמל באוםן חד-צדרי את תוווה שלה עם בריטנית היתה צפוית, באח חידיעת על הצעת חביטול, שהי גיש נחאם מחוז למרלמנט חמצי רי, מועזוע כבד בלונדון.

הגנו להודים לקחל חווספים חוכי בר שכככל שנה.כן בם חשנה, לא נקיים את הקרותים בקוים שלצי

השבוע לפני 35 שנה

החלו משחקי הליגה

בכדורגל

הזדמנות

כנורת עם דבורים עם הרבש למכירה

לפנות בכחב לברדורי, השה הר' הכרסל, רוד מפי זו.

אילו היינו כאים להצביע על המאורע ה-סנסציוני" נספורס הישראלי כומן האחרון הרי נור אי שהיינו מצביעים על הזחלה משחקי הליגה בכרורגל פסעם ההתאחרות. אכן, חירוש בעולנד נו. אם כי ההתחלה נעשמה לפני שבועיים, הרי אפשר ומד כי או מול הופעלה, הלינה, זהו רגע חשוב בכל מרינה, וגם אנו ממה להתייחס למאורע כאל מאורע ספורטיבי ממררגה ראשונה:

המשחקים של היום הראסון לא הביאו' עמם. כל הסתעות. המעניין שבמשחקים התנהל בת"א בין קבוצת הקועל מחיפה לכין בית"ר ת"א. הקכוצה החש נית הצליחה לחזור חביתה עם שתי הנקורות החשובות לאחר ח קרב שקול. התוצאה הסופית הי תה 1:2 לטובת הפועל. ביה"ו החמיץ חומנרות בלתי חווה ברגעים האחרונים בשעה שהשר

ער החימני עצר מכת עונשק. מכבי תל אביכ פתח כתנופה נדולה. קבוצה זו הכריעה אה -וואחורו" מראשל"צ בתוצאו פוו. חפועל ר"ג ניצח בחיפה את

-מכבי" חיפה 1:4. היום עומרת לחזור מאנגלית קבוצת בדוריהרגל של הפועל ת"א. קבוצה זו סיימה את משור משחקיה במולדית הכדורגל. הא נוצחה כ-3 המשחקים ויחס השע רים חבללי תיה 1114

שראל לא נתקבלה האולימפי

לוערה האולימפים הבינלאמה ורווקה, הרוייה כאה לאור שנם הפועלי ונם מכבר ועיש כל שות נפרדות לחברות. תחולם ליי

חשני בסורה ; ד. צ. פנקם. בידו האוחה היק וכשניה מוחדה. ארחה שעת טרם הוכרע אם יחויק בתיק התעשית או במחודה טבל התחבורה.

התעשית או במזורה ממי התחבורה.
גולדה מאירסון באה ובידה
תיק קסן, אינק. חיק מלא עכידה
ותעסוקה.
תרב י, כו, לולן -- חוזר לתפר
קידה הממשלה וקוקה לטעוד ודרא
לחיק המעה.
תעה בגיע פר פרץ נפתלי,
השר בלי תיק, ששות נפור מתיקה.
השר בלי תיק, ששות נפור מתיקה.
השר בלי תיק, ששות נפור מתיקה.

הערכים דחו את הצעות הפיום

גת הכתידות בינן לבין ישראל.

נית של החבר הערכי באלכטנד

ריה נתפרסמת חודעה האומרת,

כי האומות הערכיות אינן מורות

כסמכותה של ועדת הפיום לה־

טענת חערבים היא – לפי

נצינים ערביים באלכסנרייה וג הררומי.

ציע הצעות כאלו".

לאחר ישיכת הועדה המריי

הצעותית של ועדת המיום להם" | קיכלו תוראות לתודיע לועדת הפיום על רחיית הצעותיה על ירי החבר הערבי

בינתיים מוטר סומר יניו יר רק טיימס", שהמצרים חודיעו לפקידי האו"ם בבירות, כי .לא יהיה שלום עם ישראל כל עוד לא יוסם נשר יכשתי כיו מצרים. השיון לעסוק בעריכת דרן נמצא סוכנות אפ, – כי הצעות הוערה לארצות ערב דרך דרום ארץ: גם חבר המנסת ד"ר יוחנו כדר בוגדות החלטות קורמות של "שראל". התמיעה המפורשת של

תן ארכון לישראליען ונואר לה

ספרית הופיע מעריב

תמלון כולל כ-50,000 ערכים ומטרתו לשמש כמכשיר עזר. בראש

וואשונה, לישראלים דוברי עברית ותלמידי בית־הספר התיכון.

שנחוטים באוניברסיטה, אנשי עסקים וסתם קוראים) תנוקקים למקוו

ידע מהימן על אוצר המילים של האנגלית בת־זמננו, כפי שמשתמשים בה

באמצעי התקשורת, בכתב ובעל־פה, ובסוגים שונים של כתיבה ספרותית

ושבליציסטית, וכן ללומדי עברית שהם דוברי אנגלית, כסיוע בהרחבת

תמלון מבוסס על אנגלית בריטית בת זמננו, כשמובאות בו גם צורות

במחיר הכרות מיוחד – 90 ש"ח ב־3 תשלומים

נא לצרף 5 ש"ח דמי משלוח בדואר רשום.

★ תמבצע בתוקף עד סוף נובמבר 1986.

כתיב ומשמעויות אמריקאיות – כל אלה בסיפון מתאים.

נותרו מספר מקומות

ב,מלון הולידיי" טבריה

באווירה משגעת, מועדון לילה מפואו עם תכניות בידור, שעשועונים

המחיר לימי הרוג – 70 דולר ליומיים.

בריכה מחוממת, סאונה וג'אקוזי. מטבח עשיר ומגוּון בטעמים

בחול המועד – 52 דולר ליומיים.

בחול המועד – 87 דולר לארבעה

ולא כולל מע"מ, לאדם בחדר זוגי,

לחג הסוכות

ותכניות לכל הגילאים.

לינה וארוחת בוקר).

טל' 3-2-1901 ב-2-30.

ב"3 כרכים

מאת פרום' מ. סגל

אצר המלים העברי האקטיבי שלהם.

מ"ד 20208 תליאביב 20208

מא לשלוח אלי מלון אנגלי-עברי, עברי-אנגלי ב־3 כר' מאת פרופ' מ. סגל וד"ר מ. דגוט.

• חדש זה עתה הושלם! מלון צרפתי-עבו

מְלוֹן אַנְגְלִי –עְבְרִי מְלוֹן עִבְרִי-אַנְגְלִי

מאת א. אלמאלירו ו־י. טַן פַּי לראשונה בישראל מלון צרפתי-עברי ועברי-צרפתי שלם באמת. חמלון הצרפתו-עברו מצטוין בנישה מעשית, מביא אוצר מלים מלא, ככל

דקדוק עברי ועוד.

האפשר, של הלשון הצרפתית השוטפת, למן לשון הספרות ועד לשון העתונות והדיבור, כולל חידושי לשון בשטחים מקצועיים ומדעיים המלון העברי-צרפתי מיועד ללומדי עברית שהם דוברי צרפתית ומכיל את כל מלות התנ"ך, חספרות התלמודית, מלים חדשות ומחודשות, ביטויים מיוחדים, ביאור מלים קשות, שמות טכניים ומדעיים, כללי

במחיר היכרות מיוחד – 105 ש"ח ב־3 תשלומים

נא לצרף 7 ש"ח דמי משלוח בדואר רשום. ★ המבצע בתוקף עד סוף נובמבר 1986.

לנ"ד 20208 רול־אביב 101–61 נא לשולוון אלי מלון צרפתי -עברי, עברי-צרפתי ב־7 כר' מאת א. אלמאלית ונ. טון פי... מצ'ב 3 חמתאות למקודת בספרית מעריב" בסך בולל של 105 שיח ועוד ל שיח דמי משלוח.

להומנות בפרפון, 24 שעות בימפה-חיינ

מצ"ב 3 המחאות לפקודת "ספרית מעריב" בסך כולל של 90 ש"ח ועוד 5 ש"ח דמי משלוח.

אני מתוח! יש לי "בלש באוזן". תסכיתי ואתח "על קלטות "הד ארצי

חובשות וטיולים לקוראי בייול איים בייולים proposed from the state of the state of סוכות 26.10–17 5 ההצגות הטובות של העונה ★ סיור באוקספורד ובסטראדפורד ★ מלון במרכו ה"ווסט אנד" ★ סיור מאחורי הקלעים בתיאטרון הלאומי ★ ביצוע: נאות הכנו

טיולי סחיו וחגים עם גאות הככר

* מסלולים ייחודיים * צוות מדריכים מעולים

□ סמארי בקניה: 9 או 16 יום • שמארי לורגיים בשטורות חמהיבות הוציאה: 9.10 (מלא), 15.10 ער 26.10

□ הורכיוה: 8, 15, 18 או 19 יום

• הטיול הקלאטי -- 19 יום: 10.00. 19 יום מסלול ה
מקוצר): 10.10.
הטיול הקצר. (8 יוםים סביב איטטובולו: 17.0.

35 ימים

במזרח הרחוק

הודו 🖈 נפאל 🖈 תאילגד 🌣

תאריכי חיציאה:

. 10.12 חזרה 6.11.86

.1.4.87 חזרה 26.2.86 המחיר 3790 \$ לאדם בחדר זוגי.

ביצוע והדוכה: נאות חכבו.

תאדוך תיציאהו 29.10.86

1.67 mater

פליפינים * הונג קונג טאיוואן 🖈 יפאן.

בסוכות:

קורס

גלישת צוקים

ב,,מצוקי דרגוח"

בתאריכים: 19 עד 21 באוקטובר 21 עד 23 באוקטובר גוש עציון והסביבה: 19.10, 20.10, 21.10, 22.10 נחול המועד סוכות). ★ שומרון הבקעה וחמת־גדר: 18.10, 20.10, 20.10, 20.10, 25.10 ★

.25.10 ,23.10 ,21.10 ,19.10 ,18.10 ,5.10 : חקטנה: 19.10 ,19.10 ,11.10 ,01.25 ,01.25 , 25.10 ,25.10

מצוקי דרגות: יום טיול מדברי. תאריך הטיול: 4.10 (ראש השנה)

★ אור וקול בירושלים: 16.10, 20.10, 20.10.

טיול יחיד ומיוחד בחופשת סוכות: 17 יום בספרד –

מיוכי

SASAYAN "JIMBIN MINININ

ל ימים בסוכות, בחדרכת זאב משל ומנחם מרכוס. מסלול מיוחד כולל מערב סיני, טרביט אל וואדם, פירן, ג'בל מוסח, מזרח סיני, חופי מפרץ אילת וראס מוחמד. ם

תאריך יציאה: 19.10.86. ם מחיר: 330 ש"ח בשלושה תשלומים שקליים שווים. ם

שני לילות ושלושה ימים, חצי פנסיון

במלוות 3 כוכבים בצפת, איטובוס והדרכת במלוות 3 כוכבים בצפת, איטובוס והדרכת צמודים, כניסות לאתרים, סיורים, תרקדה, ערב .מעריב" ועוד. ם תאריך תיציאה: 11.91–17. המתיר: 135 ש"ח ליתיד בחדר

זוגי, ילד בחדר ההורים 105 ש"ח, מבוגר שלישי בחדר 115 ש"ח, כולל מע"מ.

€ לִילות במלון ₁חנסיכה" (3 כוכבים), פנטיון

מלא, ערבי־הווי והרצאות, חצי יום סיור

באתרים בטביבה. ם תאריך וציאה:

25.10 בטביבוו. כי ונארן יציאות 17-25.10 המחיר: 52.5 ש"ח למבונר בחדר זוגי, לילד עד גיל 12 בחדר ההורים 26.25 ש"ח. אפשרות ל-4 לילות 11.10–17, ש"ח. אפשרות ל-4 לילות 21.10–17,

חופשה וטיולים בכפר הנופש המדברי. ם

סיורים ברכב מדברי מיוחד בואדי קלט,

מנזר סגט ג'ורג', נחל דוד, נחל ערונות. ם

;19-22.10 ;17-19.10 : אריכי יציאח:

25.10 ב מחיר 120 ש"ח למבוגר בחדר זוגי (לשני לילות); 175 ש"ח (3 לילות).

לשומרי מסורת

מצוקי דרגות

inlieud (concini

* בחזרה לנופי סיני

א הגליל ורמת־הגולן

ביצוע: נאות וזככר.

* גתניה:

לשוחרי אמנות טיול יוחדי לשוחדי אמנות באתרי התרבות ותאמנות של ספרד ם המדריך: ד"ר אליפים ידון (הפקולטה לאבאויות באוניברסיטת תליאביב) ם ביצוע: .נאות הככר" םתאריך יציאה: 10.10.

שרשים", מרכז ללימודים יחודיים, בשיתוף משרד. החינוך והתרבות, המחלקת לחינוך מבוגרים.

שוי סמינרים מיוחדים:

★״פלגנות וכיתתיות בתולדות ישראל"

משתתפים: ד"ר ישעיתו גפני, ד"ר יוסף חלד, ד"ר תנואל מאק, גב' חנה ספראי, פרופ' שמואל ספראי ואחרים. סמינר יום, 21.10 עד 22.19, בבית התפוצות בתליאביב, מהשעה 9.30 עד 17.30.

״על אמונה וכפירה״ ל

לשומרי מסורת

. משתתפים: פרום' משה אידל, ד"ר נחום אריאלי, . משרותפים: שרום: משרו אידל, ד"ד נחום אריאלי, פרום' מיכאל חדטגור, פרופ' ישעיתו לייבוביץ, גב' חנה ספראי, פרופ' שמאל ספראי, גב' רינה רוזנכרג, פרופ' שלום רוזנברג, פרופ' אליעור שבייד. חטמינו יתקיים בכפר המכביה בימים 23.10 עד

27 ימים כולל יפאן הונג קונג ותאילנד

המזרח הרחוק

□ ספרד ופורטוגל: 15 יום
• הטיול הקלאטי (כולל גיברלטר, שמוכה הבוטאקן
ו-הערים הלבוח"). היציאה: 10,10; 20.10; 10.00.
• הטיול הקלאטי – מסלול ב' (כולל ברצלונת). היציאה: 9.85; 10.71. ם ספרד ופורטוגל: 19 יום (מולל ביצלוווו). שיול מקוף של 19 יום, כולל ברצלונה. היציאת: 16.10: 20.10.

מונגריה ואוסטריה: • טיול מקיף של 16 יום בחונגרית ואוסטרית. תיציאת:

• 9 ימים בתוגרית וויות, היציאות 10.7 14.10.

יוון: 15 זום מסלול הכולל גם את איי הים חאנאי (כולל מיקונוט וטנטוריני) • חיציאח: 10.10.

> יוגוסלביה: 16 יום הטיול חקלאטי בנופים, אחרים וחרבות • היציאה: 14.10.

מצרים בחגים: • 8 ימים בסוכות. תאריכי יציאה: 17.10, 18.10.